

ગુજરાત શૈક્ષિક સંશોધન અને તાલીમ પરિષદ, ગાંધીનગરના પત્ર-કમાંક
અસ્પેચ્યારટીસી એન્ડ ઈ/2014/2222, તા. 3-2-2014થી મંજૂર

શિક્ષક અને વાલી માટે અલગથી
શિક્ષક-આવૃત્તિ તૈયાર કરવામાં આવી છે,
જેનો ઉપયોગ અવશ્ય કરશો.

ગુજરાતી

ઘોરણા 5

(પ્રથમ સત્ર - દ્વિતીય સત્ર)

પત્રિજ્ઞાપત્ર

ભારત મારો દેશ છે.
બધાં ભારતીયો મારાં ભાઈબહેન છે.
હું મારા દેશને ચાહું છું અને તેના સમૃદ્ધ અને
વૈવિધ્યપૂર્ણ વારસાનો મને ગર્વ છે.
હું સદાય તેને લાયક બનવા પ્રયત્ન કરીશ.
હું મારાં માતાપિતા, શિક્ષકો અને વડીલો પ્રત્યે આદર રાખીશ
અને દરેક જણ સાચે સભ્યતાથી વર્તીશ.
હું મારા દેશ અને દેશબાંધવોને મારી નિષ્ઠા અર્પું છું.
તેમનાં કલ્યાણ અને સમૃદ્ધિમાં જ મારું સુખ રહ્યું છે.

રાજ્ય સરકારની વિનામૂલ્યે યોજના હેઠળનું પુસ્તક

વિદ્યાર્થીનું નામ: _____

શાળાનું નામ: _____

વર્ગ: _____ રોલ નંબર: _____

ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક મંડળ

‘વિદ્યાયન’ સેક્ટર- 10 એ, ગાંધીનગર

© ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક મંડળ, ગાંધીનગર

આ પાઠ્યપુસ્તકના સર્વ છક ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક મંડળને હસ્તક છે.
આ પાઠ્યપુસ્તકનો કોઈ પણ ભાગ કોઈ પણ રૂપમાં ગુજરાત રાજ્ય શાળા
પાઠ્યપુસ્તક મંડળના નિયામકની લેખિત પરવાનગી વગર પ્રકાશિત કરી શકાશે નહિ.

દેખાન-સંઘાદન (SRG)

શ્રી ઉદ્યોગાર્થી પાર્થ	ડૉ. લીલાબાઈ વેગડા
શ્રી યાત્રા સપાટવાલા	શ્રી જિલોશાપુરી ગોસ્વામી
શ્રી અનેશકુમાર વાળંદ	શ્રી પ્રકાશાબાઈ બહુ
શ્રી મહેમદરસીક મનસુરી	શ્રી રાધેશ મહેતા
શ્રી હર્ષલાલભેન પટેલ	શ્રી રમેશાબાઈ ટક્કર
શ્રી નીતાબહેન ઉપાધ્યા	શ્રી મધુસૂદન ટક્કર
શ્રી રતનભહેન પરમાર	શ્રી પ્રવીળાલાઈ મંચોયા
શ્રી અનીલભાઈ સુથાર	શ્રી સુરેશાબાઈ નાગલા
શ્રી સુલાભભાઈ હરિજન	શ્રી કરીલાલભેન ચૌધરી
શ્રી મહેન્દ્રલાઈ મકવાલા	શ્રી ભગવાનદાસ દુધરેકિયા
શ્રી ઉદ્યુકુમાર દેસાઈ	શ્રી કલ્પેશ પટેલ
શ્રી યોગેશાબાઈ પટેલ	શ્રી દિનેશાબાઈ પ્રજાપતિ
શ્રી દશાભેન ગજજર	શ્રી રમેશાબાઈ નિરેદી
શ્રી નટરલાઈ સુથાર	શ્રી જિતેન્દ્રભાઈ કાપડિયા
શ્રી હસમુખ પટેલ	શ્રી અમરતલાઈ રબારી
શ્રી નિષેષ ટેલર	શ્રી વિનોદધાય ઓંજા
શ્રી મહિલાલ વાડ	શ્રી મધુરીભેન ચૌહાલા
શ્રી વિક્રમ શિયાળ	શ્રી જ્યોતસના બોરણિયા

સમીક્ષા

ડૉ. રમેશ આટ ઓંજા	ડૉ. યોગેન્દ્ર વ્યાસ
ડૉ. સંતોષ દેવકર	ડૉ. બલવંતભાઈ તેજાશી
શ્રી જગમાલ જી. પાવરા	શ્રી પ્રકાશાંદ વ. પરમાર
શ્રી અનુભાવિંદ એલ સોલંકી	

વિનાકારી

શ્રી વાલલાલાઈ જી. કશ્યારિયા	શ્રી રાહેન વસાવા
શ્રી જેઠાલાઈ ટંક	શ્રી દિનેશાબાઈ જોથી
શ્રી વનમાલાઈ ડેડિયા	શ્રી જ્યોતિ ખરી
સર્જન ગ્રાફિક્સ	

સંયોજન

ડૉ. કમલેશ. એન. પરમાર
(વિષય-સંયોજક : ઇન્ફી)

નિર્મક્ષા-આયોજન

શ્રી હરેશ એસ. લીલાબાઈયા
(નાયબ નિયામક : શૈક્ષણિક)

મુદ્રણ-આયોજન

શ્રી હરેશ એસ. લીલાબાઈયા
(નાયબ નિયામક : ઉત્પાદન)

પ્રસ્તાવના

NCF-2005 તેમજ RTE-2009ને ધ્યાનમાં રાખીને દેશમાં પ્રાથમિક શિક્ષણનાં અભ્યાસકાળ, પાઠ્યકાળ અને પાઠ્યપુસ્તકો તેમજ સમગ્ર શિક્ષણ-પ્રક્રિયામાં બદલાવ થઈ રહ્યો છે. આ બદલાવ મુખ્યત્વે જેને વિષયો તેમજ શિક્ષણ-પ્રક્રિયા સંબંધી સમજ અંગેનો છે. બાળની સર્જનશીલતા, વિચારશક્તિ, તક્ષશિલ્પ અને પૃથક્કરણ કરવાની આવકાન વિકસન એ આ અભ્યાસકાળનો મુખ્ય હેતુ છે. આ અભિગમને ધ્યાનમાં રાખીને જી.સી.ઈ.આર.ટી., ગાંધીનગર દ્વારા તૈપાર કરવામાં આવેલ પીરા 5 નું પ્રસ્તુત પાઠ્યપુસ્તક ચુજારાતી વિદ્યાર્થીઓ, શિક્ષકો અને વાહીઓ સમાન રજૂ કરતાં મંડળ આનંદ અનુભવે છે.

નવાં અભ્યાસકાળ, પાઠ્યકાળ અને પાઠ્યપુસ્તક-નિર્મક્ષાની સમગ્ર પ્રક્રિયામાં IGNTUS-ટાઇ ટીમના સભ્યોને સતત માર્ગદર્શન આપતા રહીને સ્ટેટ રિસર્વેર્સ ગ્રૂપના સભ્યોને સર્જ બનાવ્યા છે. UNICEFનો સહયોગ પણ આ આધી પ્રક્રિયા દરમિયાન મળ્યો છે. જે-ને વિષયના કોર ગ્રૂપના સભ્યોને પણ વખતોવખત સહયોગ આપ્યો છે.

આ પાઠ્યપુસ્તકનો રાજ્યમાં અમલ કરતાં અગ્રાઉ પસંદગીની શાળાઓમાં ક્રાંત વર્ષ ગાંઠ અભ્યાસશી થોરાણે મુકવાયાં આવેલ હતું. તે દરમિયાન વિદ્યાર્થીઓને વર્ગમાં શીખવાની વખતે જે-જે અનુભવો થયા તેનાં વાપક તારણો, ગુજરાત શૈક્ષણિક સંશોધન અને તાલીફ પરિચન દ્વારા પ્રાપ્ત આવ્યાં અને તે મુજબ સુધ્યારા-વધારા કરવામાં આવ્યાં અને તે પૂર્વાનુભૂતિ આયું છે.

પ્રસ્તુત પાઠ્યપુસ્તકને ગુજરાતાપુરુત તથા બાળલોભ્ય બનાવવા માટે પૂરતી જહેમત ઉઠાવી છે. તેને ચાતુર્યેણી સ્વરૂપ દ્વારા બાળકો હોંસે હોંસે તેને ઉપયોગ કરે એવું લક્ષ્ય રાખવામાં આવ્યું છે.

આ પાઠ્યપુસ્તકને સંપૂર્ણ બનાવવા માટે પૂરતા પ્રમાણે કર્યા છે, તેમ છત્તાં શિક્ષણમાં રસ ધરાવનાર વ્યક્તિઓ પાસેથી સુસન્ગો આવકાય છે.

ડૉ. આર. યુ. પુરોહિત

નિયામક
(જી.સી.ઈ.આર.ટી.)

તા.3-3-2015

ડૉ. ભરત પંડિત

નિયામક
(પાઠ્યપુસ્તક મંડળ)

ગાંધીનગર

પ્રથમ આવૃત્તિ : 2014, પુનર્મુદ્રણ : 2015

પ્રકાશક : ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક મંડળ, 'વિદ્યાયન', સેક્ટર ૧૦-એ, ગાંધીનગર વતી ડૉ. ભરત પંડિત, નિયામક

મુદ્રક :

મૂળભૂત ફરજો

ભારતના દરેક નાગરિકની ફરજ નીચે મુજબ રહેશે :*

- (ક) સંવિધાનને વફાદાર રહેવાની અને તેના આદર્શો અને સંસ્થાઓનો, રાષ્ટ્રવર્ગનો અને રાષ્ટ્રગીતનો આદર કરવાની;
- (ખ) આજાદી માટેની આપણી રાષ્ટ્રીય લડતને પ્રેરણા આપનારા ઉમદા આદર્શોને હદ્યમાં પ્રતિષ્ઠિત કરવાની અને અનુસરવાની;
- (ગ) ભારતનાં સાર્વભૌમત્વ, એકતા અને અખંડિતતાનું સમર્થન કરવાની અને તેમનું રક્ષણ કરવાની;
- (ઘ) દેશનું રક્ષણ કરવાની અને રાષ્ટ્રીય સેવા બજાવવાની હાકલ થતાં, તેમ કરવાની;
- (ય) ધાર્મિક, ભાષાકીય, પ્રાદેશિક અથવા સાંપ્રદાયિક બેદોથી પર રહીને, ભારતના તમામ લોકોમાં સુમેળ અને સમાન બંધુત્વની ભાવનાની વૃદ્ધિ કરવાની, સીઓના ગૌરવને અપમાનિત કરે તેવા વ્યવહારો ત્યજ દેવાની;
- (યી) આપણી સમાનિત સંસ્કૃતિના સમૃદ્ધ વારસાનું મૂલ્ય સમજી તે જાળવી રાખવાની;
- (૪) જંગલો, તળાવો, નદીઓ અને વન્ય પશુપક્ષીઓ સહિત કુદરતી પર્યાવરણનું જતન કરવાની અને તેની સુધારણા કરવાની અને જીવો પ્રત્યે અનુકૂંપા રાખવાની;
- (૫) વૈજ્ઞાનિક માનસ, માનવતાવાદ અને જિશ્શાસા તથા સુધારણાની ભાવના કેળવવાની;
- (૬) જાહેર ભિલકતનું રક્ષણ કરવાની અને હિંસાનો ત્યાગ કરવાની;
- (૭) રાષ્ટ્ર પુરુષાર્થ અને સિદ્ધિનાં વધુ ને વધુ ઉન્નત સોપાનો ભણી સતત પ્રગતિ કરતું રહે એ માટે, વૈયક્તિક અને સામૂહિક પ્રવૃત્તિનાં તમામ ક્ષેત્રે શ્રેષ્ઠતા હાંસલ કરવાનો પ્રયત્ન કરવાની;
- (૮) માતા-પિતાએ અથવા વાલીએ 6 વર્ષથી 14 વર્ષ સુધીની વયના પોતાના બાળક અથવા પાત્યને શિક્ષણની તકો પૂરી પાડવી.

*ભારતનું સંવિધાન : કલમ ૫૧-ક

અનુકૂમણિકા

(પ્રથમ સત્ર)

ક્રમ અંકમ	પ્રકાર	લેખક/કવિ	પાના નં.
1. ચબૂતરો	ચિત્રપાઠ	-	1
2. પર્વત તારા	પ્રાર્થના	સુરેશ દલાલ	4
3. મહેનતનો રોટલો	બોધકથા	પન્નાલાલ પટેલ	8
4. સુંદર સુંદર	પ્રકૃતિગીત	ધર્મન્દ્ર માસ્તર ‘મધુરમ્ભ’	17
● પુનરાવર્તન 1			21
5. શરદીના પ્રતાપે	હાસ્યકથા	જ્યોતીન્દ્ર દવે	24
6. નર્મદામૈયા	પ્રવાસવર્ણન	રમણલાલ સોની	29
7. અલ્લક દલ્લક	ઉર્મિગીત	બાલમુકુન્દ દવે	36
● પુનરાવર્તન 2			41

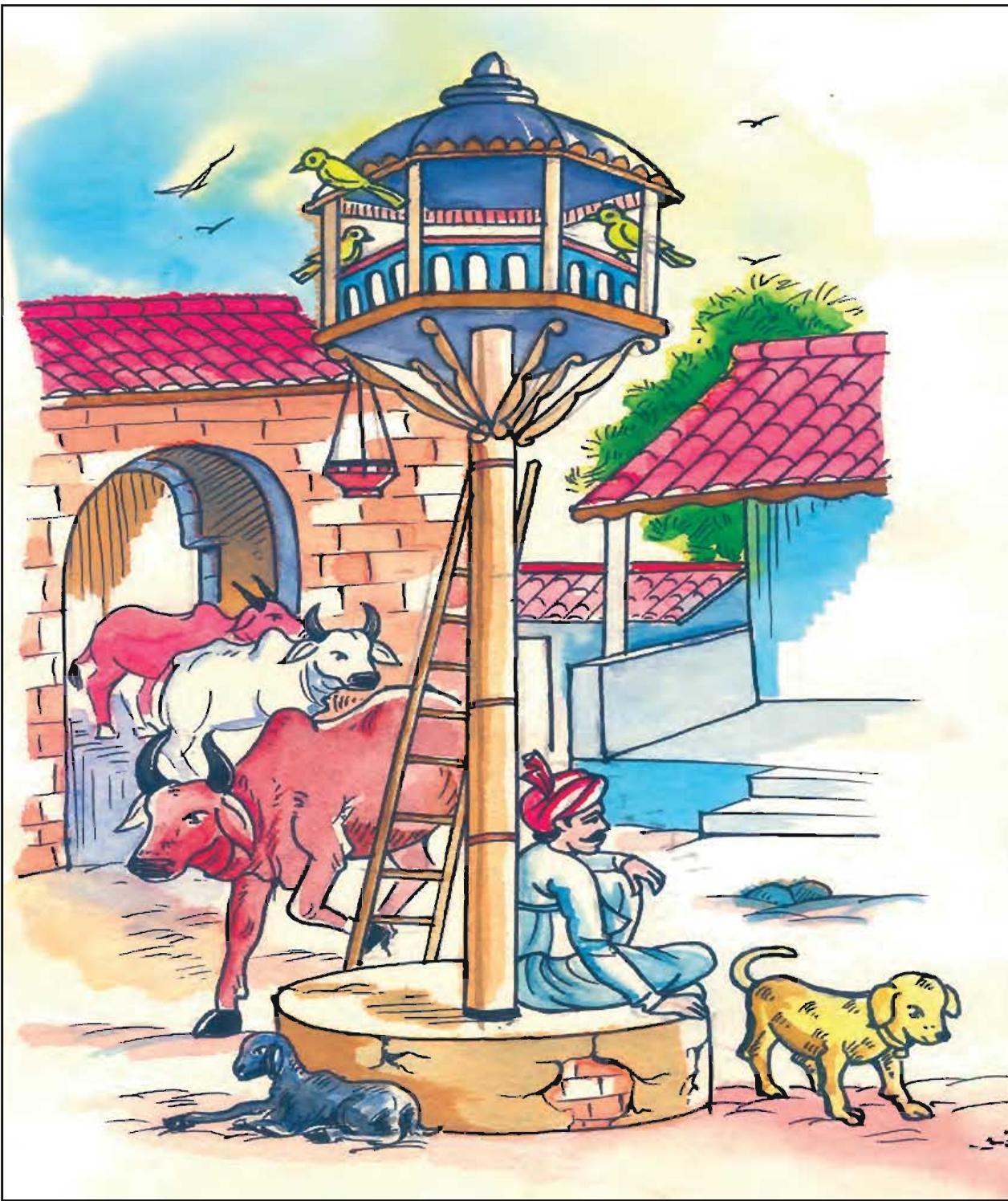
(દ્વિતીય સત્ર)

8. ચરણોમાં	ઉર્મિગીત	યોસેફ મેકવાન	44
9. કદર	લોકકથા	દોલત ભવુ	47
10. ભૂલની સજા	નાટક	પ્રકાશ લાલા	55
11. હિંડોળો	લોકગીત	-	61
● પુનરાવર્તન 3			66
12. અપંગનાં ઓજસ	પ્રસંગકથા	કુમારપાળ દેસાઈ	69
13. ભારત રત્ન : ડૉ. આંબેડકર	જીવનચરિત્ર	હાસ્યદા પંડ્યા	76
14. ઊરે રે ગુલાલ	ઉર્મિગીત	નટવર પટેલ	82
15. સુભાષિતો	-	-	85
● પુનરાવર્તન 4			88

પૂરક વાચન

1. અભિનંદન	કાવ્ય	ભાગ્યેશ જહા	90
2. કેટલાક પ્રસંગો	-		91
3. ખીચડી પકાવું છું	-		93
4. મૂલ્યવાન ભેટ		જ્યોતિબહેન ગાંધી	96
5. અમે બાંધવો સરદારના		ઉષા ઉપાધ્યાય	100

1. ચખૂતરો

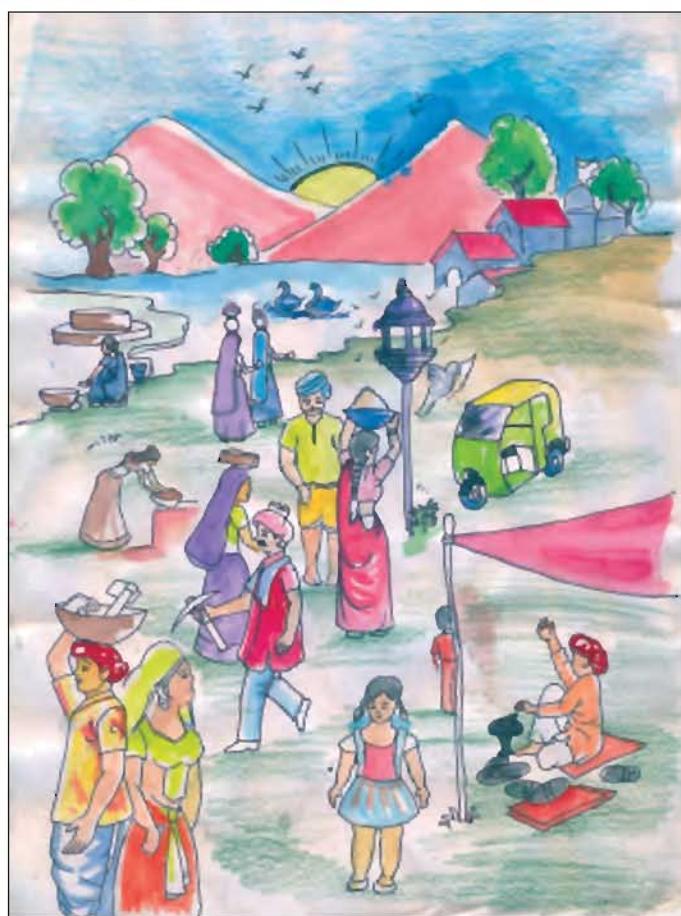
સ્વાધ્યાય

1. આપેલ ચિત્રના આધારે નીચેના પ્રશ્નોના ઉત્તર લખો :

- (1) ચબૂતરો કોના માટે બાંધવામાં આવ્યો હશે?
- (2) ચબૂતરામાં શું નાખવામાં આવે છે?
- (3) ચબૂતરા પર છત શા માટે છે?
- (4) પંખીને પાણી પીવા માટે શી વ્યવસ્થા છે?
- (5) નિસરણીનો શો ઉપયોગ થતો હશે?
- (6) ચિત્રમાં કયાં કયાં પ્રાણીઓ જોવા મળે છે?

2. ‘ચબૂતરા’ વિશે પાંચ વાક્યો લખો.

3. નીચે આપેલું ચિત્ર જોઈ તેના વિશે લખો :

પ્રવૃત્તિ

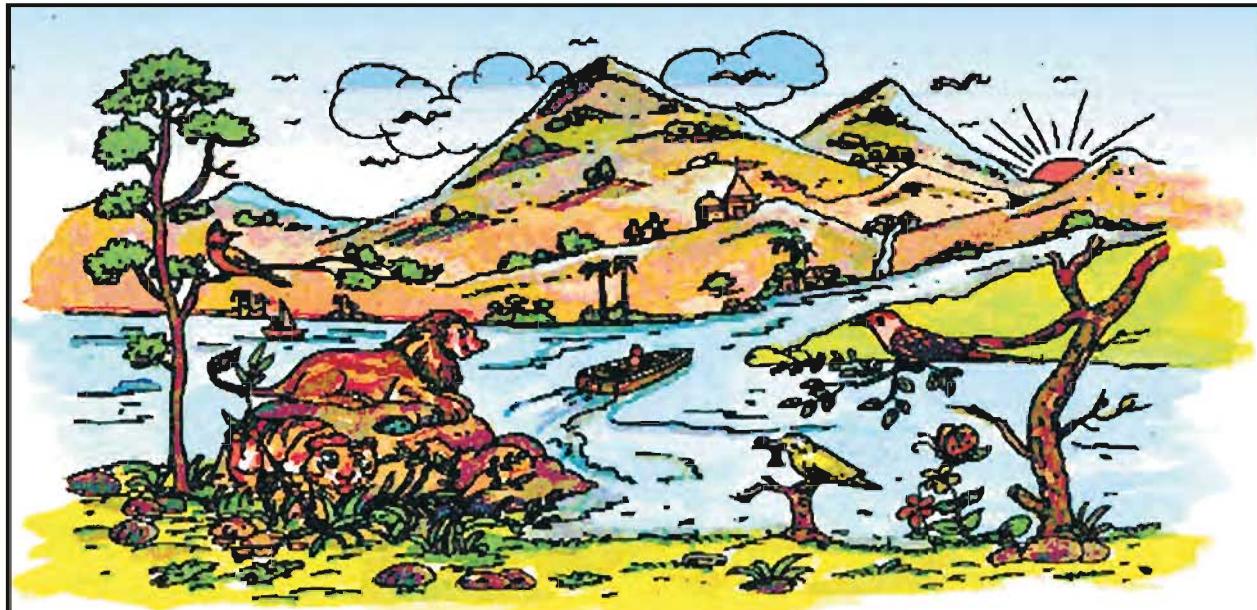
- ચબૂતરાની મુલાકાત લો.
- શાળામાં ચાલતી અક્ષયપાત્ર, પંખીની પરબ પ્રવૃત્તિઓ વિશે જાણો.

2. પર્વત તારા

સુરેશ દલાલ

આ સુંદર પ્રાર્થના છે. પ્રાર્થનામાં આવતાં પર્વત, નદી, સરોવર, દરિયો, વૃક્ષો, સૂર્ય, ચંદ્ર, તારા, પાણી, પક્ષી, જીવજંતુઓ વગેરે કુદરતના અંશો છે. અહીં, કવિ સધળા કુદરતના અંશોમાં ઈશ્વરને જુઓ છે.

પર્વત તારા ખોળા ખંભા, સરવર તારી આંખ,
હે ઈશ્વર! હું તને જોઉં છું, ક્યાંક ક્યાંક ને ક્યાંક.
દરિયો તારું દિલ વિશાળું : વૃક્ષો તારી વાત,
મેઘધનુષ્યના રંગોમાં તું રમી રહ્યો રળિયાત.
તું તરણાંનો તારણહારો, ઝરણાંનો તું નાદ,
કૂલકૂલની રંગસુગંધે તારી છે સોગાદ.
સિંહવાઘ ને કોયલ, બુલબુલ, પતંગિયાં ને તમરાં,
સૂર્યચંદ્ર ને તારા આબે : અહીં આગિયા, ભમરા.

રાડ, ત્રાડ ને લાડની સાથે મોરપિચ્છનો સૂર,
સંતાકુકડી રમતો રમતો રહે નજીક ને દૂર.
અજવાળાના કાંઠા વચ્ચે અંધારાની નદી વહે,
એમાં મારી હોડીને આ કોણ હંકારે ? તું જ કહે.

શબ્દસમજૂતી

ખંભા ખભા સરવર કુદરતી રીતે બનેલું સરોવર, તળાવ વિશાળું વિશાળ, ઘણું મોટું રળિયાત (અહીં) સુંદર તરણું નાદ સામાન્ય રીતે મધુર લાગતો મોટો અવાજ સોગાદ બેટ આગિયા રાત્રિના અંધકારમાં ટમટમતું જીવનું ત્રાડ ગર્જના

ભાષાસજ્જતા

ઉચ્ચારણવિષયક સજ્જતા : 'સ' અને 'શ'

આપણે ઘણી વાર 'સ'ને બદલે 'શ' અને 'શ'ને બદલે 'સ'નો ઉચ્ચાર કરતાં હોઈએ છીએ.
'સ'ને બદલે 'શ'ના ઉચ્ચારથી શબ્દનો અર્થ બદલાય છે તે સમજીએ.

- 'સ' અને 'શ'વાળા શબ્દોના અર્થભેદ :

સર - સરોવર	શર - બાણ	સૂર - અવાજ	શૂર - શૌર્ય
સાર - કસ	શાર - છિદ્ર	કેસ - મુક્કદમો	કેશ - વાળ
સત - સત્ય	શત - સો	પાસ - ઉત્તીર્ણ	પાશ - ફાંસો

- કૌંસમાંથી યોગ્ય અક્ષર પસંદ કરી ખાલી જગ્યા પૂરો :

નુક _____ ન (સા, શા)	સમ _____ (શ્યા, સ્યા)
_____ વણ (શી, સી)	_____ કાર (શિ, સિ)
_____ રોવર (શ, સ)	_____ બાશી (શા, સા)
રિ _____ સ (શે, સે)	વિ _____ શ (ષે, શે)

स्वाध्याय

- ## 1. નીચેના દરેક પ્રશ્નનો ઉત્તર એક-એક વાક્યમાં લખો :

- (1) કવિ પ્રકૃતિમાં કોનાં દર્શન કરે છે ?
 - (2) કવિ કોને અગવાનની આંખ ગણે છે ?
 - (3) ઈશ્વર સંતાકૂકડી ક્યાં રમી રહ્યો છે ?
 - (4) ઈશ્વર ક્યા સ્વરૂપે સોગાદ આપે છે ?
 - (5) હોડીને કોણા હંકારતું હશે ?

- ## 2. નીચેની પંક્તિ સમજાવો :

રાડ, ત્રાડ ને લાડની સાથે મોરપિચ્છનો સૂર,
સંતાકુકડી રમતો રમતો રહે નજીક ને દૂર.

- ### 3. નીચે આપેલી કાવ્યપંક્તિ પૂર્ણ કરો :

તું તરણાંનો

આગિયા ભમરા.

4. નીચેના શરૂઆતી સમાનાર્�ી શરૂઆતો આપો :

- (1) આંખ : _____
(3) દરિયો : _____
(5) ન્યાંદુ : _____

- (2) ਇਨ੍ਹੋਂ : _____
(4) ਵੂਕਾਂ : _____
(6) ਫੁਲ : _____

- ### 5. નીચેના શબ્દોના વિરુદ્ધાર્થી શબ્દો આપો :

- (1) પહોળું ✕ _____
(3) નજીક ✕ _____

- (2) ਵਿਸਾਣ ✗ _____
(4) ਅੰਧਾਰ ✗ _____

6. ઉદાહરણ પ્રમાણે કાવ્યમાંના પ્રાસની શબ્દજોડી બનાવો :

ઉદાહરણ : વાત - રળિયાત

_____ _____ _____ _____
_____ _____ _____ _____

7. ‘સ’ અને ‘શ’થી બનતા ચાર-ચાર શબ્દો લખી, એનો અર્થભેદ દર્શાવો.

ઉદાહરણ : સાપ-સર્પ શાપ-બદ્ધુઆ

_____ _____ _____ _____
_____ _____ _____ _____

8. ‘ઓ ઈશ્વર ભજુએ તને, મોટું છે તુજ નામ’ - આ પંક્તિને આધારે બીજી ત્રણ પંક્તિ બનાવો.

પ્રવૃત્તિ

- દૈનિકપત્રો, મુખ્યપત્રો અને સામયિકોમાંથી કુદરતી સૌંદર્યોનાં ચિત્રો એકઠાં કરી સંગ્રહપોથી બનાવો.

3. મહેનતનો રોટલો

પનાલાલ પટેલ

આ બોધકથામાં શ્રમ, સ્વાશ્રય અને પ્રામાણિકતાનો મહિમા કરવામાં આવ્યો છે. મોચીભગત મજુતનું સ્વીકારવાની સ્પષ્ટ ના પાડે છે, આમ મોચી ભગત દ્વારા આપણાને શ્રમ, સ્વાશ્રય અને પ્રામાણિકતાનો બોધ મળે છે.

કાશી નગરીમાં એક મોચી રહેતો હતો. તે બધુ પ્રામાણિક હતો. સંતોષી પણ એટલો જ. એકવાર એક સાધુ આવી મોચીને પૂછવા લાગ્યા, “મોચીભગત ! મારા પગનાં પગરખાંનું શું પડે ?” મોચીએ કહ્યું, “મારી પાસે સીવેલાં તૈયાર નથી, મહારાજ !”

સાધુ કહે, “સીવી દો તો શું લો?”

મોચીએ કહ્યું, “દોઢ રૂપિયો”.

સાધુને નવાઈ લાગી. બીજાઓએ બે રૂપિયા દેખાડ્યા હતા. પછી ઘટાડીને દોઢ રૂપિયા સુધી આવ્યા હતા, પણ આણો તો મૂળમાં જ દોઢ રૂપિયો કહ્યો. સાધુએ પૂછ્યું, “દોઢ તો કહેવાનો પણ લેવાના કેટલા?”

મોચી સાધુ સામે જોઈ હસવા લાગ્યો. તેણે કહ્યું, “જે કહેવાના એ લેવાના, મહારાજ! આપની ઈચ્છા હોય તો બનાવું.”

સાધુએ કહ્યું, “અચ્છા બનાવો, કયારે આપશો?”

મોચી બોલ્યો, “પરમ દિવસે આ વખતે.”

સાધુ કહે, “જરૂર હોં ! મારે પરમ દિવસે સાંજે જવું છે, માટે ઢીલ ન થાય.”

મોચી કહે, “જાઓ કે ન જાઓ. પરમ દિવસે તમને આ વખતે જરૂર મળી જશે.”

પણ સાધુને મોચીના વાયદામાં જરા પણ વિશ્વાસ ન હતો.

બીજા દિવસે વળી એણે મોચીને ત્યાં આંટો માર્યો. મોચીને પૂછ્યું, “મોચીભગત, કેટલે આવ્યું આપણું કામ ?”

મોચીએ કહ્યું, “બેફિકર રહો મહારાજ, વાયદો નહિ ચૂકું.”

ઇતાંય સાધુને શાંતિ ન વળી. ત્રીજા દિવસે સવારમાં વળી સાધુને વિચાર આવ્યો, “લાવને, જરા મોચીને ત્યાં આંટો મારું.”

પણ આ વખતે તો મોચીએ સાધુની કિમત કરી. તેણે કહ્યું, “મહારાજ, તમને માણસ પારખતાં આવડતું નથી. આખી દુનિયા જૂંઠું બોલે છે એમ જ તમે માનો છો. નાહક શું કામ ધક્કા ખાઓ છો ? સાંજે આવજો, જાઓ.”

સાંજે સમય પ્રમાણે સાધુ આવ્યા તારે પગરખાં બિલકુલ તૈયાર હતાં. આ જોઈ સાધુ મોચી ઉપર બહુ ખુશ થયા. તે સમજી ગયા, મોચી સાચુકલો છે, ખરેખરો ભગત છે, કદી જૂંઠું બોલતો નથી.

સાધુએ તેને બે રૂપિયા આપ્યા. મોચી પાસે છુટા પૈસા ન હતા. તે પૈસા લઈને ઊભો થયો,

તેણે સાધુને કહ્યું, “જરાક ઉભા રહો મહારાજ, હું સામેની દુકાનેથી પરચૂરણ લઈ આવું.”

સાધુએ કહ્યું, “રહેવા દો ભગત, એટલા પૈસાની આપણા તરફથી તમાકુ પીજો.”

મોચીએ કહ્યું, “હું તમાકુ પીતો નથી, મહારાજ.”

“તો આપણા તરફથી પગરખાં સીવવા માટેની દોરી લાવજો.”

“ના મહારાજ, હરામનો પૈસો મને ન ખ્યે.” મોચી સામેની દુકાને પરચૂરણ લેવા ગયો. સાધુ તો મોચીની ભાવના જોઈ એના ઉપર ખૂબ જ ખુશ થયા. તેમણે હળવેક રહીને ઝોળીમાંથી પારસમણિ કાઢ્યો. કોઈ જુએ નહિ એ રીતે મોચીનાં ઓજારોને પારસમણિ ઘસી દીધો. બધાં ઓજારો સોનાનાં થઈ ગયાં ! પછી તે મોચી પાસે ગયો. તેની પાસેથી પૈસા લેતી વખતે કહ્યું, “ભગત, મૂઠી ચણાના પૈસા પણ લિક્ષા માટે આપશો તો ઈશ્વર તમારું જલું કરશો.”

મોચીએ ખીસામાંથી એક સિક્કો આપતાં કહ્યું, “લો, એક મૂઠી ચણામાં શું થશે ?” એ દુકાન તરફ ચાલતો થયો.

“એક મૂઠી ચણા તો મારી પાસે છે.” એમ કહી સાધુએ પગ ઉપાડ્યો.

મોચીએ દુકાન ઉપર આવીને જોયું તો ઓજાર બધાં સોનાનાં ! તે સમજી ગયો કે આ કામ પેલા સાધુનું છે. મોચીનો જીવ બળી ઉઠ્યો. તે નિસાસો નાખી બબડ્યો, “અરે ભગવાન ! હવે હું આ સોનાનાં ઓજારોથી કેવી રીતે કામ કરીશ?” તેણે ઓજારો લઈને ઘરના ખૂણામાં નાખ્યાં. પછી ઉંચે મૂકેલાં ઘસાયેલાં ઓજારો ઉતારી વળી પાછો કામે વળ્યો. મનોમન એમ પણ કહેતો હતો કે, “ગમે તેમ પણ સાધુની ઈચ્છા તો આપણાને સુખી કરવાની જ હતી.”

બિચારાએ બાર મહિના મજૂરી કરી ત્યારે માંડ માંડ નવાં ઓજાર વસાવી શક્યો.

એકવાર તે ભજન ગણગણતો નીચી નજરે સીવતો હતો, ત્યાં એના કાને કોઈકનો અવાજ પડ્યો, “કેમ છો, મોચીભગત ?”

મોચીએ જોયું તો એ પેલા જ સાધુ હતા. તેણે સાધુને કહ્યું, “ઓજાર બગાડી ગયા હતા એ જ ને તમે, સાધુ મહારાજ !”

સાધુને નવાઈ લાગી. એમને તો હતું પોતાને ઓળખતાં જ મોચીભગત પગે પડ્શે, માનપાન

કરશે અને ઘણો બધો આભાર માનશે, પણ એને બદલે આ માણસ તો પોતાને ઠપકો આપતો હતો. સાધુને વહેમ પડ્યો. આ બિચારો સોનાને પિતળ ધારી બેઠો લાગે છે. તેમણે કહ્યું, “મોચીભગત, ઓજાર બગાડ્યાં નથી, સોનાનાં બનાવ્યાં છે. ક્યાં છે એ? નાખી તો નથી દીધાં ને ?”

‘મને ખબર છે મહારાજ, સોનાનાં છે પણ એ સોનું મેં મારાં બાવડાંના બળથી ઓછું મેળવ્યું છે ? આવું મફતનું સોનું શું કરવું છે ? એ પડ્યાં ખૂણામાં, તમે પાછાં જ લઈ જાઓ.’

સાધુએ મોચીને શિખામણ આપતાં કહ્યું, ‘મોચીભગત, તમને કશી ગમ નથી. સોનું વેચીને પૈસા બનાવો ને મજા કરો. આ કાચી દુકાનને પાકી કરો. કામ કરનાર માણસો રાખો. બેઠાં બેઠાં ખાઓ ને લહેર ઉડાઓ.’

મોચીએ પૂછ્યું, “ભગવાને આ હાથપગ આપ્યા છે, એને શું કરું મહારાજ ?”

નવાઈ ભરી આંખે સાધુ તો મોચીભગત સામે તાકી જ રહ્યા.

મોચીએ કહ્યું : “સાધુ મહારાજ, ભગવાને હાથપગ કંઈ બેઠાં બેઠાં ખાવા માટે નહિ, કામ કરવા આપ્યા છે.”

આ સાંભળી સાધુ બોલ્યા, “મોચીભગત, સાચી વાત છે ! ભગવાને કામ કરવા જ હાથપગ આપ્યા છે. હવેથી હું પણ હાથે કમાઈને જ ખાઈશ ને તમારા જેવો જીવનનો સાચો આનંદ મેળવીશ.”

સાધુ કોઈ ઊંડા વિચારમાં પડી ગયા હતા. પોતાના કામે વળતાં મોચીએ સાધુએ પૂછ્યું, “કેમ મુંગા થઈ ગયા ?”

સાધુએ કહ્યું, “હું મુંગો નથી થઈ ગયો, વિચારમાં પડી ગયો છું.”

“શા વિચારમાં પડી ગયા છો, મહારાજ ! મેં તમને કહ્યું એ ખોટું છે ?”

“તમારી વાત નથી, મારી વાત છે”-સાધુએ મોચી સામે ગંભીર ભાવે જોઈને કહ્યું, “હું પણ નાનુંમોટું તપ તો કરું જ છું. જેમ મારી પાસે સોનું બનાવવાનું સાધન છે, છતાં મેં એનો ઉપયોગ મારી જાત માટે કદીએ પણ કર્યો નથી. બિક્ષા માંગીને પેટનો ખાડો પૂરું છું, પણ આજે તારી આ બિક્ષાનો જે ગર્વ મારામાં હતો તે પણ ગાળી નાખ્યો છે. આજથી તમે મારા ગુરુ ! ને આજથી

હું તમારો આ દાખલો યાદ કરીશ ને મારા ગર્વને ધોતો રહીશ.” મોચી કામ કરવું ભૂલી ગયો અને સાધુની પીઠ પાછળ જોતો જ રહ્યો. કામે વળતાં બબડ્યો, ‘આપ ખરા સાધુ !’

શબ્દસમજૂતી

પગરખાં પગનું રક્ષણ કરનાર, ચંપલ, જોડા **હરામનો** મહેનત વગરનો **પારસમણિ** લોકમાન્યતા મુજબ સ્પર્શ માત્રથી લોઢાને સોનામાં બદલી નાખનાર મણિ **ગમ** સમજ **ગર્વ** અલિમાન, અહેંકાર, મદ, બડાઈ

રૂદ્ધિપ્રયોગો

પગ ઉપાડવો ઝડપથી ચાલવું. **બાવડાના બળથી** જાત મહેનતથી **જીવ બળવો** દુઃખી થવું બેઠાં બેઠાં ખાવું શ્રમ કર્યા વિના, નિરાંતે ઉપભોગ કરવો **નિસાસો નાખવો** આહ નાખવી. **પેટનો ખાડો** પૂરવો જીવનનિર્વાહ કરવો **ખૂણામાં નાખવું** બેદરકારીથી બાજુમાં મૂકવું

ભાષાસજ્જતા

• વિરામચિહ્નો :

ભાષાલેખનમાં વિરામચિહ્નોનું ધ્યાં મહત્વ છે. ખાસ કરીને અર્થ કે ભાવ અનુસાર ભાષાને સચોટ બનાવવા વિરામચિહ્નો આવશ્યક છે. કેટલાંક ઉપયોગી વિરામચિહ્નોનો પરિચય કેળવીએ.

(1) પૂર્ણવિરામ : (.)

- કાશી નગરીમાં એક મોચી રહેતો હતો.

- લિ.(લિખિતંગ), ચિ.(ચિરંજવ)

પૂર્ણવિરામનો ઉપયોગ વાક્ય પૂર્ણ થતું દર્શાવવા થાય છે. શબ્દોને ટૂંકમાં લખવાના થાય ત્યારે પણ પૂર્ણવિરામનો ઉપયોગ થાય છે.

(2) અલ્પવિરામ : (,)

- બેફિકર રહો મહારાજ, વાયદો નહિ ચૂકું.
- પ્રાચી, નિર્મલ, કૃતિ અને હિમાંશુ પુસ્તકાલયમાં ગયાં.

અલ્પવિરામનો ઉપયોગ સંબોધન કરવા, બેથી વધારે પદો કે શબ્દસમૂહો પદ્ધી તથા દીર્ઘ વાક્યોમાં વચ્ચે અટકવાની જરૂર પડે ત્યારે થાય છે.

(3) પ્રશ્નચિહ્ન : (?)

- કેમ મુંગા થઈ ગયા?
- આવું મફતનું સોનું શું કરવું છે?

વાક્યમાં પ્રશ્નનો ભાવ દર્શાવવા માટે વાક્યના અંતે પ્રશ્નચિહ્ન મૂકવામાં આવે છે. જેથી વાચક-ભાવક તે પ્રશ્નવાક્ય છે એમ સમજી શકશે. ‘ક્યાં’, ‘કેમ’, ‘કેવું’, ‘શા માટે’, ‘કઈ’, ‘કોણ’, ‘કોનું’ વગેરે શબ્દો પ્રશ્નનો ભાવ દર્શાવે છે.

(4) ઉદ્ગારચિહ્ન : (!)

- શા વિચારમાં પડી ગયા છો, મહારાજ !
- જોયું તો ઓજાર બધાં સોનાનાં !

નવાઈ, આશ્ર્ય, પીડા, ઘિક્કાર, હર્ષ, પ્રશંસા કે દુઃખની લાગણી બતાવવા વાક્યમાં ઉદ્ગારચિહ્ન વપરાય છે. ક્યારેક કટાક્ષ કરવામાં પણ ઉદ્ગારચિહ્ન વપરાય છે. જેમ કે,

- તું તો બહુ બહાદુર ! સસલી જોઈને ભાગ્યો !

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના દરેક પ્રશ્નનો ઉત્તર એક-એક વાક્યમાં લખો :

- (1) મોચીભગત સ્વભાવે કેવા હતા ?
- (2) મોચી પરચૂરણ લેવા જવાનું કહે છે ત્યારે સાધુ શું કહે છે ?
- (3) મોચીભગત નવાં ઓજાર ક્યારે વસાવી શક્યા ?
- (4) માણસના હાથ-પગ વિશે મોચીભગત શું માને છે ?
- (5) છેલ્લે મોચીભગત સાધુ વિશે શું કહે છે ?

2. નીચેના પ્રશ્નોના ઉત્તર લખો :

- (1) સાધુને ક્યારે નવાઈ લાગી ?
- (2) મોચીની પ્રામાણિકતાનો બદલો સાધુએ શી રીતે વાખ્યો ?
- (3) મોચીને ક્યારે દુઃખ થયું ?
- (4) મોચીને કેટલા સમય પછી નવાં ઓજારો મળ્યાં ?

3. નીચેનાં વાક્યો કોણ બોલે છે તે લખો :

- (1) “મારી પાસે સીવેલાં તૈયાર નથી.” _____
- (2) “બેઝિકર રહો મહારાજ, વાયદો નહિ ચૂકું.” _____
- (3) “હરામનો પૈસો મને ન ખપે.” _____
- (4) “આ કાચી દુકાનને પાકી કરો.” _____

4. નીચેનાં અધૂરાં વાક્યોની પૂર્તિ કરો :

- (1) સાધુ કહે : “જરૂર હો ! મારે પરમ દિવસે _____ ન થાય.”
- (2) “મહારાજ, તમને માણસ પારખતાં આવડતું નથી. આખી દુનિયા _____ છો.”

5. નીચેનાં વાક્યોને વાર્તાના કમમાં ગોઠવો :

- (1) “બેફિકર રહો મહારાજ, વાયદો નહિ ચૂકું.”
- (2) “સીવી દો તો શું લો ?”
- (3) “એક મૂઠી ચણા તો મારી પાસે છે.”
- (4) “મારી પાસે સીવેલાં તૈયાર નથી” મહારાજ !

6. નીચેના શબ્દોના સમાનાર્�ી શબ્દો લખો :

(1) પગ	_____	(2) નવાઈ	_____	(3) કિમત	_____
(4) દુનિયા	_____	(5) ઓઝર	_____	(6) આનંદ	_____

7. નીચેના શબ્દોના વિરુદ્ધાર્થી શબ્દો આપો :

(1) પ્રામાણિક ☒	_____	(2) જૂં ☒	_____	(3) વિશ્વાસ ☒	_____
(4) ફિકર ☒	_____	(5) વેચવું ☒	_____	(6) ઉપયોગ ☒	_____

8. નીચેના કોષ્ટકમાંથી દર્શાવ્યા પ્રમાણે રૂઢિપ્રયોગ શોધો. જે-તે રૂઢિપ્રયોગના અર્થ સામે તે રૂઢિપ્રયોગ લખો :

શ	નુ	પે	ટ	નો	ખા	ડો	પૂ	ર	વો	વ	અ
ગ	ત	બે	પ	સા	ધ	ન	સા	મ	ગ્રી	ર	ર
થ	રા	ઠાં	ગ	લ	ખૂ	ણા	માં	ના	ખ	વું	જ
વો	દ	બે	ઉ	જિ	ત	જિ	ત	ના	ક	ર	ક
ઉ	ના	ઠાં	પા	ન	ધા	જ	વ	બ	ળ	વો	ર
દા	પ	ખા	ડ	બા	વ	ડા	ના	બ	ળ	થી	વી
ર	થ	વું	વો	પ	ર	મ	ગ	તિ	કા	બે	લ

પગ ઉપાડવો	

જડપથી ચાલવું
દુઃખી થવું
બેદરકારીથી બાજુમાં મૂકવું
જાત મહેનતથી
શ્રમ કર્યા વિના, નિરાંતે ઉપભોગ કરવો

9. વિચારો અને લખો :

- (1) મોચીની જગ્યાએ તમે હોત તો ?
- (2) સાધુ મહારાજની જગ્યાએ તમે હોત તો ?

10. સૂચના મુજબ કરો :

- (1) પાઠમાંથી જોડાકસ્તરવાળા શબ્દો શોધીને લખો.
- (2) શોધેલા શબ્દો પરથી વાક્યો બનાવો.

પ્રવૃત્તિ

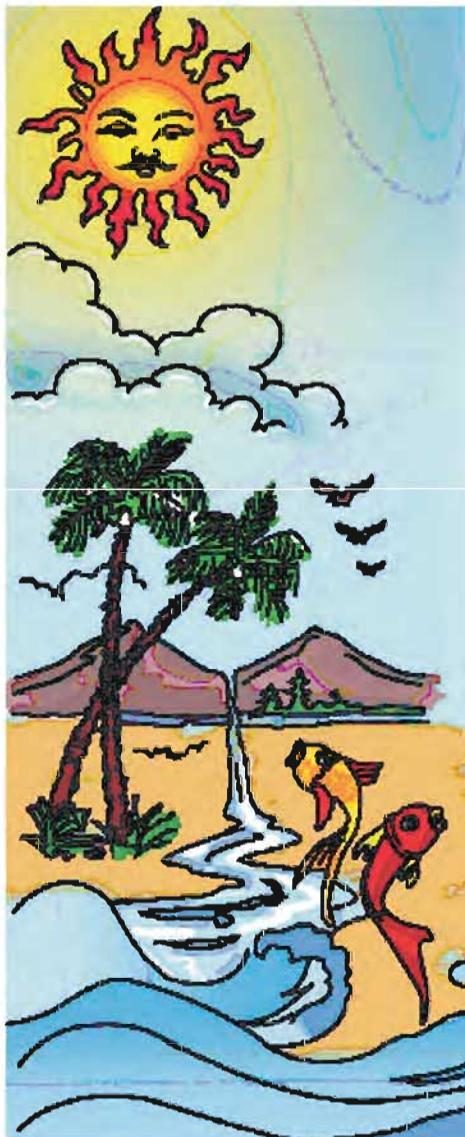
- શાળા-પુસ્તકાલય, દૈનિક સમાચારપત્રોમાંથી બોધવાર્તાઓ મેળવી વાંચો અને વર્ગમાં રજૂ કરો.

4. સુંદર સુંદર

ધર્મન્દ્ર માસ્તર ‘મધુરમ’

આ પ્રકૃતિગીતમાં કવિએ સૂરજ, ચાંદો, નદી, સરોવર, વન, ઉપવન વગેરેને સુંદર કહ્યાં છે. તેમાં વસતાં માછલી, પંખી, માનવ વગેરે પણ કવિને સુંદર લાગે છે. પ્રભુએ બનાવેલી દરેક વસ્તુ જો સુંદર હોય તો પ્રભુ પોતે કેવા સુંદર હશે? - એવો પ્રેરણ કવિના મનમાં થાય છે.

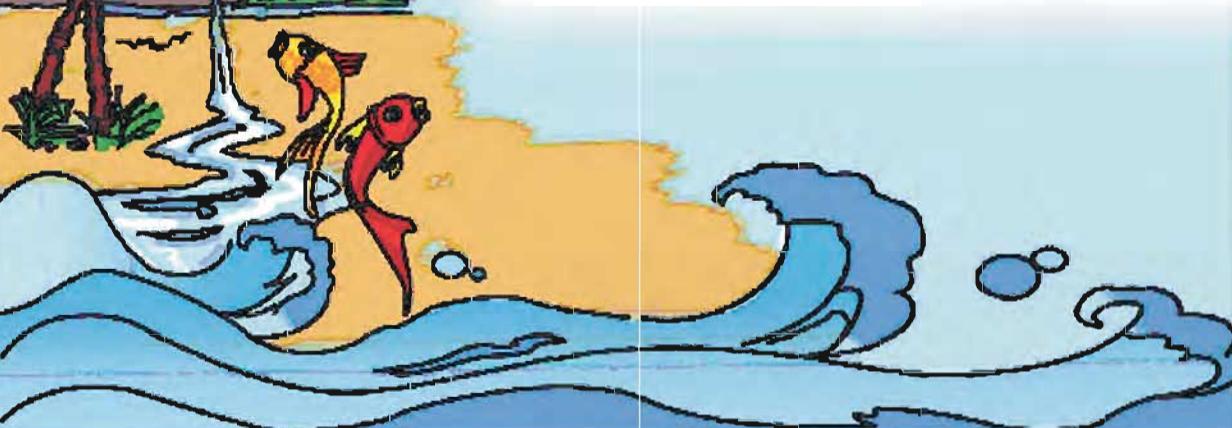

સુંદર સુંદર...

સૂરજ સુંદર, ચાંદો સુંદર,
સુંદર સરિતા ને સરોવર....

વિલુ હશે તો કેવા સુંદર, એવું થાતું મુજ મનમાં ૦
ઉષા સુંદર, નિશા સુંદર,
સુંદર વન, ઉપવન, ઊરિવર....

વિલુ હશે તો કેવા સુંદર, એવું થાતું મુજ મનમાં ૦
માછલી સુંદર, પંખી સુંદર,
સુંદર ધરતી, શાંત સમીર....

વિલુ હશે તો કેવા સુંદર, એવું થાતું મુજ મનમાં ૦
કવિતા સુંદર, જીવન સુંદર,
સુંદર તારા, આભ વિશાળ....

વિલુ હશે તો કેવા સુંદર, એવું થાતું મુજ મનમાં ૦
ભાષા સુંદર, આશા સુંદર,
સુંદર હૈયું ને માનવ....

વિલુ હશે તો કેવા સુંદર, એવું થાતું મુજ મનમાં ૦

શબ્દસમજૂતી

સરિતા નહીં **વિલુ** ભગવાન ઉધા સવારે સૂર્ય ઊગતાં પહેલાં પૂર્વ આકાશમાં દેખાતા આદ્ધા રંગો, પરોઢ, સવાર નિશા રાત **ઉપવન** બગીચો જિરિવર પર્વત સમીર પવન હૈયું દિલ

ભાષાસજ્જતા

- **પુનરુક્તિ :**

કાવ્યમાં ભાવ કે અર્થનું મહત્વ દર્શાવવા શબ્દ કે વાક્યખંડનું પુનરાવર્તન કરવામાં આવે તેને પુનરુક્તિ કહે છે.

- નહીં નાથ! નહીં નાથ! ન જાણો કે સવાર છે.
- હળવે હળવે હળવે હરજ મારે મંદિરિયે આવ્યા રે.
- સુંદર સુંદર ... સૂરજ સુંદર, ચાંદો સુંદર,

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના દરેક પ્રશ્નનો ઉત્તર એક-એક વાક્યમાં લખો :

- (1) આકાશમાં શું-શું સુંદર દેખાય છે ?
- (2) કવિના મનમાં બધું જ સુંદર જોઈને શો વિચાર આવે છે ?
- (3) ‘પરોઢ અને રાત સુંદર છે.’ કાવ્યની કઈ પંક્તિમાં આ ભાવ વ્યક્ત થયો છે ?
- (4) ધરતી પર શું-શું સુંદર દેખાય છે ?

2. ઉદાહરણ પ્રમાણેનાં શબ્દ-જોડકાં કાવ્યમાંથી શોધીને લખો :

ઉદાહરણ : સૂરજ-ચાંદો

• _____ • _____	• _____ • _____

3. નીચેના દરેક શબ્દ માટે કાવ્યમાં કયો શબ્દ પ્રયોગયો છે તે લખો :

સૂર્ય : _____

જંગલ : _____

પવન : _____

આકાશ : _____

પ્રભુ : _____

કાવ્ય : _____

4. નીચેનો ભાવ દર્શાવતી પંક્તિઓ કાવ્યમાંથી શોધીને લખો :

પરોઢ, જંગલ, બગીયો અને પર્વત સુંદર લાગે છે, તો તેના બનાવનાર પ્રભુ કેવા સુંદર હશે ! એવું મારા મનમાં થાય છે.

5. નીચેના શબ્દો ઉચ્ચારણની ચોકસાઈ સાથે મોટેથી બોલો અને લખો :

સૂરજ, સરિતા, સરોવર, નિશા, સમીર, શાંત, આશા, વિશાળ, ચંદ્ર, માછલી

6. કાવ્યપંક્તિ પૂર્ણ કરો :

ઉષા સુંદર,

.....

.....

.....

..... શાંત સમીર.

7. નીચે આપેલા શબ્દોને શબ્દકોશના કુમમાં લખો :

નિશા, પંખી, ઉપવન, ગિરિવર, માછલી, ધરતી

(1) _____ (2) _____ (3) _____
(4) _____ (5) _____ (6) _____

પ્રવૃત્તિ

- પુસ્તકાલયમાંથી પ્રકૃતિગીતો મેળવી સંગ્રહપોથી બનાવો.

પુનરાવર્તન 1

1. નીચેના દરેક પ્રશ્નનો ઉત્તર એક-એક વાક્યમાં લખો :

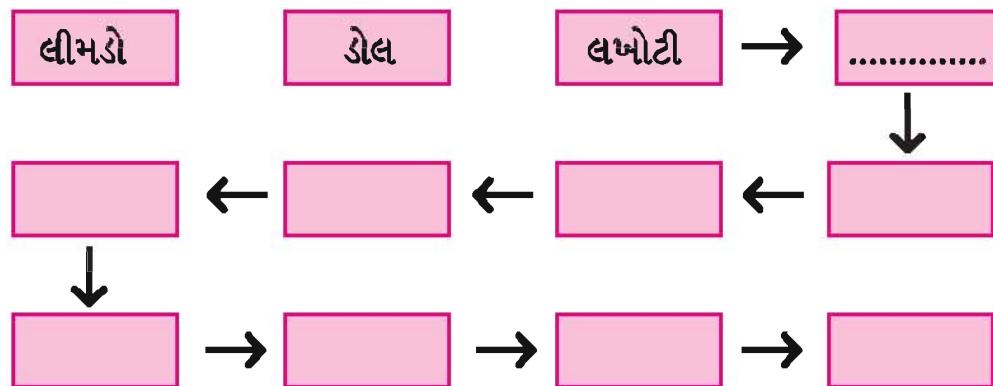
- (1) ઈશ્વર ક્યાં રમી રહ્યો છે ?
- (2) ઈશ્વર ક્યા સ્વરૂપે સોગાંડ આપે છે ?
- (3) મોચીભગત સ્વભાવે કેવા હતા ?
- (4) મોચીભગત નવાં ઓજાર ક્યારે વસાવી શક્યા ?
- (5) ધરતી પર શું-શું સુંદર દેખાય છે ?

2. નીચેનાં વાક્યોમાં આપેલા વિકલ્પોમાંથી, સાચા વિકલ્પ સામે (✓) કરો :

- (1) ફૂલ ફૂલની રંગસુંગંધે તારી છે સોગાંડ / સોગાંધ.
- (2) રાડ, ત્રાડ ને લાડની સાથે મોરપિછળનો સુર / સૂર.
- (3) લાવ ને, જરા મોચીને ત્યાં આટો / આંટો મારું.
- (4) ‘આપ ખરા સાધુ / સાધુ !’
- (5) કવિતા સુંદર, જીવન / જિવન સુંદર.

3. શબ્દ-રમત : સૂચના મુજબ કરો :

શબ્દના છેલ્લા અક્ષર પરથી નીચે આપેલાં ખાનામાં બીજા શબ્દો લખો :

4. નીચેના શબ્દોના સમાનાર્�ી શબ્દો આપો :

(1) સરોવર : _____

(3) ઉષા : _____

(5) સમીર : _____

(2) ગર્વ : _____

(4) રણિયાત : _____

(6) નિશા : _____

5. નીચેના શબ્દોના વિરુદ્ધાર્થી શબ્દો આપો :

(1) ધરતી _____

(2) ઉષા _____

(3) ટૂંકું _____

(4) પૂર્ણ _____

6. નીચેના શબ્દોના અર્થ આપી વાક્યપ્રયોગ કરો :

(1) જીવ બળવો _____

(2) બેઢાં બેઢાં ખાવું _____

(3) બાવડાના બળથી _____

(4) પેટનો ખાડો પૂરવો _____

7. પંક્તિઓને યોગ્ય કુમમાં ગોઠવીને લખો :

વિલુ હશે તો કેવા સુંદર,
સુંદર વન, ઉપવન ગિરિવર.
ઉષા સુંદર, નિશા સુંદર,
એવું થાતું મુજ મનમાંં

8. ઉખાણાં બનાવો અથવા મેળવીને લખો :

ઉદાહરણ, રાતાં રાતાં રતનજી ઉપર લીલાં પાન,
મૂળાના તે સગાભાઈ અથાણામાં માન.

- (1) _____
- (2) _____
- (3) _____

ગાજર

9. તમારા ઘરમાં / શાળામાં જોવા મળતાં સામયિકો, વર્તમાનપત્રો, પુસ્તકો વગેરેની યાદી બનાવો.

10. નીચેના ફકરામાં યોગ્ય વિરામચિહ્નો મૂકી, ફકરો ફરી લખો :

મોચી સાધુ સામે જોઈ હસવા લાગ્યો તેણે કહ્યું જે કહેવાના એ લેવાના મહારાજ આપની ઈચ્છા હોય તો બનાવું
સાધુએ કહ્યું અચ્છા બનાવો ક્યારે આપશો

પ્રવૃત્તિ

- વ્યસનમુક્તિને લગતાં ચિત્રો કે સૂત્રો બનાવો.

5. શરદીના પ્રતાપે

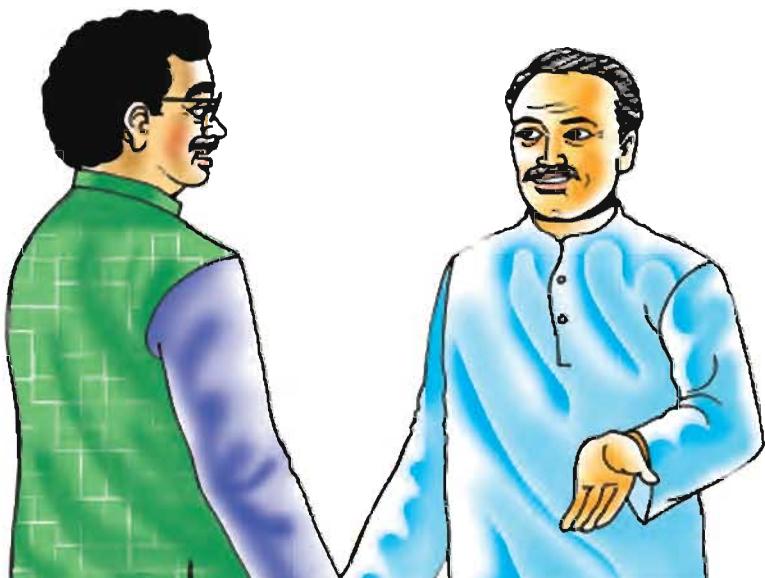
જ્યોતીન્દ્ર દવે

આ હાસ્યવાર્તામાં એકને બોલવામાં અને બીજાને સાંભળવામાં તકલીફ હોય તેવી બે વ્યક્તિઓ લેગી થઈ જાય તો તેમની વચ્ચેની વાતચીત ‘કાકા કહેતાં કથરોટ’ જેવી થાય છે. અહીં શરદીના કારણે આવી તકલીફવાળા બે સજજનો વચ્ચેનો સંવાદ આપ્યો છે, જે હાસ્યપ્રેરક છે.

મારે એક વખત એક જાહીતા સજજનને અમુક કામને અંગે મળવા જવાનું હતું. એ સદ્ગૃહસ્થની બીજી બધી ઈન્ડ્રિયો કરતાં કાન કંઈ ઓછું કાર્ય કરે છે એ વાતની મને ખબર નહોતી. તે દિવસે હવામાં શરદી હતી. ગળે પડવાની ટેવ બીજાં બધાં કરતાં શરદીને વધારે હોય છે. એ જાહીતું છે; અને તેમાંય મારા કંઠ માટે શરદીને અસલથી પક્ષપાત છે. એટલે તે દિવસે ગળામાં શરદી ને મગજમાં ગરમી - કંઠ બેઠેલો ને મગજ તપેલું - એવી કંઈક મારી સ્થિતિ હતી. હું એ સદ્ગૃહસ્થને મળ્યો ત્યારે મારો અવાજ ઠેઠ ઊડો ઉત્તરી ગયેલો હતો અને શરદીને દીધે એમના કાન વધારે અશક્ત બન્યા હતા. અમારી વચ્ચે શો સંવાદ થયો તે પૂરેપૂરો યાદ નથી, પણ કંઈક નીચે પ્રમાણે હતો :

મને આવકાર આપતાં આપતાં
એ સદ્ગૃહસ્થ બોલ્યા, “ઓહો !
આજ કંઈ આ તરફ ? કેમ તબિયત
તો સારી છે ને ?”

“આપનું જરા કામ હતું.
તબિયત મજામાં છે. જરા શરદી
થઈ છે. બાકી બીજી રીતે
કુશળ છું.”

“મને શરદી થઈ છે એમ તમને કોણો કહ્યું ? એ તો જરા નહિ જેવાં સળોખમ અને ઉધરસ થયાં છે. મને જોવા આવવાની - અહીં સુધી આવવાની - તસ્દી લેવા જેવું કંઈ નથી.”

મને લાગ્યું કે એમના સમજવામાં કંઈ ભૂલ થઈ છે. પણ તે સુધારવાનો પ્રયત્ન ન કરતાં મેં કહ્યું, “હવે કેમ છો ? દવાબવા તો કરો છો ને ?”

“હા, અહીની હવા જરા એવી છે ખરી, પણ હવાફેર માટે જવાનું હજુ નક્કી કર્યું નથી, એ તો ટીક, પણ ચા-બહા લેશો ને ?”

“ચાની બનતાં સુધી હું ના નથી કહેતો ને શરદીમાં તો બહુ જ ટીક પડશે.”

“બનતાં સુધી તમે ચા નથી પીતા તે ઘણું સારું. પણ ચા શરદી કરે એમ તમને કોણો કહ્યું ? વારુ, કોઝી લેશો ?”

“કોઝીનો પણ અત્યારે વાંધો નથી.”

“કોઝીનો ડોક્ટર વાંધો લે છે ? ટીક ત્યારે કોકો ?”

મોઢેથી બોલીશ તો ચહા અને કોઝીની પેઠે કોકોયે ગુમાવીશ એમ લાગવાથી મેં ડોકા વડે હા કહી. ને આખરે અમારે માટે કોકો મુકાયો.

“આ ઘર તમને ફાવે છે કે નહિ ?” મેં પૂછ્યું, તેઓ બોલી ઊઠ્યા, “વર?” સુલોચના (એમની પુત્રી) માટે વર હજુ શોધ્યો નથી. હજુ નાની છે. શી ઉતાવળ છે ?”

આ પ્રમાણે ‘દવા’ને બદલે ‘હવા’ અને ‘ઘર’ને બદલે ‘વર’ સાંભળનાર સાથે જે વાત કરવા આવ્યો હતો તે વાણી દ્વારા કરવી અશક્ય છે, એમ મને લાગ્યું. તેથી પત્ર લખી એ વાત એમને જણાવવી એવો નિશ્ચય કર્યો. થોડી ઘણી આડી-અવળી વાત, અલબત્ત, ઉપર પ્રમાણે જ, કરીને મેં આખરે કહ્યું, “હવે રજા લઉં છું.”

“અરે ! મારા મહેરબાન ! આમ શું બોલો છો ? તમે આવ્યા તેમાં મને સજા થઈ ! ઊલટો આનંદ થયો. આપણી વાત સાંભળનારા અને સાંભળે તોયે સમજનારા બહુ ઓછા.” ડોકું હલાવી અને મુંગા મોંએ એમની રજા લઈ હું ચાલતો થયો. (‘રેતીની રોટલી’ માંથી)

શબ્દસમજૂતી

કુઠ ગળું અસલથી પહેલાંથી પક્ષપાત તરફદારી અશક્ત નબળા તસ્દી તકલીફ, મહેનત કોકો નાળિયેરીના જેવા એક ઝાડના બીજની ભૂકી, જેનું પીણું બનાવાય છે અલખત જોકે મહેરબાન હિત તેમજ ભલું ઈચ્છનાર અને કરનાર

ભાષાસજ્જતા

- ગાંધીજીએ સત્યાગ્રહ કર્યો.
- મોર આપણું રાખ્યીય પક્ષી છે.
- હિમાલય સૌથી ઊંચો પર્વત છે.
- સત્યનો હંમેશાં વિજય થાય છે.
- લીમડાનું દાતણ ઉત્તમ હોય છે.

ઉપરનાં વાક્યોમાં ગાંધીજી, હિમાલય, લીમડો, દાતણ, મોર, પક્ષી, સત્ય વગેરે શબ્દો કોઈ ચોક્કસ વ્યક્તિ, સ્થળ કે પદાર્થની ઓળખ સૂચવે છે. ઓળખ સૂચવતા આવા શબ્દો ‘સંશા’ તરીકે ઓળખાય છે.

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના દરેક પ્રશ્નનો ઉત્તર એક-એક વાક્યમાં લખો :

- (1) ગળે પડવાની ટેવ કઈ બીમારીને વધારે હોય છે ?
- (2) લેખકને સદ્ગુહસ્થ આવકાર આપતાં કયું વાક્ય બોલે છે ?
- (3) લેખકે કોકોની વાત વખતે ડેકું શા માટે હલાવું ?

2. નીચેના પ્રશ્નોના ઉત્તર લખો :

- (1) લેખકને પેલા સજ્જન વિશેની કઈ વાતની ખબર ન હતી ?
- (2) લેખક સજ્જનને મળ્યા તે વખતની બંનેની સ્થિતિ કેવી હતી ?
- (3) સજ્જને સમજવામાં કંઈક ભૂલ કરી છે તેવું લેખકને ક્યારે લાગ્યું ?
- (4) લેખકે ચા પીવાની હા પાડી છતાં ચા કેમ ન મળી ?

3. નીચેના શબ્દોની જોડણી સુધારો :

ગૃહસ્થ, સ્થીતિ, તબિઅત, સૂલોચના, નિષ્ઠય

(1) _____ (2) _____ (3) _____ (4) _____ (5) _____

4. નીચેના શબ્દોના સમાનાર્�ી શબ્દો આપો :

(1) ખબર _____ (2) પક્ષપાત _____ (3) તરફી _____

(4) આનંદ _____ (5) આખરે _____ (6) ઉતાવળ _____

5. નીચે આપેલા શબ્દોમાં યોગ્ય જગ્યાએ 'કુ' અથવા 'અ' મૂકો જેથી વિરોધી અર્થવાળો શબ્દ બને :

(1) શક્તિ _____

(2) વિચાર _____

(3) સત્ય _____

(4) પાત્ર _____

(5) ટેવ _____

(6) શક્ય _____

(7) સંપ _____

(8) સંગ _____

6. જેમાં પ્રશ્નચિહ્ન અને ઉદ્ગારચિહ્ન આવતાં હોય તેવાં બે-બે વાક્યો લખો :

(1) _____

(2) _____

(3) _____

(4) _____

7. કૌંસમાં આપેલા શબ્દોમાંથી યોગ્ય શબ્દ પસંદ કરી ખાલી જગ્યાઓ પૂરો :

(1) તે દિવસે _____ માં શરદી હતી. (દવા, હવા)

(2) તમે ચા નથી _____ તે ઘણું સારું. (પિતા, પીતા)

(3) આ _____ તમને ફાવે છે કે નહિ ? (ધર, ધર)

(4) કેમ તબિયત તો _____ છે ને ? (શારી, સારી)

8. કોંસમાંના પ્રત્યયોમાંથી યોગ્ય પ્રત્યય પસંદ કરી ખાલી જગ્યા પૂરી વાક્ય પૂરું કરો :

(નો, ની, નું, ના, નાં, ને)

- (1) એ વાત ————— મને ખબર ન હોતી.
- (2) મારા કંઠ માટે શરદી ————— પક્ષપાત છે.
- (3) આપ ————— જરા કામ હતું.
- (4) કોણી ————— પણ અત્યારે વાંધો નથી.
- (5) તે ————— માટે મેં શું નથી કર્યું ?
- (6) તેમ ————— ઘર પછી ગયાં છે.

9. નીચે આપેલા શબ્દોને શબ્દકોશના ક્રમમાં ગોઠવો :

ટેવ, ઈન્જિય, શરદી, ઉધરસ, ભૂલ

- (1) —————
- (2) —————
- (3) —————
- (4) —————
- (5) —————

પ્રવૃત્તિ

- છાપામાં આવતા હાસ્યકેખો વાંચી અંક બનાવી વર્ગમાં રજૂ કરો.
- આ પાઠનું નાટ્ય-રૂપાંતર કરી વર્ગ સમક્ષ રજૂ કરો.
- જ્યોતીન્દ્ર દવેનું 'રેતીની રોટલી' પુસ્તક મેળવીને વાંચો.

6. નર્મદામૈયા

રમણ સોની

આ પ્રવાસવર્ષનમાં લેખકે લોકમાતા નર્મદાનો સરળ ભાષામાં સરસ પરિચય કરાવ્યો છે. નર્મદામૈયા ખરા અર્થમાં ગુજરાતની લોકમાતા છે, જીવાદોરી છે. આ વાત લેખકે આપણે પોતે પ્રવાસ માણાતા હોઈએ તેવી રસાળ શૈલીમાં કરી છે.

ચાલો, ત્યારે આજે એક નવી જ જાતનો પ્રવાસ કરીએ. મુસાફરી કેટલી લાંબી છે - ખબર છે ? 1312 કિલોમીટર જેટલી ! તમને થશે - અરે ! કેટલી લાંબી ? ક્યારે પૂરી થાય, ને કેવા થાકી જવાય ! પણ આપણે પંખીની પાંખે ને પાણીના પ્રવાહે પ્રવાસ કરીશું - નહિ થાક લાગે, નહિ ખોટો સમય જાય ને મજા એટલી જ આવશે.

મનને તૈયાર રાખજો. આપણે છેક દૂર પહોંચી જઈએ છીએ. ગુજરાતની પૂર્વ બાજુએ શરૂ થાય છે મધ્યપ્રદેશ. આપણે જઈશું મધ્યપ્રદેશમાં પણ છેક પૂર્વ તરફ. ત્યાં મૈકલ નામનો પર્વત છે. એની તળેટીમાં

એક વિશાળ સરોવર છે અમરકંટક. ત્યાંથી નીકળે છે આપણી નર્મદામૈયા. આકાશમાં ઉંચે ન ઉંચે જઈએ તો ભારતદેશના બે આડા ભાગ પાડતી એક ચળકતી ને સરકતી રેખા દેખાય એ જ નર્મદા. ઉપરનો ભાગ ઉત્તર ભારત ને નીચેનો ભાગ દક્ષિણ ભારત. વળી, કંઈ કેટલાય કિલોમીટર સુધી તો નર્મદાની બંને બાજુ બે ઉંચા પર્વતો છે : ઉત્તરમાં વિંધ્ય ને દક્ષિણમાં સાતપુડા; ને વચ્ચે વહે છે ધસમસતી ઊછળતી-કૂદતી નર્મદા.

તમને ખબર છે ‘નર્મદા’નો અર્થ ? જે આપણાને આનંદ એટલે કે નર્મ આપે તે નર્મદા. એના કિનારા પરની કૂદરતી શોભા આપણાને આનંદિત કરી મૂકે એવી છે. ઠેર ઠેર સુંદર વૃક્ષો ને સાથે સાથે ચાલ્યા આવતા ઉંચા-નીચા પહાડો, ક્યાંક લીલોતરીવાળાં સુંદર ખુલ્લાં મેદાનો. નર્મદા ક્યાંક એકદમ શાંત; ક્યાંક દોડતી-કૂદતી એટલે એને ‘રેવા’ પણ કહે છે; રેવા એટલે કૂદનારી. ક્યાંક એ ધોધ બની જાય છે ને ક્યાંક પહોળા પટે ધીરગંભીર વહે છે. આવી સરસ નદી ! આપણા ઋષિમુનિઓ તો એના સુંદર કિનારે યાત્રા કરી એનાં વખાણ કરતાં થાકતા જ નથી. તમે તમારાં દાદા-દાઈને આ સ્તોત્ર ગાતાં પણ સાંભળ્યા હશે : ‘ત્વદીય પાદપંકજં નમામિ દેવી નર્મદે !’

લો, આમ વાત કરતાં કરતાં આપણે જબલપુર પાસે લેડાધાટ આવી પહોંચ્યા. સુંદર જગા છે. આરસપહાણના ઘેરા પીળા ખડકો વચ્ચે શાંત વહેતો પ્રવાહ. ચાંદની રાતે નૌકાવિહારની એવી તો મજા આવે ! ને આ જુઓ : પર્વતો કેટલા નજીક આવી ગયા છે ! જાણો વાતે વળજ્યા ! આ જગ્યાને બંદરકૂદ કહે છે. આ પર્વત પરથી સામેના પર્વત પર ને ત્યાંથી વળી પાછા આ પર્વત પર વાંદરા કૂદાકૂદ કર્યા કરે. વચ્ચે નદીમાતા જોયા કરે એ વાંદરાકૂદ. કહે છે કે જૂના જમાનામાં શૂરવીર સૈનિકો પોતાના ઘોડા પણ અહીંથી કૂદાવી જતા. ને ત્યાં જુઓ : 108 પગથિયાંવાળું ચોસઠ જોગણીઓનું ગૌરીશંકર મંદિર. આ નર્મદામૈયાને કિનારે મંદિરો કેટલાં બધાં ને ઠેર ઠેર !

હવે થોડા આગળ જઈશું ને ? નદીની સાથે સાથે પૂર્વથી પણ્ણિમ તરફ મુશળધારથી પણ વધારે વરસાદ પડે તેને શું કહીએ ? ધુંવાધાર વરસાદ. ધુંવા એટલે ધુમાડો ને ધાર એટલે પાણીની ધારા; આ ધુંવાધાર નામની જગાએ નર્મદા ધોધની જેમ પડે છે. ઉંચા પર્વત પરથી નીચે મોટી શિલાઓ પર પડે. આથી ફીશ ભરેલાં સફેદ પાણી ઊછળે, ને એનીય આસપાસ એટલાં બધાં ઝીણાં ઝીણાં બિન્દુઓ ઊરે કે જાણો ધુમાડો જ જોઈ લો ! કેટલું સુંદર દશ્ય ! તડકો હોય તો મેઘધનુષ્ય પણ દેખાય; ને પાણી પડવાનો અવાજ તો સિંહની ગર્જના જેવો. આજુબાજુ ખુલ્લો પ્રદેશ. આગળ જતાં પ્રવાહ

સહેજ ધીમો પડે. આ પથ્થર શંખળુના સફેદ સુંવાળા પથ્થર છે. થાય કે થોડા વીણી લઈએ ! હવે થોડીક ઝડપ કરીશું ને ? ઈટારસી - હોશંગાબાદ આગળ નર્મદાને કિનારે ગ્રાંસા અણીદાર પથ્થરો છે. ધ્યાન રાખીને પગ મૂકવો પડે. પણ આપણો તો પંખીની આંખે ઉંચે પંખીની પાંખે ઝડપથી આગળ ચાલીએ.

વાહ ! હવે ગુજરાતમાં પ્રવેશી ગયા. ઘણો સુધી તો નર્મદા મધ્યપ્રદેશ ને ગુજરાતની સરહદે સરહદે ચાલે છે ને પછી ગુજરાતમાં પ્રવેશે છે. કેવાટિયા નજીક ગોરા ગામે શૂલપાણેશ્વર મહાદેવના મંદિરને પ્રણામ કરી આગળ ચાલીએ. પેલું દેખાય ભરૂચ જિલ્લાનું નવાગામ અને આ જુઓ, નીચે દેખાય છે વિશ્વની આઠમી અજાયબી જેવો સરદાર સરોવર બંધ ! આ જણરાશિથી ગુજરાત અને રાજસ્થાનના કરોડો લોકોની તરસ છીપશે અને જમીનને સિંચાઈનો પણ લાભ મળશે. વિશ્વની સૌથી મોટી કુંઝિટ અસ્તરવાળી નર્મદાની મુખ્ય નહેર નર્મદાનાં જળને ઠેઠ રાજસ્થાન સુધી પહોંચાડશે. આમ, આ નર્મદા નદીના ખંભાતના અખાતમાં વ્યર્થ વહી જતાં પાણીનો કાર્યક્ષમ ઉપયોગ કરવા મનુષ્યે કેવો ભગીરથ પ્રયાસ કર્યો છે ! નમામિ દેવિ નર્મદે !

જુઓ તો, નર્મદાએ અહીં બેટ બનાવી દીધો છે. બે બાજુ નર્મદા વચ્ચે કુબીરવડ. અહીં નર્મદામૈયા શાંત છે. વર્ષોથી વડવાઈઓ ફેલાવી ફેલાવીને વડ અહીં વડદાદા બની ગયા છે. જાણો વડનું નાનું સરખું વન જોઈ લો ! કવિ નર્મદે તો વળી ગાયેલું : ‘ભૂરો ભાસ્યો ઝાંખો દૂરથી ધુમ્મસે

પહાડ સરખો !” ધુમ્મસમાં ભૂરો ને ઝાંખો પહાડ જેવો દેખાય છે. થાય છે કે અહીં રમવા રોકાઈ જઈએ. પણ વડાદા આગળ શાંત ને આજાંકિત નર્મદામૈયા આપણને લાડથી જાણો કહે છે : “બહુ સમય થઈ ગયો છે, સ્નાન કરીને આગળ વધો. પણ જોજો હોં, જળ એ જીવન છે. આપણે જળને સાચવીશું તો જળ આપણને સાચવશે. ખરું ને ?”

તો આપણે ચાલીએ. બેટને સામે છેઠે; ઉપર, શુક્લતીર્થ આગળ. કુદરતનું એક બીજું સુંદર તીર્થ. અહીંથી આગળ ભરુચ નજીક હવે નર્મદા સાગરને મળશે. દરેક નદી છેવટે સાગરને જ મળે ને ? કેટલું બધું કૂદતી નર્મદા અહીં ધીમી પડે છે. પણ નર્મદા તે નર્મદા. બીજી નદીઓ જેટલી ધીમી તો પડે જ શાની ? સાગરમાંય દૂર સુધી પોતાનો ચીલો કરતી ધસે છે ને પછી તેમાં ભળી જાય છે.

આવી નર્મદા આપણી લોકમાતા છે. ગુજરાતની મોટી નદી છે - આપણી આશા છે; જીવાદોરી છે.

તમને થાય છે ને કે મોટા થઈશું ત્યારે સગી આંખે ને થનગનતા પગે જાતે જ નર્મદાનો પ્રવાસ કરીશું ?

શાષ્ટસમજૂતી

પંખીની પાંખે ને પાણીના પ્રવાહે વહેતા પાણી પર ઊંચેથી નજર રાખીને, પ્રવાહની જેમ ધસમસતાં ધસારાબંધ ઉતાવળે વહેતી સ્તોત્ર (દ્વારી-દેવતાની) છંદોબદ્ધ સ્તુતિ તદીય પાદપંકજં નમામિ દેવિ નર્મદે ! હે દેવિ નર્મદામૈયા ! તારાં ચરણકમળમાં હું નમન કરું છું જબલપુર મધ્યપ્રદેશનું શહેર નૌકાવિહાર હોડીમાં બેસીને ફરવું - સહેલગાહ કરવી તે ચોસઠ જોગણી ચોસઠ યોગિની, આપણે ત્યાં પુરાણોમાં જોગણીની સંખ્યા ચોસઠ છે એવી માન્યતા છે ગૌરીશંકર દેવી પાર્વતી અને ભગવાન શંકર ઠેર ઠેર ઠેકાણો ઠેકાણો, સ્થળે સ્થળે મુશળધાર (મુશળ એટલે સાંબેલું) સાંબેલા જેવી જાડી ધાર (અહીં વરસાદ) મેઘધનુષ્ય ધનુષ્યના જેવું અર્ધગોળ, સાત રંગોમાં દેખાતું રમણીય દશ્ય, ગામલોકો તેને ‘કાચબી’ પણ કહે છે શંખજીરું એક સફેદ ચીકણો પથ્થર હિટારસી, હોશંગાબાદ મધ્યપ્રદેશનાં શહેરો વિદ્યુત વીજળી બેટ નદી કે દરિયામાં વચ્ચે આવેલો જમીન-ભાગ શૂલપાણેશ્વર મહાદેવ ત્રિશૂળધારી શિવ સુખાકારી સુખી હાલત, તંદુરસ્તી શુક્લતીર્થ નર્મદાકિનારે આવેલું પ્રાચીન તીર્થ લોકમાતા લોકોનું ભરણપોષણ કરનાર, ઉછેરનાર માતા (નદી માટે કાકા કાલેલકરે આ શાષ્ટ પ્રચલિત કર્યો છે.) જીવાદોરી જીવનનો મુખ્ય આધાર

રૂઢિપ્રયોગ

સ્વખ ફળવું - ઈરદ્ધા પૂરી થવી.

ભાષાસજ્જતા

• નીચેનો ફકરો વાંચો :

રમેશ વેકેશનમાં પાવાગઢના પ્રવાસે ગયો હતો. ત્યાં રમેશને રોપ-વેમાં બેસવાની ખૂબ મજા આવી. રમેશો તે વાત શાળામાં આવીને મિત્રોને કહી. રમેશો પ્રવાસ દરમિયાન પાડેલા જુદા જુદા ફોટા પણ બતાવ્યા. રમેશના મિત્રોને પ્રવાસવર્ષન સાંભળવાની અને ફોટા જોવાની ખૂબ જ મજા આવી.

ઉપરના ફકરામાં રમેશ શબ્દ કેટલી વાર વપરાયો છે ? એક જ શબ્દ વારંવાર આવે છે ત્યારે લખાણ લાંબું થતું જાય છે અને વાંચવામાં પણ કંટાળો આવે છે.

હવે, ઉપરનો ફકરો થોડા ફેરફાર સાથે નીચે દર્શાવ્યો છે તે વાંચો :

રમેશ વેકેશનમાં પાવાગઢના પ્રવાસે ગયો હતો. ત્યાં તેને રોપ-વેમાં બેસવાની ખૂબ મજા આવી. તેણો તે વાત શાળામાં આવીને મિત્રોને કહી. તેણો પ્રવાસ દરમિયાન પાડેલા જુદા જુદા ફોટા પણ બતાવ્યા. તેના મિત્રોને પ્રવાસવર્ષન સાંભળવાની અને ફોટા જોવાની ખૂબ જ મજા આવી.

આ રીતે નામના બદલે જે શબ્દ વપરાય છે તેને સર્વનામ કહેવાય છે. બીજા ફકરામાં વપરાયેલાં તેને, તેણો, તેના વગેરે શબ્દો સર્વનામ છે.

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના દરેક પ્રશ્નનો ઉત્તર એક-એક વાક્યમાં લખો :

- (1) નર્મદા નદી ક્યા સરોવરમાંથી નીકળે છે ?
- (2) નર્મદાનો શો અર્થ થાય છે?
- (3) ગુજરાતમાં નર્મદાએ બનાવેલો બેટ ક્યા નામે ઓળખાય છે?
- (4) નર્મદા નદી ક્યા શહેર પાસે સાગરને મળે છે?

2. નીચેના પ્રશ્નોના ઉત્તર લખો :

- (1) પંખીની પાંખે પ્રવાસ કરવો એટલે શું ?
- (2) નર્મદા ભારતના ક્યા બે ભાગ પાડે છે ?
- (3) નર્મદાને 'રેવા' શા માટે કહે છે ?
- (4) બંદરકૂદ વિશેની વાતમાં સાહસની શી વાત આવે છે ?

3. નીચેના શબ્દોની જોડણી સુધારો :

(1) નઉકાવીહાર	_____	(2) શુરવિર	_____	(3) પત્થર	_____
(4) અણિદાર	_____	(5) આજ્ઞાકિત	_____	(6) જિવાદોરી	_____

4. નીચેના શબ્દોના સમાનાર્�ી શબ્દો આપો :

(1) પર્વત	_____	(2) નજીક	_____	(3) કિનારો	_____
(4) શિલા	_____	(5) લાભ	_____	(6) જળ	_____

5. નીચેના શબ્દોના વિરુદ્ધાર્થી શબ્દો આપો :

(1) પૂર્વ	☒ _____	(2) સુંદર	☒ _____	(3) ઊંચે	☒ _____
(4) અજવાણું	☒ _____	(5) લાંબી	☒ _____	(6) સુખ	☒ _____

6. નીચેના દરેક શબ્દસમૂહ માટે એક શબ્દ આપો :

- (1) હોડીમાં બેસીને ફરવું-સહેલગાહ કરવી તે
- (2) સાંબેલા જેવી જાડી ધાર
- (3) ધનુષ્યના જેવું અર્ધગોળ, સમરંગી દશ્ય
- (4) નદી કે દરિયા વચ્ચે આવેલો જમીન-ભાગ
- (5) લોકોનું ભરણપોષણ કરનાર, ઉછેરનાર માતા

7. વિચારીને લખો :

- (1) સરદાર સરોવરથી શા ફાયદા થશે ?
- (2) નર્મદાને ગુજરાતની જીવાદોરી કેમ કહી છે ?

8. ઉદાહરણ પ્રમાણે શબ્દો બનાવો :

ઉદાહરણ :

નર્મ - નર્મદા - આનંદ આપનારી

- (1) સુખ _____
(2) વર _____
(3) શુભ _____
(4) હર્ષ _____

9. નીચેના શબ્દોનો વાક્યપ્રયોગ કરો :

- (1) લીલોતરી : _____
(2) જીવાદોરી : _____
(3) બેટ : _____

10. તમે કરેલા પ્રવાસનું વર્ણન કરતો પત્ર તમારા મિત્રને લખો.

11. નીચેના શબ્દોને શબ્દકોશના કુમમાં ગોઠવો.

સુંદર, સરસ, સૈનિક, સફેદ, સિંચાઈ, જ્ઞાન

- (1) _____ (2) _____ (3) _____ (4) _____ (5) _____

પ્રવૃત્તિ

- તમારા વિસ્તારના બાગ-બગીચા, નદી, ખેતર, તળાવ જેવાં સ્થળોનું પર્યટન ગોઠવો. ‘પર્યટનની મજા’ વિશે નિબંધ-લેખન કરો.

7. અલ્લક દલ્લક

બાળમુકુન્દ દવે

આ ઉર્ભિગીતમાં રાસલીલાનો પ્રસંગ વજી લેવાયો છે. બાળકોને ગાવું ગમે એવું આ કાવ્ય
છે. એમાં પ્રાસ, ઢાળ તેમજ શબ્દ નોંધપાત્ર છે.

અલ્લક દલ્લક, જાંગર, જલ્લક,
રદ્દિયાળો જમનાનો મહ્લક,
એથી સુંદર રાધાગોરી,
મુખું જળું જળકે જલ્લક જલ્લક !

રાધિકાનો હાર તૂટે છે,
મોતી ચળું ચલ્લક ચલ્લક !
બધાં જડ્યાં પણ એક ખૂટે છે,
રૂએ રાધિકા છલ્લક છલ્લક !

આભે પૂનમ ચાંદ ઊંઘો છે,
રાસ ચગ્યો છે છમ્મક છમ્મક !
ગોપી ભેળો કાન ધૂસ્યો છે,
ઢોલક વાગે ઢમ્મક ઢમ્મક !

લીધું હોય તો આલને, કાના !
મોતી મારું ચલ્લક ચલ્લક !
તારાં ચરિતર છે ક્યાં છાનાં ?
જાણો આખો મહ્લક મહ્લક !

કાને ત્યાંથી દોટ મૂકી છે,
રીસ ચડી ગોપીજનવલ્લભ.
કંદબધાયા ખૂબ જૂકી છે,
બંસી છેડે અલ્લપ જલ્લપ !

રાધા દોડે ચિત્ત અધીરે,
રાસ રચ્યો છે અલ્લક દલ્લક
સૂર વણાયે ધીરે ધીરે,
ઉર તણાયે પલ્લક પલ્લક !

અલ્લક દલ્લક જાંગર જલ્લક,
રઢિયાળો જમનાનો મહ્લક,
એથી સુંદર રાધાગોરી,
મુખું જળકે જલ્લક જલ્લક !

શબ્દસમજૂતી

ગાંગર પગે પહેરવાનું એક ઘરેણું રફિયાળો આંખ ઠારે તેવો, સુંદર, મનમોહક જમના યમુના મલ્લક મુલક, પ્રદેશ ઝણકે ચમકે ઝલ્લક ઝલ્લક ઝણક ઝણક ચંચો છે ખૂબ ઝડપથી ગોળ ગોળ ફરી રહ્યા છે, સરસ રીતે ખેલાઈ રહ્યો છે ઢોલક ઢોલ આલને આપને કાનો કનૈયો, બાળકૃષ્ણ ચરિતર ચરિત્ર ગોપીજનવલ્લભ ગોપીઓના વહાલા કૃષ્ણ કંદંબ એક વૃક્ષનું નામ બંસી વાંસળી અલ્લપ ઝલ્લપ અલ્લપ ઝલ્લપ, દૂરથી આછેરું સંભળાય તે રીતે

રફિપ્રયોગ

ઉ૨ તણાવું - દિલ જેંચાવું

ભાષાસજ્જતા

- જોડાક્ષરવાળા શબ્દો વાંચો :

અલ્લક, દલ્લક, ઝલ્લક, મલ્લક, છમ્મક, ટમ્મક વગેરે જેવા શબ્દોમાં એકસરખા બે મૂળાક્ષરો છે. સંદર્ભી મૂળાક્ષરો એટલે દંડવાળા મૂળાક્ષરો. જેવા કે ખ, મ, લ, ય, સ, વ વગેરે. અહીં ગીતને શબ્દોના પ્રાસને કારણે લય મળ્યો છે.

સમાનાર્થી કહેવતો

ઉદાહરણ :

કાંકરે કાંકરે પાળ બંધાય ટીપે ટીપે સરોવર ભરાય.

અધૂરો ઘડો છલકાય

દાંજ્યા ઉપર ડામ

ગાજ્યા મેઘ વરસે નહિ

જાગ્ઝા હાથ રળિયામણા

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના દરેક પ્રશ્નોનો જવાબ એક-એક વાક્યમાં લખો :

- (1) રાધા કોણા કરતાં સુંદર છે ?
- (2) રાસ ક્યારે રચાયો છે ?
- (3) રાસમાં કોણ કોણ રમે છે ?
- (4) શ્રીકૃષ્ણ ક્યાં બેસીને બંસી વગાડે છે ?
- (5) રાધિકા કોણી પાસે શું માગે છે ?

2. નીચેની કાવ્યપંક્તિ પૂર્ણ કરો :

રાધિકાનો

 છલ્લક છલ્લક

3. રાસ-ગરબા અંગોનો તમારો અનુભવ લખો.

4. જોડાક્ષરવાળા શબ્દો કાવ્યમાંથી શોધીને લખો.

ઉદાહરણ : ઝલ્લક ઝલ્લક

(1) _____	(2) _____	(3) _____
(4) _____	(5) _____	(6) _____

5. નીચે આપેલા શબ્દોને તમારી બોલીમાં લખો :

(1) બધાં _____	(4) મૂક્યું _____
(2) ચાલ્યો _____	(5) આપ્યું _____
(3) કહ્યું _____	(6) શાળા _____

6. નીચેના શબ્દોને શબ્દકોશના કુમમાં ગોઠવો :

રાસલીલા, મુખ્યં, આભ, રાધાગોરી, રઢિયાળો, રાસ

(1) _____

(2) _____

(3) _____

(4) _____

(5) _____

(6) _____

પ્રવૃત્તિ

- પુસ્તકાલયમાંથી કૃષ્ણગીતો મેળવીને તેનો હસ્તલિખિત અંક તૈયાર કરો.
- આ ગીત અભિનય સાથે પ્રાર્થનાસભામાં રજૂ કરો.

પુનરાવર્તન 2

1. નીચેના દરેક પ્રશ્નનો ઉત્તર એક-એક વાક્યમાં લખો :

- (1) ગળે પડવાની ટેવ કઈ બીમારીને વધારે હોય છે?
- (2) નર્મદાનો શો અર્થ થાય છે?
- (3) રાધિકા કોણી પાસે શું માગે છે?

2. ‘નર્મદા’ નહી વિશે પંચ વાક્યો લખો.

3. નીચેના શબ્દોના સમાનાર્�ી શબ્દો આપો :

(1) ખબર _____	(2) તરફી _____	(3) શિલા _____
(3) કિનારો _____	(5) લાભ _____	(6) પર્વત _____

4. કેંસમાંથી યોગ્ય શબ્દ પસંદ કરીને લખો :

(1) _____ ના રંગોમાં તું રમી રહ્યો રહિયાત.	(મેધધનુષ્ય, મેધધનુષ્ય)
(2) _____ નગરીમાં એક મોચી રહેતો હતો	(કાસી, કાશી)
(3) લાવ ને, જરા મોચીને ત્યાં _____ મારું	(આંટો, આટો)
(4) મારે સજજનને અમુક કામને અંગે _____ જવાનું હતું. (મરવા, મળવા)	

5. કેંસમાંથી યોગ્ય શબ્દ પસંદ કરીને લખો :

(1) રસ્તા વચ્ચે _____ પડ્યો હતો.	(પત્થર, પથર)
(2) સવારે મેં _____ કર્યો હતો.	(નાસ્તો, નાસ્તો)
(3) મારો જીવ _____ થઈ ગયો.	(અદ્ધર, અધ્ધર)
(4) સૂર્ય એ ઊર્જાનો અખૂટ _____ છે.	(સોત, ઓત)

6. નીચેનાં વાક્યોમાં સંજ્ઞા નીચે લીટી દોરો.

- (1) મારે એક જાણીતા સજ્જનને મળવા જવાનું થયું.
- (2) ગુજરાતની પૂર્વ મધ્યપ્રદેશ રાજ્ય આવેલું છે.
- (3) નર્મદા બેટમાં કબીરવડ આવેલો છે.

7. નીચે આપેલા ઝિફ્પ્રયોગોના અર્થ લખી વાક્યોમાં પ્રયોગ કરો :

(1) કિમત કરવી -

(2) નિસાસો નાખવો -

(3) ઉર તણાવું -

(4) સ્વખ ફળવું -

8. નીચેનાં દરેક વિરામચિહ્નનો ઉપયોગ થતો હોય તેવાં બબ્બે વાક્યો લખો :

(3) પૂર્ણવિરામ (3) અલ્પવિરામ (3) પ્રશ્નચિહ્ન (3) ઉદ્ગારચિહ્ન

9. નીચેના આપેલા શબ્દોને શબ્દકોશના કુમમાં લખો :

ગાડ, ત્રીજું, ત્રેવડ, ત્રાંસું, ત્રિકોણ

(1) _____ (2) _____ (3) _____ (4) _____ (5) _____

ગુજરાતી

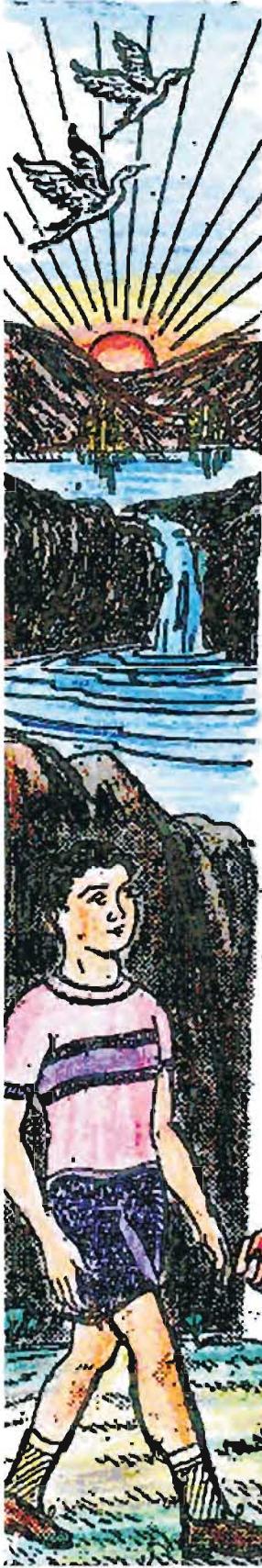
ધોરણ 5

(દ્વિતીય સત્ર)

૪. ચરણોમાં

યોસેક મેકવાન

આ કાવ્યમાં ઉધડતા પ્રભાત વેળાના કુદરતી વાતાવરણનું
અસરકારક નિરૂપજી કરવામાં આવ્યું છે. કવિએ કુદરતની સુંદરતા
અને તાજગીનો અનુભવ આપજા સુધી પહોંચાડવા પ્રયત્ન કર્યો છે.

ઉગમણે આભમાં રેલાયા રંગ,
ચરણોમાં ચાલવાનો ઉછળે ઉમંગ.

પંખીની પાંખમાં,
નાનકડી ચાંચમાં,

લહેરે છે વગડા ને ઝરણાંનાં ગાન,
ચોપાસે પહાડ, નદી ઉધડે મેદાન
કલ્યનાને દોર સરી જાઉં એની સંગ;
ચરણોમાં ચાલવાનો ઉછળે ઉમંગ.

દૂર અને પાસમાં,
લીલેરા ઘાસમાં,

ધરતીની ઝેક પીતો વાયુ ચકચૂર,
જાકળમાં જીણોરા કિરણોના સૂર.
મન એમાં આળોટે મારી છલંગ;
ચરણોમાં ચાલવાનો ઉછળે ઉમંગ.

શબ્દસમજૂતી

ઉગમણે સૂરજની ઉગવાની દિશામાં આભમાં આકાશમાં, ગગનમાં ઉમંગ ઉત્સાહ, હોંશ, આનંદ વગડા(નાં) જંગલ કે વેરાન પ્રદેશ(નાં) ચોપાસે ચારે બાજુએ ઉઘડે મેદાન ખુલ્લું થાય, વિશાળ મેદાન દેખાવા લાગે (સૂર્યનો પ્રકાશ રેલાતાં પહાડ-મેદાન વગેરે સ્પષ્ટ દેખાય - ખુલ્લાં થાય છે.) કલ્યાનાને દોર કલ્યાનાના આધારે, કલ્યાનાની મદદથી ચક્કૂર (અહીં) ધરતીની સુગંધથી પવન મસ્તીભર્યો લાગે છે તેનો ઉલ્લેખ છે જીણોરા સાવ બારીક, તદ્દન જીણા છલંગ લાંબો કૂદકો, ઢેકડો, ફલંગ.

ભાષાસજ્જતા

● પ્રાસ :

કાવ્યની પંક્તિને અંતે સરખા ધ્વનિવાળા શબ્દોથી પ્રાસ રચાય છે. પ્રાસને લીધે કવિતા યાદ રહે છે અને કાવ્યમાં મધુરતા વધે છે. જેમ કે,

- રેલાયા રંગ
- દૂર અને પાસમાં
- ઉછળે ઉમંગ
- લીલેરા ઘાસમાં
- પંખીની પાંખમાં
- વાયુ ચક્કૂર
- નાનકડી ચાંચમાં
- કિરણોના સૂર

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના દરેક પ્રશ્નનો ઉત્તર એક-એક વાક્યમાં લખો :

- (1) ઉગમણે આભમાં શું દેખાય છે ?
- (2) ચરણોમાં ચાલવાનો ઉમંગ શા માટે ઉછળે છે ?
- (3) પંખીની પાંખમાં અને નાનકડી ચાંચમાં શાનાં ગાન લહેરે છે ?
- (4) મન ક્યાં આળોટે છે ?

2. નીચેની પંજિતઓનો ભાવાર્થ સમજાવો :

ધરતીની મહેક પીતો વાયુ ચક્કૂર,
ઝાકળમાં જીણોરા કિરણોના સૂર.
મન એમાં આળોટે મારી છલંગ;
ચરણોમાં ચાલવાનો ઉછળે ઉમંગ.

3. નીચેના શબ્દોનો ઉપયોગ કરી એક-એક વાક્ય લખો :

- ઉમંગ : _____
 ચોપાસ : _____
 ચક્કૂર : _____
 સૂર : _____
 છલંગ : _____

4. નીચેના શબ્દોના સમાનાર્થી શબ્દો લખો :

પૂર્વ : _____	ગગન : _____
ઠેકડો : _____	પહાડ : _____
વાયુ : _____	પંખી : _____

5. નીચેના શબ્દોના વિરુદ્ધાર્થી શબ્દો લખો :

- ઉગમણું પ્રકાશ નાનું
 આકાશ ઉત્સાહ દૂર

6. નીચેના શબ્દોના પ્રાસમાં વપરાયેલા શબ્દો કાવ્યમાંથી શોધીને લખો :

(1) રંગ : _____	(2) ગાન : _____
(3) સંગ : _____	(4) છલંગ : _____

પ્રવૃત્તિ

- કવિ ત્રિભુવન વ્યાસનાં ગીતો મેળવીને ગાઓ.

9. કદર

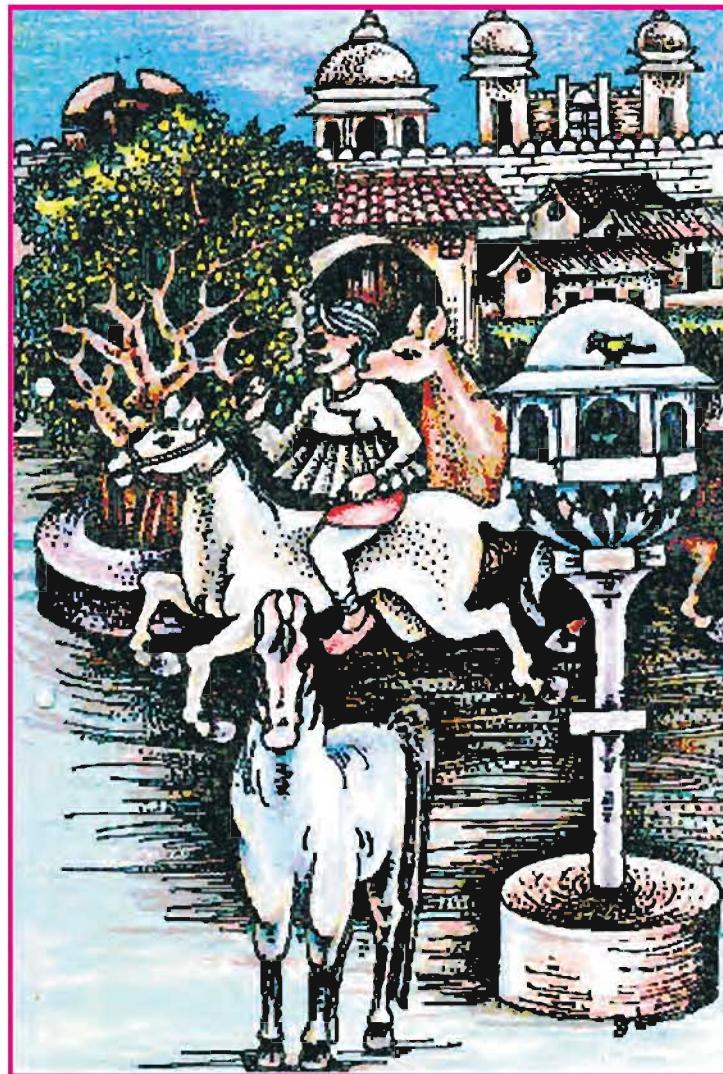
દોલત ભણુ

પ્રસ્તુત લોકકથામાં કથાનાયક વાલા કેસરિયાની કોઈ પણ જાતની ઓળખાણ વગર મદદ કરવાની ભાવના અને ઉદારતા પ્રકટ થાય છે. રાધોબા અમરેલીના સૂબા બન્યા પછી પોતાની આબરુના રખેવાળને યાદ કરી કદર કરવાનું ભૂલતા નથી. આ વાત અહીં લોકકથાની શૈલીમાં રજૂ કરવામાં આવી છે.

કરણુકી નદી આમ તો નાનકડી. પ્રવાહેય પાતળો પણ એનો કાંઠો બારેય માસ લીલો કુંજાર રહેતો. કરણુકીનો કાંઠો ચરી એનાં ટોપરાં જેવાં પાણી પીને પશુઓ ગામમાં પાછાં વળતાં. આવી રૂપકડી કરણુકીના કંઠે ગરણી ગામ આવેલું છે. ગરણી ગામ તો ખોબા જેવું પણ એની રૂડપ ઉડાને આંખે વળગે એવી..

ગામમાં વસનારાં માણસો ઓલદોલ. તેમાં સૌ કરતાં સવાયો એક આદમી વાલો. જાતનો ચારણ. તેનો ધંધો ઘોડા વેચવાનો અને લેવાનો. નાનપણાથી જ એને ઘોડા સાથે ભારે હેતપ્રીત. અરબી, પંજાબી, કચ્છી અને કાઠિયાવાડી ઘોડાઓ વાલા કેસરિયાના તબેલામાં હણહણાટી કરે.

આવો વાલો કેસરિયો એક દિ' વડોદરામાં જઈને ઉભો રહ્યો. મીટ મંડાતાં જ મન ઠરી જાય એવા ઘોડા જોઈને સૌ રાજ રાજ થઈ જાતાં. હજાર રૂપિયાની વાંસણી કેઝે બાંધીને નીકળેલા કેસરિયાની વાંસણીમાંથી વાટખરચીમાં પાંચ સો તો વપરાઈ ગયા હતા. એક પણ ઘોડો ખપતો નો'તો. એની કિમત સાંભળીને સૌ પાછાં વળી જતાં.

આખરે કેસરિયાએ વડોદરાને રામ રામ કરીને ગરણી ભેગા થઈ જવાનો નિર્ણય કર્યો.

વડોદરા ઉપર ભગવાન સૂરજદાદાનાં તેજ પથરાવા માંડ્યાં છે. જાતવંત પાંચ ઘોડાઓને દોરીને વાલા કેસરિયાએ વડોદરાને વેગળું મૂકવા પગ ઉપાડ્યા. પાણીપંથા ઘોડાઓ અને પાછા વગર અસવારના, પછી એની ચાલમાં પૂછવું શું? કેસરિયાએ એક ઘોડા ઉપર રાંગ વાળી બાકીના પાંચેય ઘોડાઓ એની ફરતા થનગનતા ચાલવા માંડ્યા. જાયદી ખજૂરની પેશી જેવો વાન, હાથ મૂકો તો લપસી જાય એવી સુંવાળી ચમકતી ચામડી. કાન સોરીને દોઢ્યે ચડાવતા.

જાણે ભગવાનને ધરેથી મલમલ ઓઢીને આવ્યા હોય એવા ઘોડાઓ રમતે ચક્કા છે.

વાલાનું મન આજ વડોદરા માથેથી ઊઠી ગયું છે. ઝટ પોતાના ગામ ગરણી ભેગા થવા મનમાં અજંપો જાગ્યો છે. પણ ગરણી કાંચ ઘોડાને ધરે થોડું છે?

વાટ ખરચીની વધેલી પાંચ સો રૂપિયાની વાંસણી કેડ્યે બાંધી છે. પોતાની ખોરાકી અને ઘોડાના જોગાણની જોગવાઈ એમાં ભલી ભાત્યે થઈ જાશે એવી ધરપત હૈયામાં છે. વડોદરાની બહાર પગ દીધો ત્યાં તો એક ખોરડામાંથી ગોદડાં-ધામ-વાસણ, ઘરની નાની-મોટી તમામ જણસોનો ઢગલો જાતે ભાષ્યો. બે'ક ડગલાં આગળ હાલ્યો ત્યાં નાનાં છોકરાંનાં કાળજાં કંપાવે એવાં કાળાં બોકાસાં સંભળાણાં. કૂણા હૈયાવાળા વાલા કેસરિયાથી ઘોડાની લગામ તણાઈ ગઈ. તમાશો જોવા ટોળું ભેગું થયું હતું. ઘોડેથી ઊતરીને ટોળાને વીધીને વાલો ઘરની લગોલગ જઈને ઊભો રહ્યો. જોતાં જ કેસરિયો મામલો પામી ગયો. લેણાદારની ટાંપ ઊતરી હતી. ગાભા-ગોદડાં, ધામ-દીકરાં ઠેબે આવતાં હતાં. યુવાન મરાઠાના મોં ઉપર મશ વળી ગઈ હતી. ટાંપ લઈને આવનાર શેઠ ઉપર વાલાએ નજર ધોખી સવાલ કર્યો.

“શેઠ કેટલા રૂપિયાનું લેણું? આંકડો બોલો?”

“ભાઈ, તારો મારગ તારી રાહ જોવે છે, હાલતો થા.”

શેઠના અવાજમાંથી તિરસ્કાર ધૂટ્યો.

“બાપ બોલો કેટલાનું લેણું, આ છોકરાંનાં આંહુડાં મારાથી જોવાતાં નથી.”

શેઠનો મિજાજ તરડાયો :

“આવ્યો મોટો કેટલાનું લેણું? દાતારનો દીકરો.”

“ખેસ ફંગોળતાં શેઠ કહ્યું : “બોલ રૂપિયા પાંચ સોનું બિલ ભરવું છે?”

એક પળને બીજી પળે કેસરિયાએ કેડ્યેથી વાંસણી છોડી મૂળાના પતીકા જેવા પાંચ સો ગણી દીધા. ઉપરથી ફિરશ્તો ઊતર્યો હોય એવું જુવાન મરાઠાને લાગ્યું. પ્રામાણિકતાની પછેડી ઉપર પગ દઈને જીવતા યુવાન મરાઠા રાઘોબા ફાટી આંખે વાલા કેસરિયાને જોઈ રહ્યા.

સદાય ખુમારીમાં તરબોળ રહેતા રાધોબાના મનમાં કાઠિયાવાડી પાઘડીવાળો વાલો કોતરાઈ ગયો.

“તમારું નામ !”

“નામ ભગવાનનું કામેય ભગવાનનું.” બોલીને ઘોડે ચડીને હાલવાની તૈયારી કરતા કેસરિયાના ઘોડાની વાધ પકડીને જુવાન મરાઠો બોલ્યો,

“તમારું નામઠામ ન આપો તો તમને મારા છોકરાના સમ છે.”

લાચાર બનેલા વાલાએ બે બોલ કીધા,

“મારું નામ વાલો કેસરિયો. ગામ મારું ગરણી, અમરેલી પરગણાનું. ત્યો રામે રામ.” બોલીને વાલાએ ઘોડાને હંકી મૂક્યો. મરાઠાનાં છોકરાંનાં આંસુ લૂછીને નીકળેલા કેસરિયાએ રનોલીમાં એક ઘોડો વેચીને વાટ ખરચી કાઢી લીધી.

વાત ઉપર દોઢ દાયકો ગડથોલિયાં ખાઈ ગયો.

ગરણી ગામ માથે પ્રભાતનાં તેજ પથરાવા માંડ્યાં છે. કરણુકીના લીલા કુંજાર કંઠા ઉપર બેઠેલા ભગવાન ગરણેશ્વરના મંદિરમાં બ્રાહ્મણોના મંત્રોચ્ચાર ગુંજુ ઉઠ્યા છે. ખીલેથી છૂટીને ઢોર ધણમાં જઈ રહ્યાં છે.

બરાબર એવે ટાણે ગામમાં અમરેલીના દસ ઘોડેસવાર દાખલ થયા. કદાવર કાયા રાજના પૌશાકમાં ઢંકાઈ ગઈ છે. દરેકના ખલામાં જામનગરી જંઝાયું જૂલતી આવે છે. મોં ઉપર પંથ કાખાની ધૂળની ઝણ ઉતેલી છે. આંખ્યુંમાં રતાશ ફૂટેલી છે. માથા ઉપરના સાફાનાં ખાખી છોગાં પવનમાં ફુગફળી રહ્યાં છે.

અણધાર્યા રાજના સિપાયું ગામમાં આવેલા ભાળી માણસો હેબતાઈ ગયા.

“વાલા કેસરિયા નામનો માણસ ક્યાં રહે છે ?” સિપાઈએ પૂછ્યું.

“બાપુ, આથમણા બારનું ખોરડું કળાય ઈ એનું.”

આંખના પલકારામાં ઘોડાઓ વાલાની ડેલી આગળ આવીને ઊભા રહ્યા. પગ પછાડતાં અરબી ઘોડા ઉપર આડુઢ થયેલા અસવારના સરદારે ડણક દીધી : “વાલા કેસરિયા.”

દિ’ ઊંધામાં અજાય્યો સાદ સાંભળ્યો. પણ દાતણપાણી પરવારી ઓસરીની કોરે બેસી ભગવાન સૂરજની સ્તુતિ કરતા વાલાએ જવાબ નો દીધો. ત્યાં તો બીજો સાદ સંભળાણો :

“વાલા ઘર મેં હું ?”

બીજા સાદે પછવાડાના વાડામાં વાસીદું કરતાં કેસરિયાનાં ઘરવાળાં આવીને બોલ્યાં :

“છે તો ઘરમાં”, પણ રાજના સિપાયુંને જોઈને આઈ જરા વિચારમાં પડી ગયાં. સાત પેઢીમાંય રાજના સિપાઈ આ આંગણે આવ્યાનું જાણ્યું નથી. આ શું ?

“ક્યું બોલતા નહિ ?”

વાલાની માળા પૂરી થઈ ગઈ. ઉઠીને તેલીએ આવ્યો.

“આવો બાપ આવો.”

“તુમેરા નામ વાલા કેસરિયા ?”

“હા બાપ, હું જ વાલો કેસરિયો.”

“તુમકો અભીને અભી સૂબાને અમરેલી બુલાયા હૈ.”

“મને !”

“તુમકો સૂબા કા ફરમાન હૈ. અભી ને અભી વાલા કેસરિયા કો હાજર કરો.”

“અરે બાપ, કંક ભૂલ થતી લાગે છે, હું તો ઘોડાનો સોદાગર, સૂબો મને તેડાવે ઈ માન્યામાં નથી આવતું, મેં કંઈ રાજનો ગનો કર્યો નથી.”

“ફરમાન હૈ ચલો.”

સિપાઈની આંખ કરડી થઈ.

“હાલો બાપ ! કંઈ રાજના તેડાને પાછું થોડું ઠેલાશો.”

વાલાએ કસવાળું કેરિયું પહેર્યું, માથે પાંખડી મૂકીને સિપાઈ સાથે ધોડે ચડ્યો. જાતાં જાતાં આઈને કે'તો ગયો કે સાંજે પાછો વળી આવીશ, ઉપાધિ કરતાં નંઈ.

“જગાંબા તમારી ભેર કરે.”

બપોર ટાણે વાલા કેસરિયાને લઈને સિપાઈઓ સૂબાની કચેરીમાં આવી પૂછ્યા.

કાગડોળે રાહ જોતા સૂબાએ વાલાને પગથિયાં ચડતો જોઈને દોટ દીધી.

“આવો આવો કેસરિયા ! બોલતાં બાથ ભરી લીધી. વાલો કેસરિયો ઘડીક વાર મૂંજાણ્યો. આ તે સૂબો મારી ઠેકડી કરે છે કે શું ? બાવડું પકડીને પડખોપડખ ગાઢી માથે બેસાડી સૂબો બોલ્યો :

“કેસરિયા મને ઓળખ્યો ?”

મનમાં થયું, સૂબાના મનમાં કંઈક ગેરસમજણ લાગે છે, પણ ઠરેલ દિલનો વાલો કુશુંય બોલ્યો નહિ.

મૂંગા થઈ બેઠેલા વાલાની ભરી કચેરીમાં તારીફ માંડી, સૂબો બોલ્યો.

“વાલા કેસરિયા તું તો મારી આબરુનો રખેવાળ છો. તે દિવસે કેઝેથી વાંસણી છોડીને પાંચ સો ચૂક્યા ન હોત તો હું અમરેલીનો સૂબો ન હોત. હવે મને ઓળખ્યો ? હું રાધોબા ! આજ અમરેલીનો સૂબો છું બોલ, તારી શી કદર કરું ?”

“મારી કદર મારે મોઢે બોલાવો એટલે હાઉં.”

“અરે, હું શેર-શુદ્ધ મરાઈ છું. કદર કરવાનો વખત આવે ને કદર કર્યા વગર રહું તો તો મલક મને ફટ્ય કયે. માર્ગી લે કેસરિયા ! વડોદરા રાજના મારી માથે ચારેય હાથ છે. રાજમાં મારો પડ્યો બોલ જીલાય છે.”

અમીરાતમાં ઉછરેલા કેસરિયાની જીભને ટેરવે માગવાના બોલ આવ્યા નહિ.

“એલા, તાંબાનું પતરું લાવો.” કચેરીના કબાટમાંથી તાંબાનું પતરું હાજર થયું. એમાં લેખ મંડાણો. “ગાયકવાડ તાબાનું ગરણી ગામ વાલા કેસરિયાને યાવચ્ચંદ્રદિવાકરૌ બક્ષિસ.” તિથિ, તારીખ ને રાજની મહોર લાગી. રાઘોબાએ હુકમ કર્યો. કેસરિયાને માન-મરતબા સહિત ગરણી પૂગડો.

આજે પણ વાલા કેસરિયાના વંશજો અમરેલી જિલ્લાના ગરણી ગામમાં વસે છે.

શબ્દસમજૂતી

કુંજાર ઝાડ તેમજ વનરાજિથી ઘટાદાર રૂપ સુંદરતા ઓલદોલ (અહીં) દિલાવર વાંસણી સિક્કા સાચવી રાખવાની પણ જેવી કોથળી ખપતો વેચાતો વારખરથી મુસાફરી દરમિયાન ખરચવાની રકમ જાતવંત ઊંચી ખાનદાન ઓલાદનું વેગળું જુદું, અલગ પાણીપંચા પૂરના પાણીની ઝડપે દોડનાર (ઘોડા) રાંગ વાળી સવારી કરી ખોરાકી જીવન-જરૂરિયાતની વસ્તુ ફિરસ્તો દેવદૂત, પેગંબર જંગાળું (અહીં) બંદૂક જોગાણ ઘોડા, બળદ વગેરેને ખાવાનું અનાજ, ખાણ ભલીભાયે સારી રીતે બોકાસાં રાડ, બૂમ ટાંપ (અહીં) ફોજ મરા લાચારી ખેસ બબે નાખવાનું વસ્તુ વાધ ચામડાની દોરી ધણ (ગાયોનું) ટોળું ઝાડ જીણી રજકણ સાઝો ફેટો બાર દિશા કળાવું દેખાવું વાસીદું દોરના છાડા સાથેનો કચરો ફરમાન આદેશ, હુકમ ગનો ગુનો, વાંક લેર મદદ, સહાય કસવાળું કેરિયું (બટનને બદલે વપરાતી) દોરીવાળું અંગરખું ઉપાધિ (અહીં) ચિંતા તારીફ વખાણ, પ્રશંસા સૂખો ઈલાકા કે પ્રાંતનો સૂખેદાર(ઉપરી) લેખ કરાર, દસ્તાવેજ યાવચ્ચંદ્રદિવાકરૌ સૂર્ય અને ચંદ્ર હોય ત્યાં સુધી બક્ષિસ બેટ માન મરતબો માન મોભો

રૂઢિપ્રયોગો

ઉડીને આંખે વળગવું - તરત ધ્યાન પર આવવું મીટ માંડવી - નજર સ્થિર કરી જોઈ રહેવું મન ઠરવું - સંતોષ થવો, ગમી જવું રામ રામ કરવા - (અહીં) વિદ્યાય લેવી કાન સોરીને દાઢ્યે ચડાવવું - (અહીં) સતર્ક થઈ જવું ઘોડાને ઘેર હોવું - ખૂબ દૂર હોવું મન ઉડી જુવં - અભાવ આવવો. (અહીં) રસ ન રહેવો નજર ધ્રોબવી - નજરથી નજર મેળવવી મિજાજ તરડાવો - અભિમાન થવું ફાટી આંખે જોઈ રહેવું - અંબા કે વિસ્મય સાથે જોવું આંખ કરડી થવી - ગુસ્સાથી આંખ લાલ થવી પડ્યો બોલ જીલવો - આજીનું પાલન કરવું માથે ચારેય હાથ હોવા - રહેમ દાખિ હોવી

ભાષાસજ્જતા

• નીચેનાં વાક્યો વાંચો :

- (1) એની રૂડપ ઉડીને આંખે વળગે એવી.
- (2) વડોદરાને વેગળું મૂકવા પગ ઉપાડ્યા.
- (3) જગદંબા તમારી ભેર કરે.

આ વાક્યોમાંના રૂડપ, વેગળું, ભેર વગેરે શબ્દો લોકબોલીના છે. લોકબોલીના આ શબ્દોને તળપદા શબ્દો કહેવાય. આવા બીજા શબ્દો પાઠમાંથી શોધીને લખો.

• બીજા કેટલાક ભાષાપ્રયોગો નોંધો :

- (1) ગરણી ગામ તો ખોબા જેવું.
- (2) જાયદી ખજૂરની પેશી જેવો વાન
- (3) મૂળાના પતીકા જેવા પાંચ સો (રૂપિયા)

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના દરેક પ્રશ્નનો ઉત્તર એક-એક વાક્યમાં લખો :

- (1) વાલો કેસરિયો કોણ હતો ?
- (2) વાલો કેસરિયો શેનો વેપારી હતો ?
- (3) મરાઠા યુવાન માથે કઈ આફત આવી હતી ?
- (4) વાટ ખરચી કાઢવા કેસરિયાએ શું વેચ્યું ?
- (5) વાલા કેસરિયાની કદર કોણે કરી ?

2. નીચેના પ્રશ્નોના ઉત્તર લખો :

- (1) કેસરિયાએ વડોદરાને રામ રામ કરવાનું શા માટે વિચાર્યુ ?
- (2) વાલો કેસરિયો ઘોડાની લગામ તાણી શા માટે ઉભો રહી ગયો ?
- (3) રાધોબાએ કેસરિયાની કદર કેવી રીતે કરી ?

3. નીચેનાં વાક્યો કોણ ખોલે છે અને કોણે કહે છે તે લખો :

- (1) “શેઠ કેટલા રૂપિયાનું લેણું ? આંકડો બોલો.”

- (2) “ભાઈ, તારો મારગ તારી રાહ જોવે છે, હાલતો થા.”
- (3) “અરે બાપ, કંક ભૂલ થાતી લાગે છે. હું તો ઘોડાનો સોદાગર.”
- (4) “તમારું નામઠામ ન આપો તો તમને મારા છોકરાના સમ છે.”
- (5) “જગાંબા તમારી ભેર કરે.”

4. નીચેનાં વાક્યોને વાર્તાના કમમાં ગોઠવીને ફરીથી લખો :

- (1) વાલો કેસરિયો એક દિ' વડોદરામાં જઈને ઉભો રહ્યો.
- (2) વાટખરચીની વધેલી પાંચ સો રૂપિયાની વાંસળી કેઝે બાંધી છે.
- (3) આવી રૂપકડી કરણુંકીના કંઠે ગરણી ગામ આવેલું છે.
- (4) “એલા, તાંબાનું પતરું લાવો.”
- (5) “મારી કદર મારે મોઢે બોલાવે એટલે હાઉં.”

5. નીચેના શબ્દોના સમાનાર્થી શબ્દો લખો :

કંઠો : _____

વેગળું : _____

મહોર : _____

રૂપ : _____

ભેર : _____

6. નીચેના શબ્દોના વિરુદ્ધાર્થી શબ્દો લખો :

સુંવાળું _____

પ્રામાણિકતા _____

શુદ્ધ _____

બાંધવું _____

ગેરસમજણ _____

7. નીચેના શબ્દોની સાચી જોડણી લખો :

પ્રિત : _____

તીરજાર : _____

જીલલો : _____

નિરણય : _____

સ્તૂતી : _____

8. નીચેના શબ્દસમૂહો માટે એક-એક શબ્દ આપો :

(1) ઝાડ તેમજ વનરાજીથી ઘટાદાર

(2) સિક્કા સાચવી રાખવાની પણ્ણા જેવી કોથળી

- (3) મુસાફરી દરમિયાન ખરચવાની રકમ
- (4) પૂરના પાણીની ઝડપે દોડનાર
- (5) ઘોડાને બાંધવાની જગ્ગા
- (6) ગાયોનું મોટું ટોળું
- (7) પશુને ખાવાનું અનાજ

9. નીચેના કોષ્ટકમાં પાંચ જોડાક્ષરવાળા શબ્દો ફરતે કરો. આ શબ્દોનો વાક્યપ્રયોગ કરો.

બ	ર	ત	ર	ફ	ચ	લ
ર	તિ	લ	ત્ર	સ્તુ	ત	ગા
ફિ	ર	શ્તો	થ	તિ	ઉ	તા
ર	સ્કા	ગ	મ	ચ	ચ્યા	ર
કી	ર	બ	ક્ષિ	સ	ર	મ

- (1) _____
- (2) _____
- (3) _____
- (4) _____
- (5) _____

10. નીચેના ફકરામાં યોગ્ય વિરામચિહ્નો મૂકી સુવાચ્ય અક્ષરે તમારી નોટબુકમાં લખો :

આવો આવો કેસરિયા બોલતાં બાથ ભરી લીધી વાલો કેસરિયો ઘડીક વાર મુંજાણો આ સૂબો મારી ઠેકડી કરે છે કે શું બાવડું પકડીને પડખોપડખ ગાઈ માથે બેસાડી સૂબો બોલ્યો કેસરિયા મને ઓળખ્યો

પ્રવૃત્તિ

- તમારા વિસ્તારની લોકકથા મેળવીને વાંચો.

10. ભૂલની સજા

પ્રકાશ લાલા

પ્રસ્તુત નાટિકામાં અમેરિકાના ભૂતપૂર્વ રાષ્ટ્રપ્રમુખ અભ્રાહમ લિંકનના જીવનના પ્રસંગો રજૂ થયા છે. બાળપણથી જ તેમનામાં સત્યનિષ્ઠા, પ્રામાણિકતા, ખેલદિલી જેવાં જીવનમૂલ્યો જોવા મળે છે. પુસ્તક પલણી જવાના પ્રસંગમાં ભૂલના પસ્તાવારુપે શિક્ષક અને વિદ્યાર્થીના ઉમદા ગુણોનો અહીં સંવાદ રજૂ થયો છે.

દશ્ય 1

સ્થળ : શાળાનો ટીચર્સ રૂમ... અંદર બે-ત્રણ શિક્ષકો વાતો કરે છે... લખે છે વગેરે. બાળક-વિદ્યાર્થી અભ્રાહમ લિંકન પ્રવેશતાં...

લિંકન : મે આઈ કમ ઈન સર ?

શિક્ષક : યસ... (ઉંચે જોઈને) અરે, લિંકન તું છે આવ... બોલ, કેમ ચાલે છે તારો અત્યાસ ?

લિંકન : મહેનત કરું છું. વળી આપનું માર્ગદર્શન પણ મળે છે.

શિક્ષક : વેરી ગુડ. મેં સાંભળ્યું છે કે ભાષાવાની સાથે સાથે તું નોકરી પણ કરે છે.

લિંકન : જી.

શિક્ષક : તારાં મા-બાપ...

લિંકન : તેઓને મારા શિક્ષણનો ખર્ચ પરવડે તે મ નથી એટલે હું પોતે જ...

શિક્ષક : સમજી ગયો... હંઅ. તારા જેવા પરિશ્રમપ્રિય વિદ્યાર્થી માટે મને ગર્વ છે.

લિંકન : ધેંક યુ સર. મારે... (અચકાઈ)

શિક્ષક : નિઃસંકોચ જે કહેવું હોય તે બોલ.

લિંકન : આપે કલાસમાં ગઈ કાલે જે પાઠ શીખવ્યો તે વિશે વધુ જાગવાની મારી ઈજ્ઝા છે તો એ માટે બીજી કોઈ ચોપડી જો આપની પાસે હોય અને મને વાંચવા....

શિક્ષક : (હસ્તીને) આપીશ. તારા જેવા જિજ્ઞાસુ વિદ્યાર્થીને પુસ્તક આપીને મને આનંદ થશે. (ખાનામાંથી પુસ્તક કાઢીને આપે છે.)

લિંકન : આભાર સાહેબ. બે-ત્રણ દિવસમાં જ હું આપને ચોપડી પાછી આપી દઈશ.

શિક્ષક : ઉતાવળ નથી. નિરાંતે વાંચીને પછી આપજો.

લિંકન : (ઉલ્લો થઈને) ધેંક યુ, સર; ધેંક યુ.

શિક્ષક : ખૂબ પ્રગતિ કર બેટા, ખૂબ પ્રગતિ કર.

લિંકન : (ઉલ્લો થતાં) ઓકે સર ! બાય.

શિક્ષક : યસ... આવજે. (અભ્રાહમ લિંકન વિદાય લે છે.)

દશ્ય 2

(અભ્રાહમ લિંકનનું ગરીબ સિથિતિનું ઘર. રાતનો સમય. ઘડિયાળનો ટીક ટીક અવાજ. લિંકન સૂતાં સૂતાં શિક્ષકે આપેલ પુસ્તક વાંચે. ઊંઘ આવતાં ઊંઘી જાય. પુસ્તક છાતી પર છે. પડખું ફરે ત્યારે પુસ્તક બીજી તરફ પડી જાય છે. સંગીત... મોન્નિંગ ટ્યૂન. લિંકનની આંખ અચાનક ખૂલે છે.)

લિંકન : ઓહ. સવાર પડી ગઈ. પુસ્તક વાંચતાં વાંચતાં મને ક્યારે ઊંઘ આવી ગઈ ? (આમ તેમ જોઈ) અરે ચોપડી કયાં ગઈ ? (ખાટલામાં શોધે. છેવટે ભીત પાસેથી - નીચે તરફથી મળે છે.) અરે ! આ ચોપડી તો પલળીને તદ્દન ખરાબ થઈ ગઈ છે. (બારી બહાર જુઓ.) બાપ રે... રાત્રે સારો એવો વરસાદ પડ્યો લાગે છે. હં. અહીંથી વાઇટ આવવાના લીધે જ પુસ્તક પલળી ગયું. (પુસ્તક આમતેમ જુઓ.) ઓહ. હવે સરને હું... શો જવાબ આપીશ ? (રૂમમાં આંટા મારે. પછી પ્રતીકાત્મક આત્મસંધર્ષ) મારી પાસે તો એટલા પૈસા પણ નથી કે નવી ચોપડી ખરીદીને સાહેબને પાછી આપી શકું. શું કરું ? જુદું બોલું ? સરને જઈને એમ કહું કે પુસ્તક કોઈ ચોરી ગયું ! ના. એના કરતાં એમ કહું (કે) રસ્તામાં પડી ગયું. ના ના. અસત્ય હું ન જ બોલવું જોઈએ.

તો કરવું શું ? શું કરવું જોઈએ મારે. શું કહેવું જોઈએ મારે મારા શિક્ષકને ?
 (ખૂબ વિચાર...મંથન... લાઈટ એન્ડ શેડોની ઈફેક્ટ્સ. પણી પાકો નિર્ણય.)
 હંઅ... રાઈટ...? મારો આ જ નિર્ણય યોગ્ય છે... ફક્ત આ જ નિર્ણય !
 સાહેબ મને જે કાંઈ સજા ફરમાવશે તે હું ભોગવીશ... પણ જુહું તો હું નહિ જ બોલું. અત્યારે
 જ સાહેબ પાસે હું જઈશ અને હું એમને સાચેસાચી વાત કહીશ.
 (સાચા અને મક્કમ નિર્ણયનો સંતોષ... તે સાથે ફેઝ આઉટ)

દશ્ય 3

(અગાઉનો જ ટીચર્સ રૂમ... સવારનો સમય... લિંકન સાહેબની સામે ઉભો છે.)

શિક્ષક : બોલ કંઈ મદદની જરૂર છે તારે હું ?

લિંકન : સર આપે મને જે ચોપડી આપી હતી...

શિક્ષક : (હસીને) તે હજુ સુધી તુ વાંચી શક્યો નથી. કશો વાંધો નહિ. બે-ચાર દિવસ રાખ તું તારી
 પાસે. પણ વાંચ. બહુ સારી ચોપડી છે.

લિંકન : સર. મારાથી જે ગફલત થઈ છે એનું મને દુઃખ છે, પણ રાત્રે તમે આપેલું પુસ્તક વાંચતાં
 વાંચતાં મને ઉંઘ આવી ગઈ. મને એ પણ ઘ્યાલ ન રહ્યો કે પુસ્તક નીચે ક્યારે પડી ગયું. સર.
 ગઈ કાલે રાત્રે ખૂબ જ વરસાદ પડ્યો હતો. બારી વાટે મારા ઘરમાં પાણી ભરાતાં આપે
 આપેલું પુસ્તક... (બતાવે છે.) પાણીમાં પલળી ગયું. એવી દશા થઈ છે પુસ્તકની કે વાંચવાના
 કામનું જ નથી રહ્યું. હું ગુનેગાર છું સાહેબ. હું તમારો ગુનેગાર છું. તમારી ચોપડી...

શિક્ષક : નવી ખરીદીને તું મને પાછી આપી શકે તેમ નથી એમ જ કહેવું છે ને તારે ?

લિંકન : હા સાહેબ... મારી પરિસ્થિતિ...

શિક્ષક : આઈ નો.... મારું પુસ્તક બગડ્યું. તારી બેદરકારીથી. હંઅ.. પણ લિંકન... તું સાચું બોલ્યો
 તેથી મને ખૂબ જ આનંદ થયો છે.

લિંકન : પણ સર આપનું પુસ્તક...

શિક્ષક : ભૂલનો એકરાર કર્યો છે તેં... એટલે માફ કરી દઉં છું હું તને.

લિંકન : એ... આપની ઉદારતા છે કે આપે મને માફ કર્યો. પણ હું મારી જાતને માફ કરી શકું તેમ
 નથી સર.

શિક્ષક : મતલબ.

લિંકન : પુસ્તકની કિંમત હું ચૂકવી શકું એટલી રકમ તો નથી મારી પાસે, પણ આપ મને આપને ત્યાં થોડા દિવસ કામે રાખી લો. હું એ રીતે આપને... આપના પુસ્તકની કિંમત ચૂકવવા માંગુ દું...

શિક્ષક : (દ્વિધા અનુભવતાં) પણ મેં તને માફ કરી દીધો છે પછી તારે...

લિંકન : આપના માટે નહિ. મને મારા મનની શાંતિ માટે. ખીજ... ખીજ... સર, ખીજ. થોડા દિવસ કામ કરવાનો મોકો આપો.

શિક્ષક : (ખૂબ જ મથામણના અંતે) ઓકે; આવતી કાલથી રોજ સવારે મારા ઘરે આવીને તું બાગકામ કરજે. છોડવાઓને પાણી પાજે.

લિંકન : થ૱ક યુ સર.

શિક્ષક : (હસીને) હવે તો તારું મન હળવું થયું ને ?

લિંકન : હા... હાશ ! હવે મારા મનને શાંતિ મળશે !

(શિક્ષક લિંકનને અહોભાવથી જોઈ રહે છે.)

શબ્દસમજૂતી

ગર્વ પોતાની કે અન્યની કોઈ વિશેષતા માટેનો અહોભાવ, અભિમાન જિશાસુ જાણવાની ઈચ્છાવાળું વાઇટ પવનથી ઉડેલા વરસાદના છાંટા આત્મસંધર્થ જાત સાથે મથામણ ફેટ આઉટ ઝાંખો પ્રકાશ ગફલત ભૂલ બારી વાટે બારીમાંથી દર્શા હાલત, સ્થિતિ પરિસ્થિતિ આજુબાજુની સ્થિતિ, સંજોગ બેદરકાર કાળજી વગરનું, એકરાર કબૂલાત

ભાષાસજ્જતા

1. નીચેનાં વાક્યો વાંચો અને ઘાટા અક્ષરમાં છાપેલાં પદો વિશે વિચાર કરો :

- (1) વાલો કેસરિયો થોડા વેચતો. વેચ્યા પછી એ ખુશ થતો.
- (2) રાધોબા શુદ્ધ મરાઠો છતાં એને ત્યાં ફોજ આવી.
- (3) મીની, આજે તું વહેલી જાગી ગઈ ?
- (4) છોટું, આવું કરવું તારા માટે સારું ન કહેવાય.

(5) વારસ અમે કરતારના, અમે બાંધવ સરદારના.

ઘોડા વેચ્યા પછી ‘એ’ ખુશ થતો. ‘એ’ એટલે કોણા ? તમે કહેશો કે વાલો કેસરિયો. અહીં વેચનાર વાલો કેસરિયો છે. અહીં ‘વાલા કેસરિયા’ સંજ્ઞાને બદલે ‘એ’ પદ વપરાયું છે. વાલો કેસરિયો બહુ ખુશ થતો. એને બદલે ‘એ’ બહુ ખુશ થતો એમ કહેવાયું.

યાદ રાખો : કોઈ પણ વસ્તુ કે વ્યક્તિ વિશે વાત ચાલતી હોય ત્યારે તેને માટેની સંજ્ઞા આપણે વારંવાર વાપરતા નથી. પણ એને માટે આપણે ‘એ’ કે ‘તે’ જેવાં પદ વાપરીએ છીએ.

એ જ રીતે પછીનાં વાક્યોમાં ‘એને’ પદ રાધોબા માટે, ‘તું’ પદ મીની માટે, ‘તારા’ પદ છોટું માટે, ‘અમે’ પદ બાળકો માટે એટલે કે જેને વિશે વાત થઈ રહી છે તેના માટે વપરાયાં છે.

યાદ રાખો : બોલનાર પોતાને માટે ‘હું’ કે સાંભળનાર માટે ‘તું’ કે ‘તમે’ પદ વાપરે છે.

‘હું’, ‘અમે’, ‘આપણો’, ‘તું’, ‘તમે’, ‘એ’, ‘તે’ વગેરે પદો આપણે સંજ્ઞાને બદલે વાપરીએ છીએ. આ રીતે સંજ્ઞાને બદલે જે પદ વપરાય તેને સર્વનામ કહે છે.

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના દરેક પ્રશ્નનો ઉત્તર એક-એક વાક્યમાં લખો :

- (1) શિક્ષક અબ્રાહમને શા માટે ખુશીથી પુસ્તક આપે છે ?
- (2) પુસ્તક શાથી પલળી ગયું ?
- (3) શિક્ષક લિંકનને કયું કામ સોંપે છે ?
- (4) અંતે શિક્ષક લિંકનને કેવા ભાવથી જુએ છે ?

2. નીચેના પ્રશ્નોના ઉત્તર લખો :

- (1) અબ્રાહમ લિંકન સાહેબ પાસે કેમ આવ્યો હતો ?
- (2) પુસ્તક ખરાબ થઈ જવાથી અબ્રાહમ લિંકન શું વિચારે છે ?
- (3) અબ્રાહમ લિંકન સાહેબ પાસે જઈને શી વાત કરે છે ?
- (4) સાહેબ અબ્રાહમ લિંકનને માફ કરી દીધો છતાં તેણે સાહેબને શું કહ્યું ?

3. નીચેનાં વાક્યો કોણ બોલે છે અને કોણે કહે છે તે લખો :

- (1) “ખૂબ પ્રગતિ કર બેટા, ખૂબ પ્રગતિ કર.”
- (2) “અરે ! ચોપડી ક્યાં ગઈ ?”

(3) “તે હજુ સુધી તું વાંચી શક્યો નથી.”

(4) “હા...હાશ... હવે મારા મનને શાંતિ મળશે...!”

4. કૌંસમાં આપેલા શબ્દોમાંથી યોગ્ય શબ્દ પસંદ કરી ખાલી જગ્યા પૂરો :

- (1) મને એકાએક ઘર _____ છે. (સાંભળ્યું, સાંભર્યું)
- (2) નિર્મલ પોતાનું બધું જ કામ _____ પતાવી દે છે. (ચકાચક, ફટાફટ)
- (3) આ ચોપડી તો પલળીને _____ ખરાબ થઈ ગઈ છે. (તદ્દન, તદ્દન)
- (4) ઉતાવળ નથી. _____ વાંચીને પછી આપજે. (નિરાતે, નિરાંતે)
- (5) બોલ, કેમ ચાલે છે _____ અભ્યાસ ? (તારો, તારું)

5. નીચે આપેલા શબ્દોનો ઉપયોગ કરી જાતે વાક્યો બનાવો :

ઉદાહરણ : માર્ગદર્શન : (1) સાચું માર્ગદર્શન મળવું જરૂરી છે.

(2) મારા ગુરુ મને માર્ગદર્શન પૂરું પાડે છે.

- (1) જિઝાસુ (2) વરસાદ (3) અસત્ય (4) બેદરકારી (5) પુસ્તક

6. નીચેના શબ્દોના સમાનાર્�ી શબ્દો લખો :

- ગફલત : _____ રાત્રી : _____
નિર્ણય : _____ પરિશ્રમ : _____
માર્ગ : _____

7. નીચેના શબ્દોના વિરુદ્ધાર્થી શબ્દો લખો :

- ખર્ચ ઈચ્છા
નિરાંત પ્રગતિ
સંતોષ

8. નીચે આપેલા શબ્દોને શબ્દકોશના કુમમાં ગોઠવો :

ગેરહાજરી, પતન, સાંજ, કોરું

- (1) _____ (2) _____ (3) _____ (4) _____

પ્રવૃત્તિ

- આ પાઠને નાટકસ્વરૂપે વર્ગમાં અને પ્રાર્થના સંમેલનમાં રજૂ કરો.

11. હિંડોળો

લોકગીત

લોકગીત લોકસમૂહ દ્વારા રચાય છે. લોકગીત પરંપરાથી લોકોમાં ગવાતું ચાલ્યું આવે છે, તેથી તે નાનાં-મોટાં સૌને આનંદ આપે છે. આ લોકગીતમાં કૃષ્ણનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે.

સોનાની સાંકળે બાંધ્યો હિંડોળો આંબાની ડાળ,
રૂપાનાં કડલાં ચાર,
વા'લો મારો, હીંચે હિંડોળે...આંબાની ડાળો
બાંધે બાજુબંધ બેરખા રે આંબાની ડાળ (2)

કિનખાબી સુરવાલ,
વા'લો મારો, હીંચે હિંડોળે...આંબાની ડાળો
ચડવા તે ઘોડલા હંસલા રે, આંબાની ડાળ (2)

પિતળિયાં પલાણ,
વા'લો મારો, હીંચે હિંડોળે...આંબાની ડાળો
પગે રાઠોડી મોજડી રે, આંબાની ડાળ (2)

ચાલે ચટકંતી ચાલ,
વા'લો મારો, હીંચે હિંડોળે...આંબાની ડાળો
માથે મેવાડી મોળિયાં, આંબાની ડાળ (2)

દશે આંગળીએ વેઢ,
વા'લો મારો, હીંચે હિંડોળે...આંબાની ડાળો

શબ્દસમજૂતી

હિંડોળો હીંચકો, જૂલો રૂપું ચાંદી કડલું પગનું એક ધરેણું, કલ્લું **બાજુબંધ** બાવડા પર પહેરવાનું એક ધરેણું **બેરખો** રુદ્રાક્ષના મોટા મણકાની માળા **કિનખાબી** જરીબુદ્ધાના વણાટનું એક જાતનું કાપડ સુરવાલ પાયજામો, ચોરણો **પિતળિયું** પિતળ નામની ધાતુમાંથી બનેલું **પલાણ** ઘોડાની પીઠ પર નાખવાનું આસન **રાઠોડી** રાજપૂતોની એક જાતિને લગતું **મોજડી** નાજુક કે કસબી પગરખું **ચટકંતુ** (અહીં) રુઆબદાર, ભપકાદાર **મેવાડી** મેવાડનું **મોળિયું** કસબી ફેટો વેઢ બેથી વધારે આંટાવાળી વાળાની વીટી

ભાષાસજ્જતા

'હિંડોળો' એ લોકગીત છે. લોકગીતએ સાહિત્યનો એક પ્રકાર છે. જે લોકોમાં પરંપરાગત ગવાતું આવે છે. એનાં ભાષા, લય, ઢાળ વિશિષ્ટ હોય છે.

આ કાવ્યમાં નીચેના જેવા વિશેષજ્ઞવાળા શબ્દોનો પણ પ્રયોગ થયેલો છે :

સોનાની સાંકળ	પિતળિયાં પલાણ
રૂપાનાં કડલાં	રાઠોડી મોજડી
કિનખાબી સુરવાલ	ચટકંતી ચાલ

- બીજા આવા અન્ય શબ્દો નીચેના બોક્સમાં લખો :

- નીચેની સંજ્ઞાઓ વાંચો :

વિદ્યાર્થી	ગધું	લખોટીઓ
પંખો	પુસ્તકો	કીડીઓ
બાળક	ઘોડો	હાથી

સંજ્ઞા દ્વારા દર્શાવાતી વस્તુ, વ્યક્તિ કે પ્રાણી એ એક છે કે વધુ છે એવો ભેદ ‘વચન’ વડે દર્શાવાય છે.

જેમ કે, કોઈ શબ્દ બોલવાથી તે એક જ વસ્તુ, વ્યક્તિ કે પ્રાણી છે એમ સમજાય ત્યારે તે શબ્દ ‘એકવચન’ કહેવાય છે.

ઉદાહરણ : વૃક્ષ, બાળક, પાટલી

જ્યારે કોઈ શબ્દ બોલવાથી તે એક કરતાં વધારે વ્યક્તિ, વસ્તુ કે પ્રાણી છે એમ સમજાય ત્યારે તે ‘બહુવચન’ કહેવાય છે.

ઉદાહરણ : વૃક્ષો, બાળકો, પાટલીઓ

હવે, નીચે આપેલા શબ્દોમાંથી એકવચન અને બહુવચનવાળા શબ્દો જુદા પાડો :

(કડલું, હંસલો, ઘોડા, બેરખાં, બારણાં, સાંકળ, હીંચકો, આંખો, વડલો, માથાં, મોળિયો)

એકવચન	બહુવચન

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના દરેક પ્રશ્નનો ઉત્તર એક-એક વાક્યમાં લખો :

- (1) શ્રીકૃષ્ણો કેવી મોજડી પહેરી છે ?
- (2) કાવ્યમાં વા'લો શબ્દ કોના માટે વપરાયો છે ?
- (3) હિંડોળો ક્યાં બાધેલો છે ?
- (4) શ્રીકૃષ્ણ કેવી ચાલ ચાલે છે ?
- (5) શ્રીકૃષ્ણો દશે આંગળિયે શું પહેર્યું છે ?

2. શ્રીકૃષ્ણના પહેરવેશનું વર્ણન કરો.

3. 'અ' વિભાગને 'બ' વિભાગ સાથે યોગ્ય રીતે જોડો :

અ

- (1) હિંડોળાને
- (2) વા'લાનાં ચાર કડલાં
- (3) શ્રીકૃષ્ણાને માથે
- (4) દશે આંગળીઓ

બ

☐	રૂપાનાં છે.
☐	વેઢ છે.
☐	મેવાડી મોળિયાં છે.
☐	રાડોડી મોજડી છે.
☐	સોનાની સાંકળે બાંધ્યો છે.

4. આ લોકગીતમાં આવેલા શબ્દો પરથી નીચે જેવા પ્રશ્નો બનાવો :

ઉદાહરણ : હિંડોળો આંબાની ડાળે બાંધ્યો છે.

પ્રશ્ન : હિંડોળો ક્યાં બાંધ્યો છે ?

- (1) કડલાં રૂપાનાં બનેલાં છે.

પ્રશ્ન : _____

- (2) હિંડોળો સોનાની સાંકળે બાંધ્યો છે.

પ્રશ્ન : _____

- (3) શ્રી કૃષ્ણ ચટકંતી ચાલે ચાલે છે.

પ્રશ્ન : _____

5. શ્રીકૃષ્ણનાં વિવિધ નામોની યાદી બનાવો.

6. 'ચોરસ'માં 'શબ્દસમૂહ માટે એક શબ્દ' આપેલા છે. શબ્દ-રમતમાંથી શોધી તેની ફરતે ○
કરો અને બંધબેસતા વાક્ય સામે લખો :

પ	લા	ણ	ક	ત્ર	જી
પિ	વે	ઢ	મો	બે	મો
ત	ય	બે	ર	ખો	જ
ળિ	ખાં	ક	ડ	બું	રી
યુ	વિ	બા	જુ	બં	ધ
મ	ક્રિ	ન	ખા	બી	ટ

ઉદાહરણ : ઘોડાની પીઠ પર નાખવાનો સામાન પલાણા

- (1) નાજુક કે કસબી પગરખું
- (2) જરીબુઝીના વણાટનું એક કાપડ
- (3) રુદ્રાક્ષના મોટા મણકાની માળા
- (4) બેથી વધારે આંટાવાળી વાળાની વીંટી

7. તમારા ઘર, શાળા કે આસપાસ જોવા મળતી ચીજવસ્તુનાં નામ વિચારો અને આપેલ ખાલી જગ્યામાં ખૂટતા અક્ષર મૂકીને શબ્દ બનાવો :

ખુ	ડ	દો	પ	લ	ઓ	ં	દ	ં
પા	છ	ગા	ચો	જો	કા	ક	પ	
વા	ણ	જ	રી	ત ર	થો	રી		કી
ત	લી	ન્સ	તુ	ર	બા	લી	ર	ર
પ	લી	જં	ત	યો	મા	લું	ટ	લ

8. નીચેના શબ્દોને શબ્દકોશના કુમ પ્રમાણે લખો :

સુરવાલ, આંબો, મોજરી, હિંડોળો, બાજુબંધ, રૂપું

- (1) _____
- (2) _____
- (3) _____
- (4) _____
- (5) _____
- (6) _____

પ્રવૃત્તિ

- વડીલોની મદદથી લોકગીતની સંગ્રહપોથી બનાવો.

પુનરાવર્તન 3

1. નીચેના દરેક પ્રશ્નનો ઉત્તર એક-એક વાક્યમાં લખો :

- (1) ‘ચરણોમાં’ કાવ્યના કવિ કયા સમયનું વર્ણન કરે છે ?
- (2) વાલો કેસરિયો શેનો વેપારો હતો ?
- (3) શિક્ષક લિંકનને ક્યું કામ સોંપે છે ?
- (4) હિંડોળો કયાં બાંધેલો છે ?

2. નીચેના પ્રશ્નોના ઉત્તર લખો :

- (1) ગરણી ગામ વિશે પાંચ વાક્યો લખો.
- (2) ‘ભૂલની સજા’ પાઠના આધારે અભ્રાહમ લિંકન વિશે ચાર વાક્યો લખો.
- (3) કોઈ પણ ત્રણ લોકગીતની બે-બે પંક્તિઓ લખો.
- (4) ‘ચરણોમાં’ કવિતાના આધારે સવારનું વર્ણન કરો.

3. નીચેની પંક્તિનો અર્થ તમારા શબ્દોમાં લખો :

ઉગમણે આભમાં રેલાયા રંગ,
ચરણોમાં ચાલવાનો ઉછ્છે ઉમંગ.

4. નીચેના શબ્દોને સ્થાને ‘હિંડોળો’ કાવ્યમાં વપરાયેલા શબ્દો શોધીને લખો :

(1) જૂલો	_____	(2) ચાંદી	_____	(3) રુદ્રાક્ષની માળા	_____
(4) પાયનીણો	_____	(5) ફંટો	_____	(6) પગરખું	_____

5. નીચેના શબ્દોના સમાનાર્થી શબ્દો લખો :

પંખી : _____ જણસ : _____ ધરપત : _____
પરિશ્રમ : _____ હિંડોળો : _____

6. નીચેના શબ્દોના વિરુદ્ધાર્થી શબ્દો લખો :

ઉગમણું ☒	બાંધવું ☒
અભિમાન ☒	નફરત ☒
લગોલગ ☒	

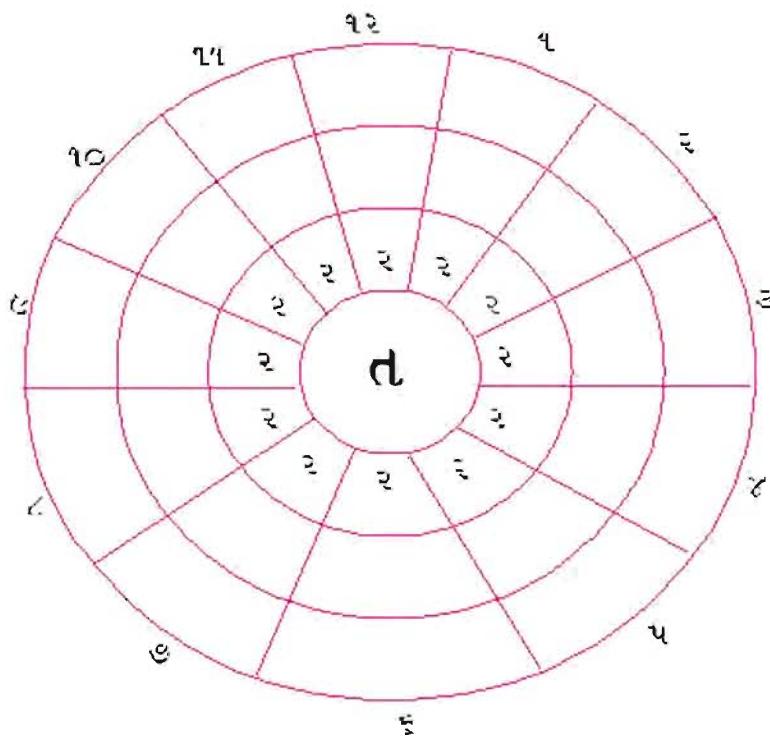
7. નીચેની સાચી જોડણી યાદ રાખો :

પ્રીત, સ્તુતિ, વિધાર્થી, પરિસ્થિતિ, પ્રતીક

8. એકવચન અને બહુવચન બંને માટે એકસરખા જ વપરાતા હોય તેવા પાંચ-પાંચ શબ્દો વિચારીને લખો.

ઉદાહરણ : પોપટ - પોપટ

9. નીચેની આકૃતિમાં ચાર અક્ષરવાળા શબ્દો મૂકો, જે દરેકના પહેલા બે અક્ષર 'તર' હોય અને જેનો અર્થ નીચેનાં વાક્યો મુજબ હોય :

(1) એક ફળનું નામ

(2) તીરનો ભાથો

(3) ધર્મવિધિમાં વપરાતી તાંબાની તાસક

(4) તરવામાં કુશળ

(5) યુક્તિ-પ્રયુક્તિ

- (6) પ્રપંચ-કાવતરાં _____
- (7) એક અટક _____
- (8) શાકભાજી-ભાજીપાલો _____
- (9) પક્ષ-તરફદારી _____
- (10) વાવણીનું એક ઓળાર _____
- (11) ભાષાંતર _____
- (12) બારણા નીચેનો ભાગ _____

10. ગઈકાલની દિનચર્યા તમારી રોજનીશી લખો :

તારીખ : _____

12. અપંગનાં ઓજસ

કુમારપાળ દેસાઈ

નાનકડા અપંગ કિશોર વોલ્ટરના લકવાની અસરવાળા પગ સારા થવાની આશા દાક્તરોએ છોડી દીધી હતી, છતાં વોલ્ટરે સતત પ્રયત્ન અને મક્કમ નિર્ધારથી ઊંચા કૂદકાનો વિશ્વવિકભ કેવી રીતે સ્થાપ્યો, એની પ્રેરણાદાયી વાત આપણને આ પાઠમાંથી જાણવા મળે છે.

નવ વર્ષની નાની ઉંમરે એને બાળલકવાના રોગ ઘેરી લીધો હતો. લકવાના રોગનો હુમલો એવો તો થયો હતો કે એના શરીરનો એકેય સ્નાયુ એ જાતે હલાવી-ચલાવી શકતો નહોતો. સ્નાયુ પરનો એનો કાબૂ ચાલ્યો ગયો હતો. હાથ-પગ કામ કરતા બંધ થઈ ગયા હતા. એણે પોતાના સ્નાયુઓને ફરી જીવંત કરવા ભારે પુરુષાર્થ આદર્યો. એ સતત મહેનત કરે, કસરત કરે. એણે પાણીમાં કસરત કરવાની પણ શરૂઆત કરી. એમાં વારંવાર થાકી જાય, ક્યારેક પડી જાય, પણ હાર ખાવાની વાત નહિ.

ધીરે ધીરે એ લકવાની ઘેરી અસરમાંથી બહાર આવ્યો, પણ એના બંને પગ હજી નિર્ઝિય હતા. ઊંછળવા, કૂદવા અને રમવાની આ ઉંમરમાં એ આપમેળે ઊભોય રહી શકતો નહિ. દાક્તરોએ વધુ સુધારાની આશા છોડી દીધી હતી. એમણે કહ્યું કે આ બાળક કદીયે જાતે પગ હલાવી-ચલાવી શકશે નહિ. લાકડાની ઘોડી કે 'હીલચેર' (પૈડાંવાળી ખુરશી)ને સહારે જ જિંદગીભર ચલાવવું પડશે.

આ છોકરો નિરાશ ન થયો એના અંતરમાં તો ઉડે ઉડે એક આશા ચમકતી હતી.

એણે પોતાના નિશ્ચેતન પગ પર હળવેથી ટપલી મારી અને બોલ્યો : "મારા શાંત મુશ્ખા દોસ્તો ! એ વિશ્વાસ રાખજો કે એક હિવસ ચાલી શકશો, દોડી શકશો, જાત જતના કૂદકાય લગાવી શકશો. અરે ! આકાશને આંબી જઈએ એવા ઊંચામાં ઊંચા કૂદકા પણ મારી શકશો. પણ મારા મિત્રો,

ત્યાં સુધી તમે હિંમત હારશો નહિ. હુંય હિંમત નહિ હારું.”

જોશબેર આટલું બોલતાં બોલતાં તો નાનકડો વોલ્ટર પોતાનું સમતોલપણું ગુમાવીને એકાએક પથારીમાં ઢળી પડ્યો.

વોલ્ટરની આ વાતચીત સાંભળીને એની માતા દોડીને આવી. એણે પૂછ્યું : “બેટા, તું કોણી સાથે વાત કરતો હતો ?”

“મા મારા પગ સાથે.”

“પગ સાથે ? પગ તે કંઈ સાંભળતા હશે ?”

“હા મા, મારા પગ ભલે ચાલે નહિ, પણ સાંભળે તો ખરા !”

“એમ ! તો તેં એને શું કહ્યું ?” માતાએ આતુરતાથી પૂછ્યું.

વોલ્ટરે કહ્યું, “મા, મેં એને કહ્યું કે તમે મૂંજાશો નહિ, ગભરાશો નહિ, સહેજે હિંમત હારશો નહિ, આજ ભલે તમે ચાલી શકતા ન હો, પણ એક દિવસ આપણે જરૂર ઉંચામાં ઉંચા કૂદકા લગાવી શકીશું.”

“શાબાશ બેટા, શાબાશ ! તું જરૂર કૂદકા લગાવી શકીશ. તું જરૂર સહુની માફક દોડી શકીશ. જો તું હિંમત નહિ હારે, તો તું જે ધારીશ તે કરી શકીશ.”

વોલ્ટરની માતા પોતાના અપંગ બનેલા પુત્રની હિંમતને બરાબર જગાડતી રહેતી. પોતાના પુત્રમાં સહેજે નિરાશા ન આવે તે માટે સતત પ્રોત્સાહન આપતી. એને દિલમાં શ્રદ્ધા રાખવાનું કહેતી, સાથોસાથ પગ પર માલિશના અને દાક્તરી સારવારના બીજા ઉપચારો તો કર્યા જ કરતી.

એકવાર વોલ્ટરના બોમાન્ટ નગરમાં ઉંચા કૂદકાની એક હરીફાઈ ગોઠવાઈ. નાનકડા વોલ્ટરને આ હરીફાઈ જોવાનું મન થયું. લાકડાની ઘોડીના સહારે એ મેદાન પર ગયો.

મેદાનમાં ચારેબાજુ છોકરાઓ ઘૂમતા હતા. જુદી જુદી જગ્યાએ જુદા જુદા પ્રકારની હરીફાઈઓ ચાલતી હતી. ક્યાંક ખેલાડીઓ દોડમાં ભાગ લઈ રહ્યા હતા, ક્યાંક ઉંચા કૂદકાની રમત ચાલતી હતી, તો ક્યાંક વાંસકૂદકાની રમત રમાતી હતી. વોલ્ટર ઉંચા કૂદકાના વિભાગમાં જઈને બેઠો.

બે લાકડીઓ પર એક વાંસ મૂકવામાં આવ્યો હતો. ખેલાડી દોડીને આવતો, વાંસની નજીક આવીને એ પગની ઠેક લગાવતો અને હવામાં તરતો હોય એમ વાંસને ઓળંગી જતો.

વોલ્ટર રસપૂર્વક હરીફાઈ જોઈ રહ્યો હતો. એને થયું : ‘લાવ, હું પણ કૂદકો લગાવું.’ પણ પોતાના

સહેજે હાલી-ચાલી ન શકતા પગ પર એની નજર પડી. બાજુમાં પડેલી લાકડાની ઘોડી એણે જોઈ. એ નિરાશ થયો.

જ્યાં જાતે ચલાતુંય નથી, ત્યાં વળી આવો અને આટલો ઊંચો કૂદકો મારવાની વાત કેવી ? પણ ત્યાં તો એને એની માતાના શબ્દો યાદ આવ્યા : ‘જો તું હિંમત નહિ હારે, તો તું જે ધારીશ તે કરી શકીશ.’

વોલ્ટર આનંદથી રમત જોવા લાગ્યો. એવામાં એક છોકરાએ કમાલ કરી. એણે સહૃથી ઊંચો કૂદકો લગાવ્યો. અગાઉનો વિકમ તોડી નાખ્યો. તાજીઓના ગડગડાઠથી સહુએ એને વધાવી લીધો. એ વિજેતાનું ઈનામ મેળવી ગયો. વોલ્ટર પણ બેઠો બેઠો જોશભેર તાજીઓ પાડતો હતો. ઈનામ મેળવીને પાછા ફરતા છોકરાને એણે જોયો. એ બરાબર એના જેટલી જ ઉંમરનો હતો.

વોલ્ટરને થયું : ‘હું પણ એક દિવસ ચાલીશ, પછી કૂદકા લગાવીશ. એક દિવસ એવોય આવશે કે હું આ પગથી દુનિયાભરમાં ઊંચામાં ઊંચો કૂદકો લગાવીશ. અરે ! હું તો વિશ્વવિકમ સ્થાપીશ.’

વોલ્ટર અપંગ હતો, પણ એનો નિર્ધાર અડગ હતો. એનું તન અપંગ હતું, પણ મન અડીખમ હતું. શરીર નિર્બળ હતું, પણ એનો સંકલ્પ ઘણ્ણો બળવાન હતો. એના હૈયામાં એક શ્રદ્ધા હતી : ‘મારું શરીર આજે ભલે અપંગ હોય, પણ એક દિવસ એવો આવશે કે વિશ્વનો કોઈ જેલાડી મારી બરાબરી કરી શકશે નહિ.’

મહેનત કરવામાં વોલ્ટરે કશું બાકી રાખ્યું નહિ. દાક્તરની નાનામાં નાની સૂચનાનો પૂરેપૂરો અમલ કરતો હતો. એ ધીરે ધીરે કમર સુધીના કેલિપર્સ પહેરીને ચાલવાનો પ્રયત્ન કરવા લાગ્યો. પછી એણે કમરમાંથી પછો કાઢી નાખ્યો. પછી ઢીંચણ પરનો પછો કાઢી નાખ્યો. છેલ્લે તો પગના પંજા માટે જ કેલિપર્સનો ઉપયોગ કરવો પડતો. ધીરે ધીરે સ્નાયુઓ મજબૂત થતાં એ કશાનીય સહાય વગર ચાલવા લાગ્યો. આમ કરવા જતાં ઘણ્ણી વાર એ પડી જતો, પણ હિંમતભેર ફરી ઊભો થઈ જતો. ધીરે ધીરે વોલ્ટર બરાબર ચાલવા લાગ્યો. એની માતાએ રોપેલી શ્રદ્ધા સાકાર બનવા માંડી. મનોબળના સહારે વોલ્ટરે એક અદ્ભુત સિદ્ધિ મેળવી. ખુદ દાક્તરો પણ મોંમાં આંગળાં નાખી ગયા. પણ વોલ્ટરની ઈચ્છા હજુ અધૂરી હતી. એની ઈચ્છા તો ઊંચા કૂદકાની સ્પર્ધામાં વિશ્વવિજેતા બનવાની હતી.

એના શરીરમાં તાકાત આવતી ગઈ. સ્નાયુઓ ચેતનવંતા બનવા લાગ્યા. ધીમે ધીમે એ દોડવા લાગ્યો અને આખરે ઊંચો કૂદકો લગાવવા માંડ્યો. ઊંચા કૂદકામાં પહેલાં ધીમેથી દોડ શરૂ કરવાની

હોય, પછી ઝડપથી દોડવાનું હોય અને એ પછી પગની ઠેકથી ઊંચો કૂદકો લગાવવાનો હોય. અન્ય રમતો કરતાં આ રમતમાં પગની તાકાતની વધારે કસોટી થાય.

વોલ્ટર ધીમે ધીમે આ બધી કળામાં પારંગત બન્યો. વધુ ને વધુ ઊંચે કૂદવાનો પ્રયત્ન કરવા લાગ્યો. એના બોમાન્ટ નગરની સ્પર્ધાઓમાં એ મોખરે રહ્યો. ટેકસાસ રાજ્યની સ્પર્ધામાં એણે વિકમો સ્થાપ્યા.

એની કાબેલિયત જોઈને એના દેશો એને ઓલિમ્પિક સ્પર્ધામાં ભાગ લેવા મોકલ્યો. ફિનલેન્ડ દેશના હેલસિંકી શહેરમાં પંદરમી ઓલિમ્પિક સ્પર્ધા યોજાઈ. આમાં જુદા જુદા દેશોના ઘણા હરીફોએ ભાગ લીધો. અમેરિકા તરફથી એકવીસ વર્ષનો વોલ્ટર પણ મેદાને પડ્યો હતો. ઓલિમ્પિક એટલે જગતનો સૌથી મોટો રમતોત્સવ. આમાં ડેર ડેરથી ખેલાડીઓ આવે. ઓલિમ્પિકમાં વિજય મેળવવો તે ખેલાડીના જીવનની સૌથી મોટી ઈચ્છા હોય છે.

ઊંચા કૂદકાની સ્પર્ધા માટે વોલ્ટર મેદાન પર આવ્યો. 2 મીટર અને 5 સેન્ટિમીટરની ઊંચાઈ ધરાવતા વોલ્ટર જેટલો ઊંચો એનો કોઈ હરીફ ન હતો. જગતના ચુનંદા હરીફો એની સામે ખડા હતા. વોલ્ટરનો તો સિદ્ધાંત હતો કે કદીય હતાશ થઈને કામ છોડવું નહિ, કામ પાર પાડીને જ અટકવું. વોલ્ટરે કશાય સાધનની સહાય વિના દોડીને ઊંચો કૂદકો લગાવ્યો.

પરિણામ જાહેર થયું. વોલ્ટર તેવિસ પ્રથમ આવ્યો. એટલું તો ઠીક, પણ એણે 2 મીટર અને 4 સેન્ટિમીટર જેટલો ઊંચો કૂદકો લગાવીને ઓલિમ્પિક સ્પર્ધામાં નવો વિકમ સ્થાપ્યો.

આ પંદરમી ઓલિમ્પિક સ્પર્ધાના પહેલા જ દિવસે પ્રથમ ઓલિમ્પિક વિકમ સ્થાપનાર વોલ્ટર તેવિસ બન્યો. એને સુવર્ણચંદ્રક મળ્યો. તાળીઓના ગડગડાટથી વાતાવરણ ભરાઈ ગયું. વોલ્ટરની સિદ્ધિ રમતની દુનિયામાં માન પામી. એનો પુરુષાર્થ લોકોનાં દિલમાં આદર પામ્યો. આ સિદ્ધિ પછી પણ વોલ્ટર તેવિસે આનાથી પણ ઊંચા કૂદકા લગાવ્યા. એક બિનસત્તાવાર સ્પર્ધામાં તો એણે 2 મીટર અને 13.5 સેન્ટિમીટરનો ઊંચો કૂદકો લગાવ્યો હતો.

વોલ્ટર જીવન અને રમતના મેદાનનો સાચો વિજેતા બન્યો. જે વોલ્ટરને માટે દાક્તરોએ કહ્યું હતું કે એ કદી પણ જાતે પોતાના પગ હલાવી-ચલાવી શકશે નહિ, એ વોલ્ટર મન અને તનની તાકાતથી જગતમાં ઊંચામાં ઊંચો કૂદકો લગાવનારો માનવી બન્યો. એણે બતાવ્યું કે અપંગ અથવા અશક્ત એ લાચાર કે અસહાય નથી. એ હિંમત ન હારે તો ધારે તે કરી શકે છે.

શબ્દસમજૂતી

ઓજસ માણસના વિશેષ કે ખાસ ગુણ, બળ, પ્રતિભા, તેજ નિષ્ઠિય કિયારહિત, કિયા ન કરતું હોય તેવું નિર્ધાર અગાઉથી ધારેલું, નિર્ણાય ક્લિપસ લક્વાના દર્દીએ આધાર માટે પહેરવું પડતું સાધન પારંગત હોશિયાર, પ્રવીણ ઓલિમ્પિક દર ચાર વર્ષ યોજાતો વિશ્વ રમતોત્સવ વિક્રમ કોઈ પણ સ્પર્ધાત્મક ક્ષેત્રમાં નોંધાયેલી મહત્વમાં સિદ્ધિ પુરુષાર્થ ઉદ્યમ, મહેનત

રૂઢિપ્રયોગ

મોંમાં આંગળાં નાખવાં - ખૂબ આશ્વર્ય પામવું

ભાષાસજ્જતા

- જોડાક્ષરવાળા શબ્દોમાં જોડાક્ષર પૂર્વ 'ઈ-ઉ' છુસ્વ છે તે જુઓ :

નિષ્ઠિય	વિશ્વવિક્રમ	ઉત્સુક
સિદ્ધિ	ઓલિમ્પિક	જુસ્સો

સ્વાધ્યાય

- નીચેના દરેક પ્રશ્નનો ઉત્તર એક-એક વાક્યમાં લખો :

- (1) વોલ્ટરના શરીર પર લક્વાની શી અસર થઈ ?
- (2) દાક્તરોએ વોલ્ટરના રોગ વિશે શો અભિપ્રાય આપ્યો ?
- (3) વોલ્ટરે એના પગને શું કહ્યું ?
- (4) માતાએ પુત્રને શી પ્રેરણા આપી ?
- (5) ઊંચા કૂદકાની સ્પર્ધા જોઈ વોલ્ટરે શો સંકલ્પ કર્યો ?
- (6) ઓલિમ્પિક સ્પર્ધામાં વોલ્ટરને કઈ સિદ્ધિ મળી ?

- નીચેનાં વાક્યો કોણ બોલે છે અને કોણે કહે છે તે લખો :

- (1) “પગ સાથે ? પગ તે કંઈ સાંભળતા હશે ?”
- (2) “જો તું હિંમત નહિ હારે, તો તું જે ધારીશ તે કરી શકીશ.”
- (3) “અરે ! હું વિશ્વવિક્રમ સ્થાપીશ.”

3. નીચેનાં કારણો આપો :

(1) વોલ્ટરે વિશ્વવિકિમ સ્થાપવાનો નિશ્ચય કર્યો, કારણ કે...

(2) દાક્તરો પણ મોંમાં આંગળા નાખી ગયા. કારણ કે...

4. જેમાં 'રેફ' આવતો હોય તેવા નવ શબ્દો પાઠમાંથી શોધીને લખો અને તેનું ઉચ્ચારણ કરો :

ઉદાહરણ : કલિપર્સ _____

5. નીચેના શબ્દોના સમાનાર્�ી શબ્દો લખો :

(1) મહેનત : _____ (2) ફૂદકો : _____ (3) સ્પર્ધા : _____

(4) શ્રદ્ધા : _____ (5) દોસ્ત : _____ (6) વિશ્વ : _____

6. નીચેના શબ્દોના વિરુદ્ધાર્થી શબ્દો લખો :

(1) હાજર ✗ _____ (2) આશા ✗ _____ (3) પહેલો ✗ _____

(4) જીત ✗ _____ (5) સક્રિય ✗ _____ (6) મુંગા ✗ _____

7. નીચેના શબ્દોની સાચી જોડણી લખો :

(1) જુંદગીભર : _____ (2) શ્રદ્ધા : _____ (3) હરિઝાઈ : _____

(4) સેન્ટીમીટર : _____ (5) સિધ્યાંત : _____ (6) અદ્ભૂત : _____

8. નીચેના ફકરામાં યોગ્ય વિરામચિહ્નો મૂકી સુવાચ્ય અકસ્રે તમારી નોટબુકમાં લખો :

વોલ્ટર કહ્યું મેં એને કહ્યું કે તમે મુંજાશો નહિ ગભરાશો નહિ સહેજે હિમત હારશો નહિ આજ ભલે તમે ચાલી શકતા ન હો પણ એક દિવસ આપણો જરૂર ઊંચામાં ઊંચા ફૂદકા લગાવી શકીશું

9. નીચેની ખાલી જગ્યામાં યોગ્ય સર્વનામ મૂકો :

(1) રાકેશ આવ્યો છે. _____ કહો કે કશું બોલે નહિ. (એણે, એને)

(2) મનોજ, ધીરજ અને રેખા ભણો છે. ————— કાલે પરીક્ષા આપશે. (બધા, બધાં)

(3) રોશની મારી બહેન છે. ————— વાંચવાની રીત મને ગમે છે. (તેની, તેણી)

10. નીચે આપેલા શબ્દોને શબ્દકોશના કુમમાં ગોડવો :

સહેજ, સ્નાયુ, સ્પર્ધા, સક્રિય, સત્તા

(1) ————— (2) ————— (3) —————

(4) ————— (5) —————

પ્રવૃત્તિ

- વિશ્વ વિકલાંગ દિન અને લૂછ બ્રેઇલના જન્મદિનની ઉજવણી કરો.
- “જે હિમત ન હારે તે ધારે તે કામ કરી શકે” આ વિધાનને અનુરૂપ તમે જાણતા હોવ, સાંભળેલ હોય, વાંચેલો હોય તેવો પ્રસંગ કે કાવ્ય લખો.

13. ભારતરત્ન : ડૉ. આંબેડકર

હાસ્યદા પંડ્યા

પ્રસ્તુત એકમમાં વૈભિકાએ દલિતો, પીડિતો અને સ્ત્રી-ઉન્નતિ માટે જીવન સમર્પિત કરનાર ડૉ. ભીમરાવ આંબેડકરનાં જીવન અને કાર્યોનો ટૂંકો પરિચય કરાવ્યો છે. ડૉ. આંબેડકરે ભારતનું બંધારણ ઘરીને બંધારણના ઘડવૈયા તરીકે ખ્યાતિ મેળવી હતી. તેઓને ભારતરત્નના ઉચ્ચ ખિતાબથી પુરસ્કૃત કરવામાં આવ્યા હતા.

આશરે સોસવા સો વર્ષ પહેલાંની આ ઘટના છે. છ વરસની કુમળી વયના એક બાળક પોતાની

માતા ગુમાવી છે. એના પિતા રામજીભાઈ લશ્કરી શાળામાં શિક્ષક છે. માતૃસુખ ગુમાવનાર પુત્રના વાંકડિયા વાળમાં પિતા હાથ પસવારી રહ્યા છે. ચારેય દિશાઓમાં એમને જાણો કે અંધકાર દેખાઈ રહ્યો છે : ‘મારા આ સૌથી નાના દીકરાનું શું થશે ? હું એને સંભાળી શકીશ ? એની માતાનું સ્થાન લઈ શકીશ ?’

થોડી વારમાં જ એમણે મક્કમ નિર્ધાર કરી લીધો. નાનકડા ભીમરાવને હું ભણાવી-ગણાવીને સારો નાગરિક બનાવીશ. ત્યારે જ એની માતાને સાચી અંજલિ મળશે. પિતાએ પુત્રને હૈયાસરસો ચાંપી દીધો.

છ વરસનો એ બાળક તે બીજું કોઈ નહિ. આપણા દેશના બંધારણના ઘડવૈયા ડૉ. બાબાસાહેબ આંબેડકર. એમનું મૂળ નામ ભીમરાવ. માત્ર છ વરસની ઉમરે એમની માતા ભીમાબાઈનું અવસાન થયું.

દલિતો અને પીડિતો માટે જીવન સમર્પિત કરનાર ડૉ. ભીમરાવ આંબેડકરનો જન્મ મધ્યપ્રદેશ રાજ્યના મહૂ ગામમાં 14 એપ્રિલ, 1891માં થયેલો. ભીમરાવ રંગે ઘઉંવર્ણા હતા. એમનું કપાળ વિશાળ હતું. વાળ તો એવા વાંકડિયા કે જોનારની આંખ ઠરે. નાક ટચૂકું પણ આંખો પાણીદાર. પરિવારમાં એ સૌથી નાના એટલે મા-બાપના લાડકોડ સારી પેઠે પાખ્યા, પરંતુ દુર્ભાગ્યે માતાનું સુખ વહેલું છીનવાઈ ગયું.

એ જમાનામાં સમાજમાં જ્ઞાતિપ્રથાનું દૂષણ જોરમાં ! ઉંચ-નીચના બેદભાવ પાર વિનાના. ભીમરાવને પણ ઘણું સહન કરવાનું આવ્યું. ભાશવામાં તેજસ્વી એવા ભીમરાવને આ અપમાનથી ખૂબ જ લાગી આવતું. એ સમયે આવડત નહોતી જોવાતી, જ્ઞાતિ જોવામાં આવતી હતી. એ વાત એને ભારે કઠતી હતી. પોતે મોટો થઈને આ અન્યાયનો વિરોધ કરશે એવો સંકલ્પ કરેલો. ‘રત્ન તે કંઈ ઢાંકયું રહે ?’ ભીમરાવની પ્રતિભાથી પોરસાયેલા વડોદરાના મહારાજા સયાજીરાવ ગાયકવાડે એને ઉચ્ચ અભ્યાસ માટે શિષ્યવૃત્તિ આપી, પછી તો જાણે ભીમરાવના પગે પાંખો જ ફૂટી !

સ્નાતક થયા પછી ભીમરાવને વધુ અભ્યાસ માટે વિદેશ જવાની તક પણ સાંપડી. ચોમેર અંધકારમાં જાણે ઉજાસનું એક કિરણ પ્રગટ્યું. વિદેશમાં પણ ભીમરાવ એવા જ વિદ્યાપ્રેમી રહ્યા. પાર વિનાની આર્થિક તંગી હોવા છતાં પેટે પાટા બાંધીને તેઓ સંદર્ભ ગ્રંથોની ખરીદી કરતા. ભીમરાવ હવે ડૉ. ભીમરાવ આંબેડકર બન્યા. એમ. એ., પીએચ.ડી. અને ડી. લિટ્દુસુધીની પદવી એમણે પ્રાપ્ત કરી. કાયદો અને અર્થશાસ્ત્રનો અભ્યાસ એમણે લંડન જઈને કર્યો.

ડૉ. આંબેડકરની પુસ્તકપ્રીતિ વિશે જાણીને તો આપણને આનંદ સાથે નવાઈ પણ થશે ! સમયનું મૂલ્ય તેઓ સમજ્યા હતા અને એટલે જ એમનો ફુરસદનો સમય વાચનમાં જ વ્યતીત થતો. અનુકૂળતા થાય કે તરત જ તેઓ પુસ્તકોની દુકાને પહોંચી જતા. આશરે બે હજાર જેટલા દુર્લભ ગ્રંથોનો એમણે સંગ્રહ કર્યો હતો. પેટની ભૂખ વેઠીને પુસ્તક ખરીદનાર વ્યક્તિ મહાન કાયદાશાસ્ત્રી ન બને તો જ નવાઈ ! ડૉ. બાબાસાહેબ તો એવા પુસ્તકપ્રેમી કે દુર્લભ પુસ્તક મેળવવા વહેલી સવારે માઈલો લગી ચાલીને વાંચનાલયે જાય ! મોડે સુધી વાંચનાલયમાં બેસીને વાંચ્યા કરે. ત્યાંથી પાછા આવીનેય પાછું વાંચવાનું ! છે ને નવાઈભરી વાત !

સંઘર્ષો વેઠીને આટલું ઉંચા દરજાનું શિક્ષણ મેળવ્યા પછી ડૉ. ભીમરાવને નોકરી તો મળી, પરંતુ એ વખતના આપણા સામાજિક દૂષણ અસ્પૃશ્યતાનો પણ કડવો અનુભવ થયો. તે એટલે સુધી કે, એમની જ ઓફિસનો પટાવાળો પણ એમની સાથે ગેરવર્તાવ કરતો હતો ! ડૉ. આંબેડકરને થતું કે, પોતે ભણી-ગણીને સારી જગ્યાએ નોકરી કરે છે છતાં જો આ રીતે અપમાનિત થવું પડતું હોય તો પછી મારા અભિષેક અને આર્થિક રીતે નબળા જ્ઞાતિબંધુઓની સ્થિતિની તો વાત જ શી કરવી ? આ તો સામાજિક અન્યાય કહેવાય. માનવમાત્ર સમાન છે, કોઈ ઉંચું કે નીચું નથી. તો પછી આવું કેમ ? તેમણે ‘મૂક્નાયક’ નામનું એક પાકિક શરૂ કર્યું. માત્ર લેખ કે પુસ્તકો લખીને તેઓ અટકી ન ગયા કર્મશીલ પણ બન્યા. 20 જુલાઈ, 1924ના રોજ એમણે ‘બહિકૃત હિતકારિણી સભા’ નામની સંસ્થાની સ્થાપના કરી. આ સંસ્થા દ્વારા સામાજિક ઉત્થાનની અનેક પ્રવૃત્તિઓ થવા લાગી. છાત્રાલયો-

વાંચનાલયો-શૈક્ષણિક વર્ગો અને સ્વાધ્યાય મંડળો પણ ખોલવામાં આવ્યાં. સાથે સાથે પ્રજાની આર્થિક સ્થિતિ સુધારવાના આશયથી ઔદ્ઘોગિક અને કૃષિવિષયક શાળાઓ આ સંસ્થા ચલાવવા લાગી. શિક્ષણ વગર સમાજનો ઉત્કર્ષ શક્ય જ નથી. એ સત્ય ડોક્ટર આંબેડકર સમજી ગયા હતા.

સમાજની કેટલીક જ્ઞાતિઓની જેમ જ સ્ત્રીઓની સ્થિતિ પણ દયનીય હતી. ડૉ. બાબાસાહેબનું હૃદય આ જોઈને પીગળી જતું. સ્ત્રીઓ માટેના સમાજના કાયદા એટલા તો નિર્ભમ અને આપખુદ હતા કે ન પૂછો વાત ! ડૉ. બાબાસાહેબ આંબેડકરે સ્ત્રીઓને પણ શિક્ષણ પ્રત્યે અભિમુખ કરી બાળલંજનો વિરોધ કર્યો, વિધવા વિવાહનું સમર્થન કર્યું. સ્ત્રીને પણ એનો વારસાહક મળવો જ જોઈએ એવો આગ્રહ સેવનાર પણ અલબત્ત, બાબાસાહેબ જ હતા ! બાબાસાહેબનું એક સૂત્ર ગાંઠે બાંધવા જેવું છે : ‘શિક્ષિત બનો, સંગઠિત બનો, સ્વાવલંબન જ સાચી સહાય છે.’ તેઓ સ્ત્રીને સમાજનું આભૂષણ લેખાવતા. સ્વતંત્ર ભારતમાં - ‘કાયદાપ્રધાન’ બનેલા બાબાસાહેબે ભારતીય સંવિધાનમાં પણ ‘લિંગબેદ’ નાખ કરીને નારીને ગૌરવપ્રદ સ્થાન અપાવ્યું. સ્ત્રીને શિક્ષણ મેળવવાનો, સત્તાસ્થાને પહોંચવાનો, વિવાહ વિચ્છેદનો, પિતાની મિલકતમાં ભાગ મેળવવાનો અને પુનઃલંજનો અધિકાર પણ અપાવ્યો.

કાયદાઓની સાથે સાથે બાબાસાહેબે સ્ત્રી-શિક્ષણને ઉત્તેજન મળે એવી શુભનિષ્ઠાથી પ્રેરાઈને વિદ્યાર્થીઓને ફીમાં છૂટ અપાવી, છાત્રાલયો બાંધવા માટે વિનામૂલ્યે જગ્યા અપાવી, નિધિ એકત્ર કરીને ભોજનની વ્યવસ્થા પણ કરાવી. એટલું જ નહિ, સ્ત્રીઓને મતદાન કરવાનો અધિકાર મળે એ માટે આગ્રહ સેવનાર પણ બાબાસાહેબ જ હતા !

ડૉ. બાબાસાહેબ પ્રખર દેશભક્ત પણ હતા. આજાદીના જંગમાં પણ એમની મહત્વની ભૂમિકા હતી. મહાત્મા ગાંધી સાથે પણ એમણે કાર્ય કરેલું. એમની સાથે વખતોવખત મતભેદો પડવા છતાં બાપુ પ્રત્યે ડૉ. બાબાસાહેબને સંપૂર્ણ આદર હતો. ડૉ. બાબાસાહેબ કેવળ રાજકીય આજાદી જ નહોતા ઝંખતા, ખરી આજાદી તો આર્થિક, સામાજિક અને શૈક્ષણિક આત્મનિર્ભરતામાં છે એવું તેઓ દફ્પણે માનતા. વિચારપુરુષ ડૉ. બાબાસાહેબના જીવન પર સર્વાધિક પ્રભાવ બુદ્ધ, કબીર અને જ્યોતિબા ફૂલેનો હતો. ‘બંધારણના ઘડવૈયા’ ડૉ. બાબાસાહેબે ‘મૂક્નાયક’ ઉપરાંત, ‘બહિઝૃત ભારત’, ‘જનતા’, ‘પ્રબુદ્ધ ભારત’ જેવાં સમાચારપત્રો પણ ચલાવ્યાં. પોતાના વિચારો એમણે કેટલાંક અંગ્રેજી પુસ્તકોમાં પણ પ્રગટ કર્યા છે. જેમાં ‘ધ પ્રોબ્લેમ ઓવ રૂપિ’ અને ‘બુદ્ધ એન્ડ હિં ધર્મ’ મુખ્ય છે.

આવા મહાન દેશભક્ત દલિતો અને વંચિતોના ઉદ્ધારક, ગરીબોના બેલી અને સ્ત્રીઓના પક્ષધર

ડૉ. બાબાસાહેબ આંબેડકરનું દેહાવસાન 6 ડિસેમ્બર, 1956માં થયું. પરંતુ પોતાના મહાન વિચારોથી તેઓ આજે પણ આપણી સાથે છે. ભારતમાતાના આ સાચા રત્નને ઈ. સ. 1990માં આપણા દેશે મરણોત્તર ભારતરત્નના ઈલકાબથી નવાજવામાં આવ્યા. ‘ભારતરત્ન’ અને બંધારણના ઘડવૈયાને ડૉ. ભીમરાવ આંબેડકરને હૃદયપૂર્વક વંદન !

શબ્દસમજૂતી

પોરસાયેલા પ્રસન્ન થયેલા અદમ્ય દાબી ન શકાય તેવું શાનયજ્ઞ શાનરૂપી યજ્ઞ કુરસદ વધારાનો સમય, નવરાશ દુર્લભ સહેલાઈથી ન મળે તેવું **પાશ્કિક** દર પખવાડિયે પ્રકાશિત થતું સામયિક ઉન્નતિ પ્રગતિ, વિકાસ આભૂષણ ઘરેણું નિધિ ફાળો (ખજાનો) **પરિનિવાણ** અવસાન ઈલકાબ માન બતાવવા સરકાર તરફથી અપાતું સન્માન, ચંદ્રક મરણોત્તર મૃત્યુ પછીનું **ગુરુમંત્ર** ગુરુ દ્વારા અપાતો મંત્ર

રૂઢિપ્રયોગો

પગે પાંખો ફૂટવી - ખૂબ જ ઉત્સાહમાં આવી જવું **પેટે પાટા બાંધવા** - ખૂબ જ દુઃખ વેઠવું **લોઠાના ચણા ચાવવા** - અત્યંત મુશ્કેલ કામ કરવું **આકાશ-પાતાળ એક કરવાં** - ખૂબ જ મહેનત કરવી

ભાષાસજ્જતા

• નીચેના શબ્દો વાંચો :

- (1) છોકરી, દાસી, રાણી, કૂતરી, ચકલી, વાંસળી, છત્રી વગેરે.
- (2) મોરલો, છોકરો, ઘોડો, વાંદરો, પંખો, ઘડો, ખાટલો વગેરે.
- (3) છોકડું, કૂતડું, આંગણું, બારણું, રમકડું વગેરે.

ઉપરના (1) ના શબ્દોમાં ‘ઈ’ પ્રત્યય લાગેલો છે. જે શબ્દોની પાછળ મોટે ભાગો ‘ઈ’ પ્રત્યય લાગેલો હોય તેને સ્ત્રીલિંગ કહે છે.

હવે (2)ના શબ્દોમાં ‘ઓ’ પ્રત્યય લાગેલો છે, જે શબ્દોની પાછળ મોટે ભાગો ‘ઓ’ પ્રત્યય લાગેલો હોય તેને પુંલિંગ કહે છે.

જ્યારે (3)ના શબ્દોમાં ‘ઉ’ પ્રત્યય લાગેલો છે. જે શબ્દોની પાછળ ‘ઉ’ પ્રત્યય લાગેલો હોય તેને નપુંસકલિંગ કહે છે.

યાદ રાખો

શબ્દમાં લિંગને ઓળખવા માટે 'કેવી', 'કેવો' કે 'કેવું' જેવા પ્રશ્ન પૂછવાથી લિંગ વિશે સરળતાથી જાણી શકાય છે.

જેમ કે,

ચકલી કેવી ? (સ્ત્રીલિંગ) ધોડો કેવો ? (પુંલિંગ) કૂતરું કેવું ? (નપુંસકલિંગ)

હવે નીચે આપેલા શબ્દોને સ્ત્રીલિંગ, પુંલિંગ કે નપુંસકલિંગમાં વર્ગીકરણ કરો :

પિતા, સૂર્યકિરણ, શિક્ષક, પુસ્તક, કુમળી, દીકરો, ઉજાસ, કિશોર, ભીમરાવ, જ્ઞાતિ, આગાડી, બાળક, પુત્ર

સ્ત્રીલિંગ	પુંલિંગ	નપુંસકલિંગ

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના દરેક પ્રશ્નનો ઉત્તર એક-એક વાક્યમાં લખો :

- (1) ડૉ. ભીમરાવ આંબેડકરનો જન્મ ક્યાં થયો હતો ?
- (2) ડૉ. ભીમરાવનાં માતાપિતાનાં નામ જણાવો.
- (3) ડૉ. ભીમરાવને પિતા પાસેથી વારસામાં શું મળ્યું હતું ?
- (4) ડૉ. ભીમરાવની વાંચનપ્રીતિ કેવી હતી ?

2. નીચેના પ્રશ્નોના ઉત્તર વિચારીને લખો :

- (1) આ પાઠમાંથી ડૉ. બાબાસાહેબના કયા ગુણો તમને વિશેષ ગમ્યા ?
- (2) આ પાઠમાં તમે ડૉ. બાબાસાહેબની વિદ્યા મેળવવાની ધગશ વિશે જાણ્યું, તમે વિદ્યા મેળવવા કેવા પ્રયત્નો કરશો ?
- (3) ડૉ. ભીમરાવના ઘડતરમાં કયા ત્રણ મહાપુરુષોનો ફાળો છે ?
- (4) ડૉ. ભીમરાવના જીવનનાં મહત્વનાં કાર્યો કયાં કયાં છે ?

(3) 'ભારતરત્ન' એ ભારત સરકાર દ્વારા મળતું સન્માન છે. ડૉ. આંબેડકર સિવાય જેમને 'ભારતરત્ન' સન્માન મળ્યું હોય તેવા પાંચ મહાનુભાવોનાં નામ જાણીને લખો.

3. નીચેના શબ્દોના સમાનાર્�ી શબ્દો લખો :

નવાઈ : _____ તંગી : _____ મહત્વ : _____

ગરીબ : _____ હદ્દ્ય : _____

4. નીચેના શબ્દોના વિરુદ્ધાર્થી શબ્દો લખો :

અંધકાર વિશાળ દુર્ભોગ્ય

દૂષણ આનંદ

5. નીચેના શબ્દોની સાચી જોડણી ધ્યાનમાં રાખો :

માતૃસુખ, શિક્ષક, અસ્પૃશ્ય, શિષ્યવૃત્તિ, આર્થિક

6. નીચેના દરેક શબ્દનો વાક્યપ્રયોગ કરો :

બુદ્ધિમાન : _____

ગ્રંથ : _____

શિષ્યવૃત્તિ : _____

સમાજોદ્ધાર : _____

ભારતરત્ન : _____

7. નીચેની ખાલી જગ્યામાં યોગ્ય અક્ષર મૂકો :

(1) — તમ (ઢ, ઊ) (2) — ત્ર (પુ, પૂ) (3) — ષ (શિ, શી)

(4) — તર્ફ (ઢ, ઊ) (5) — શ્કેલી (મૂ, મુ)

8. નીચે દર્શાવેલા મહાપુરુષોએ આપેલાં સૂત્રો લખો :

(1) ગાંધીજી (2) વિનોબાજી (3) વિવેકાનંદજી (4) સુભાષચંદ્ર બોઝ

(5) લોકમાન્ય ટિળક (6) જવાહરલાલ નહેરુ (7) ડૉ. આંબેડકર

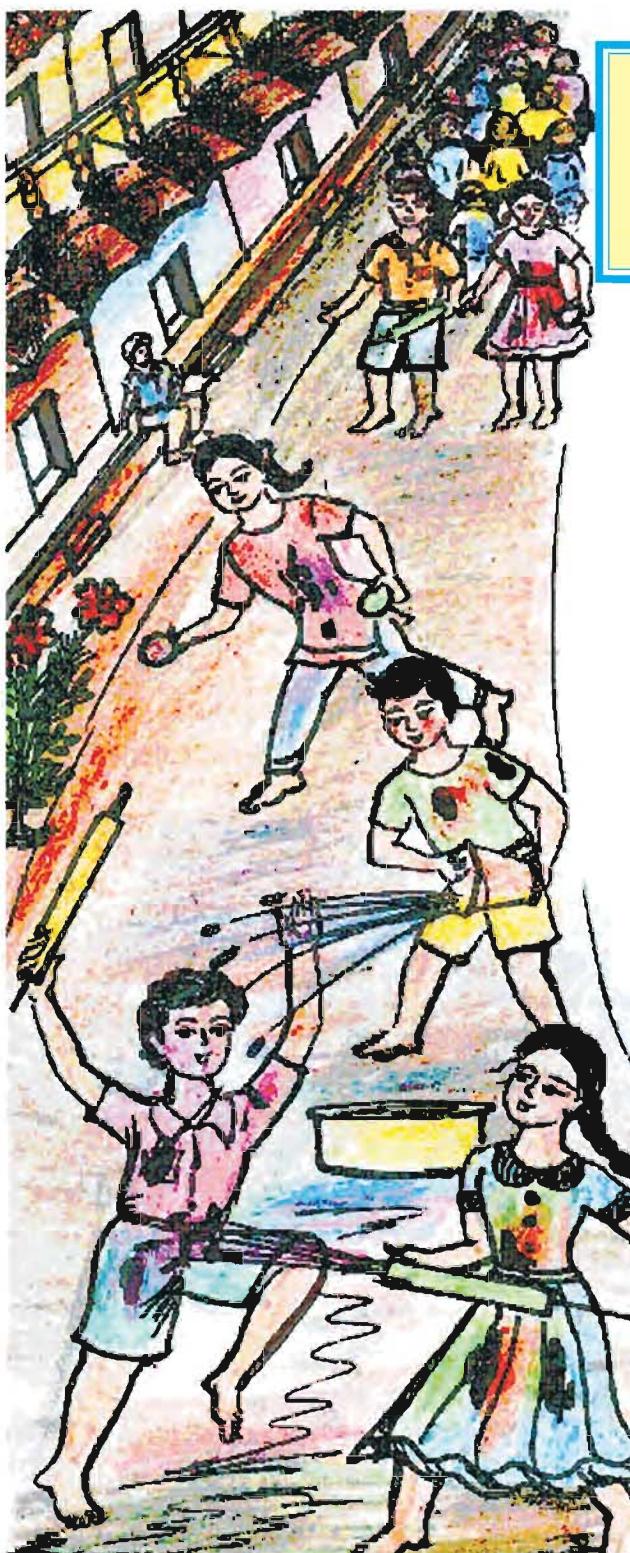
પ્રવૃત્તિ

- ડૉ. બાબાસાહેબ આંબેડકરના બે-ત્રણ 'જીવનપ્રસંગો' મેળવીને વર્ગમાં કહો.

14. ઊરે રે ગુલાલ

નટવર પટેલ

આ કાવ્યમાં કવિએ જુદા જુદા ઉત્સવો
પૈકી હોળી-ધૂળેટીની ઉજવણીના પ્રસંગનું
સુંદર વર્ણન કર્યું છે.

ઘેરૈયાની આવી ટોળી, ઊરે રે ગુલાલ !
આલો પૈસો આજે હોળી, ઊરે રે ગુલાલ !
રંગભરી પિચકારી લાખ્યા, ઊરે રે ગુલાલ !
જે દોડ્યા તે આજે ફાખ્યા, ઊરે રે ગુલાલ !
કક્કાની ઉછાળી ટોપી, ઊરે રે ગુલાલ !
ટોળાએ મરજાદા લોપી, ઊરે રે ગુલાલ !
ખજૂર, ધાણી, શ્રીફળ માગે, ઊરે રે ગુલાલ !
મળતાં લાગો વધતી આગે, ઊરે રે ગુલાલ !
ભાલીની ભીજી ચુંદલડી, ઊરે રે ગુલાલ !
કક્કાની રંગી ધોતલડી, ઊરે રે ગુલાલ !
રંગે હોળી સૌને સરખા, ઊરે રે ગુલાલ !
માણો આનંદ છોડી નખરાં, ઊરે રે ગુલાલ !

શબ્દસમજૂતી

ઘેરૈયો હોળી ખેલવા નીકળેલો, ઘેરૈયામાંનો માણસ **પિચકારી** પાણીની શેડ છોડવાનું ભૂંગળી જેવું એક સાધન મરજાદા અદબ, સભ્યતા, મર્યાદા **લોપી** લોપ કરી, અળગી મૂકી ધાણી શેકવાથી ફૂટેલા અનાજના દાણા, અનાજના દાણા શેકીને બનાવેલી વસ્તુ **ચૂંદલડી** ચૂંદડી, એક જાતનું ભાતીગળ રેશમી લૂગાં **ઘોતલડી** ઘોતિયું, થેપાંડું **નખરાં** ચેષ્ટા, ચાળા **લાગો** દાંપું, હક્કસાઈ, પોતાના હકની રકમ કે વસ્તુ

ભાષાસંજ્ઞતા

- નીચે આપેલા વર્ણસામ્ય ધરાવતા શબ્દોનો અર્થભેદ સમજો :

દા.ત.,

• દિન - દિવસ	• પાણિ - હાથ	• ધુનિ - નદી
દીન - ગરીબ	પાણી - જળ	ધુની - તરંગી
• પુર - નગર	• અહિ - સાપ	• નાસ્તો - હળવો ખોરાક
પૂર - જલસંકટ	અહીં - અહીંયાં, આ સ્થળે	નાસતો - ભાગતો
• ગુણ - વિશેષતા	• ચિર - લાંબું	• મા - માતા
ગૂણ - થેલો	ચીર - વસ્ત્ર	માં - અંદર

સ્વાધ્યાય

- નીચેના દરેક પ્રશ્નોનો ઉત્તર એક-એક વાક્યમાં લખો :

- (1) કોણી ટોળી આવી રહી છે ?
- (2) ટોળાએ મર્યાદા વટાવતાં શું કર્યું ?
- (3) ખજૂર, ધાણી, શ્રીફળ કોણ માગે છે ?
- (4) ‘લાગો’ એટલે શું ?
- (5) નખરાં છોડીને કવિ શું કરવાનું કહે છે ?

- આ કાવ્યમાંથી પ્રાસયુક્ત શબ્દોની જોડીઓ લખો :

- નીચેની કાવ્યપંક્તિઓનો ભાવાર્થ સમજવો :

‘કાકાની ઉછાળી ટોપી, ઉડે રે ગુલાલ !

ટોળાએ મરજાદા લોપી, ઉડે રે ગુલાલ !

ખજૂર, ધાળી, શ્રીફળ માગે, ઉડે રે ગુલાલ !

મળતાં લાગો વધતી આગે, ઉડે રે ગુલાલ !'

4. નીચેની કાવ્યપંક્તિઓ પૂર્ણ કરો :

ઘેરૈયાની આવી

.....
.....
.....

ફાયા ઉડે રે ગુલાલ !

5. સૂચના પ્રમાણે કરો :

(1) તમારા ગામમાં ઉજવાતા તહેવારોની યાદી બનાવો.

(2) તમને ગમતા બે તહેવારોનાં નામ લખો.

(3) તહેવારો તમને શા માટે ગમે છે ? ટૂંકમાં જણાવો.

6. નીચેના આપેલા શબ્દોમાં એક શબ્દ જુદો પડે છે. જુદો પડતો શબ્દ શોધીને તેના પર ○ કરો :

(1) પિચકારી, ઘેરૈયા, રંગ, ફટાકડા (2) વરસાદ, પાણી, વાદળ, ધાળી

(3) ઘર, સાબુ, દરવાજો, દીવાલ (4) સૂર્ય, તડકો, ધરતી, ગરમી

(5) ખજૂર, ધાળી, પિચકારી, રાખડી (5) કાકા, ભાલી, મામી, મમ્મી

7. નીચેના શબ્દોને શબ્દકોશના ક્રમમાં ગોઠવો :

પિચકારી, ચૂંદડી, ખજૂર, ઉછાળવું, ધાળી, ઘેરૈયો

(1) _____ (2) _____ (3) _____

(4) _____ (5) _____ (6) _____

પ્રવૃત્તિ

- પુસ્તકાલયમાંથી ઉત્સવગીતો મેળવો અને વાંચો.

15. સુભાષિતો

સુભાષિત એટલે સરસ રીતે કહેવાયેલો અનુભવ અથવા નીતિવિચાર. સુભાષિતમાં બોધ રહેલો હોય છે. તેમાં અનુભવનો નિયોડ હોવાથી તેમાંથી પ્રેરણા અને પ્રોત્સાહન મળે છે.

(1)

જાતે કરવું, જાતે રણવું, જાત વિના સૌ જૂદું જી;
જાતે જૂઝવું, જાતે વધવું, જાત વડે ઉદ્ધરવું જી.

[આપબળ-જાત મહેનત-નો મહિમા આ સુભાષિતમાં વર્ણવાયો છે. ‘પારકી આશ સદા નિરાશ’ એ ઉક્તિ બરાબર સમજી લઈને ‘અપના હાથ જગાન્નાથ’ એમ માનીને ચાલવું જોઈએ.]

(2)

આવ નહિ, આદર નહિ, નહિ નયનમાં નેહ;
તે ઘર કદી ન જાઈએ, (ભલે) કંચન વરસે મેહ.

[આ સુભાષિતમાં આતિથ્ય ભાવનાની વાત છે. જ્યાં પ્રેમ, આદરભાવ ના હોય ત્યાં ગમે તેટલો ધનવૈભવ હોય તોય જવાય નહિ. એ વાત સરસ રીતે દર્શાવી છે.]

(3)

કડવા હોય લીમડા, શીતળ એની છાંય;
બાંધવ હોય અખોલડા, તોય પોતાની બાંય.

[આ સુભાષિતમાં કડવા લીમડાનો દાખલો આપી પોતાના ભાઈબાંડુ વઢકણાં હોય તોપણ તેમને પોતાના લેખી તેમનો સાથ-સહકાર લેવો એમાં જ શાણપણ છે એ વાત બતાવાઈ છે.]

(4)

બેસે છે ભાગ્ય બેઠાનું, ઊભું ઊભા રહેલાનું;
સૂતેલાનું દીસે સૂતું, ચાલે ભાગ્ય ચલતાનું.

[આ સુભાષિતમાં પુરુષાર્થ કરનારના પક્ષે નસીબ હોય છે તે સત્ય રજૂ કરવામાં આવ્યું છે.]

(5)

હોય કામ મુશ્કેલ પણ, ઉધમથી જટ થાય;
ખંત જો દિલમાં હોય, તો કદી ન ફોગટ જાય.

[આ સુભાષિતમાં ઉધમ અને ખંતનો મહિમા દર્શાવવામાં આવ્યો છે.]

શબ્દસમજૂતી

જાતે પોતે ઝૂઝવું (કામમાં) મચ્યા રહેવું, જોરદાર લડત આપવી ઉદ્ધરવું સંકટ કે આફતમાંથી છૂટવું મુક્ત થવું આવ આવકાર, આદર, સન્માન નયનમાં આંખમાં નેહ સેહ, પ્રેમ શીતળ હંકું બાંધવા ભાઈ, સગા બાંય હાથ (અહીં) મદદ, સહકારના અર્થમાં ભાગ્ય નસીબ દીસે દેખાય ચલન્ઠાનું ચાલનારનું ઉધમ મહેનત ખંત ચીવટપૂર્વક લાગ્યા-મંજ્યા રહેવાનો મહેનતુપણાનો ગુણ, ચીવટ, કાળજી, હોંશ ફોગટ નકામું, વર્થ

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના પ્રશ્નોના ઉત્તર લખો :

- (1) “પારકી આશ સદા નિરાશ” આ કહેવત પહેલા સુભાષિતના આધારે સમજાવો.
- (2) આપણે કેવા ધેર ન જવું જોઈએ ? શા માટે ?
- (3) ‘બાંધવ હોય અબોલડા તોય પોતાની બાંય’ શા માટે કહ્યું છે ?
- (4) મુશ્કેલ કામને સહેલું કેવી રીતે બનાવી શકાય ?
- (5) સૂતેલાનું ભાગ્ય સૂતેલું હોય છે એમ શા માટે કહેવાય છે ?

2. નીચે આપેલા શબ્દોના સમાનાર્થી શબ્દો શોધીને લખો :

આવ :	આદર :	નેહ :
કંચન :	નયન :	ઉધમ :

3. નીચેના શબ્દોના વિરુદ્ધાર્થી શબ્દો લખો :

કંજૂસ ☒	કડવું ☒	શીતળ ☒
આદર ☒	મુશ્કેલ ☒	વધવું ☒

4. સુભાષિતોની પંક્તિમાં આવેલા પ્રાસવાળા શબ્દો શોધીને લખો :

ઉદાહરણ : કરવું - રણવું

(1) જૂઝવું _____

(2) નેહ _____

(3) છાંય _____

(4) બેઠાનું _____

(5) જાય _____

5. નીચેના શબ્દોનો ઉપયોગ કરી વાક્યો બનાવો :

મુશ્કેલ : _____

જૂઢું : _____

શીતળ : _____

ભાગ્ય : _____

નયન : _____

6. બે દુહા કે સુભાષિતો લખો :

પ્રવૃત્તિ

- એકમમાં આપેલાં સુભાષિતોનો મુખ્યપાઠ કરો.

પુનરાવર્તન 4

1. નીચેના દરેક પ્રશ્નો ઉત્તર એક-એક વાક્યમાં લખો :

- (1) વોલ્ટરે એના પગને શું કહ્યું ?
- (2) ભારતના બંધારણના ઘડવૈધાનું નામ લખો.
- (3) ડૉ. ભીમરાવનાં માતાપિતાનાં નામ લખો.
- (4) નખરાં છોડીને કવિ શું કરવાનું કહે છે ?
- (5) આપણો કેવા ધેર ન જવું જોઈએ ?

2. નીચેના પ્રશ્નોના ઉત્તર લખો :

- (1) અપંગ વોલ્ટરની શારીરિક સ્થિતિનું વર્ણન કરો.
- (2) ભીમરાવ આંબેડકર વિશે પાંચ વાક્યો લખો.
- (3) ધુજેટીના તહેવાર વિશે ચાર વાક્યો લખો.
- (4) તમને ગમતું કોઈ એક સુભાષિત લખો.

3. કૌંસમાં આપેલા શબ્દોના સમાનાર્�ી શબ્દો કોષ્ટકમાંથી શોધીને તેની ફરતે ○ કરો :

(તરંગ, ધોડો, ગોતવું, અત્યાચાર, વંદન, ગ્રાડ, બચરવાળ, હાડકાં, ફાયદો, સીર)

અ	પ્ર	શ્રો	ધ	વું	જુ	લ	મ
શ્ર	દી	વા	મ	ળ	કા	દ	વ
ન	મ	ન	સ	વું	ગી	જ્ર	ના
છો	ક	રાં	છૈ	યાં	વા	ધું	અ
ણું	અ	સ્થિ	ય	જ	નુ	હો	ટી
ણું	ળા	જ	ધિ	ત	સા	દૂ	ધ
જ	ન	શો	અ	મો	ન	મો	જું

4. અહીં એક શબ્દ આપ્યો છે ‘સફરજન’. આ શબ્દમાંથી બે કે તેથી વધુ અક્ષરો લઈને બનતા શબ્દો બનાવો :

(1) _____	(2) _____	(3) _____
(4) _____	(5) _____	(6) _____
(7) _____	(8) _____	(9) _____

સફરજનની જેમ ‘અમદાવાદ’ અને ‘કરમસાદ’ શબ્દ પરથી બનતા શબ્દો બનાવી નોટબુકમાં લખો.

5. નીચે આપેલાં વાક્યોમાં સર્વનામ વાપરી વાક્યો ફરીથી લખો :

- (1) સાગર મારો ભાઈ છે. સાગર અમદાવાદમાં અભ્યાસ કરે છે.
- (2) કૃતિ પાસે સુંદર સાડી છે. કૃતિની સાડી લાલ છે.
- (3) દીપક વિદ્યાર્થી છે. દીપકે ગીત ગાયું.
- (4) ભાવના હોશિયાર છે. ભાવના નિયમિત છે.
- (5) શિક્ષકે વિદ્યાર્થીઓને કહ્યું કે, વિદ્યાર્થીઓએ પ્રવાસમાં જરૂર આવવાનું છે.

6. સૂચના પ્રમાણે કરો :

- (1) બગીચામાં જોવા મળતી વ્યક્તિઓ, વસ્તુઓ, વૃક્ષો, છોડ વગેરેની યાદી બનાવો.

ચીજવસ્તુ	વૃક્ષો	છોડ

- (2) બનાવેલાં નામોની યાદી સ્ત્રીલિંગ, પુણ્ણિલિંગ કે નપુંસકલિંગમાં વિભાજિત કરો.

સ્ત્રીલિંગ	પુણ્ણિલિંગ	નપુંસકલિંગ

પૂરક વાચન

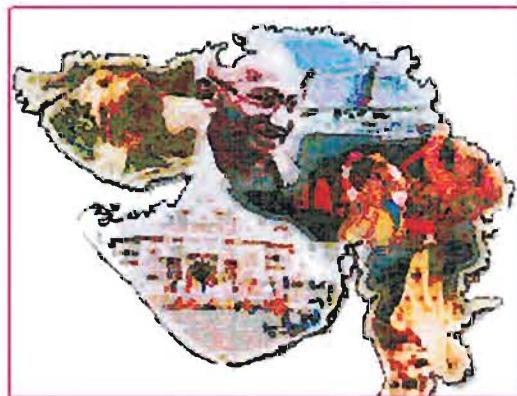
1. અભિનંદન

ભાગ્યેશ જહા

પ્રસ્તુત કાવ્યમાં ગુજરાતની ગરિમાની વાત કરવામાં આવી છે. તેનાં ખમીર અને ખુમારીની સાથે અધ્યતન ટેકનોલોજીના વિકાસથી સમગ્ર વિશ્વ પર ગુજરાત પોતાની આગવી ઓળખ ઊભી કરી રહ્યું છે, તેની રજૂઆત કવિએ રસપ્રદ રીતે આ કાવ્યમાં કરી છે.

ગુજરાત તને અભિનંદન !

ગુજરાતીના ગૌરવથી આ ધરા બની નંદનવન !
વેદકાળથી વહે નિરંતર જ્ઞાનભક્તિની ધારા,
દસે દિશાઓ રક્ષે દેવો, નરનારી અહીં ન્યારાં;
તું સોમનાથનું બીલીપત્ર, તું હાટકેશનું ચંદન !
ધરતીકંપમાં ઊભો રહ્યો તું સાવ અડીખમ માણસ,
દુષ્ખાણોની દારુણ કાણમાં સતત ધબકતો માણસ;
સરળ સહજ થઈ સંતાજ્યું તે આંસુભીનું કંદન !
અભિનંદન, ગુજરાત તને અભિનંદન !

કમ્બૂટરમાં કૃષ્ણ નિહાળે

ગરબે અંબા રમતી

દેશવિદેશ વેબસાઈટમાં

વિસ્તરતી ગુજરાતી - ગુજરાતી વિસ્તરતી

સમૂહજીવનમાં સૌની સાથે વેંચે કેવાં સ્પંદન !

અભિનંદન, ગુજરાત તને અભિનંદન !

શબ્દસમજૂતી

અભિનંદન ધન્યવાદ ગૌરવ આદર, મોટાઈ, મહત્ત્વ નંદનવન હરિયાળું **નિરંતર** સતત, કાયમ ધરા ધરતી, જમીન રક્ષે રક્ષણ કરે ન્યારા અનોખા ધરતીકંપ ભૂકંપ અડીખમ ડગ્યા સ્તિવાય, એકધારું ઊભું રહેવું દારુણ ભયાનક કાણ પળ સતત સદાય કંદન રૂદન વેબસાઈટ કોઈ ચોક્કસ વસ્તુ બતાવતી કમ્બૂટર સ્ક્રિપ્ટ **વિસ્તરતી** વિસ્તાર પામતી વેંચે વહેંચે

2. કેટલાક પ્રસંગો

આપણી આસપાસ, આપણને જોવા અનુભવવા મળતા કેટલાક પ્રસંગો અહીં આપ્યા છે.
જીવનમૂલ્યોની આપણું જીવન સાર્થકતાનો અનુભવ કરે છે, એનાં આ ઉદાહરણો છે.

(1)

સુમંત ગ્રીજા ધોરણમાં ભાસ્તો હતો. બપોરની રિસેસ પૂરી થઈ અને બધા છોકરાઓ ધક્કાધક્કી કરતા વર્ગમાં દોડી ગયા. સુમંતને ધક્કો વાગ્યો અને એ ટેબલ સાથે અધિગ્યાયો. ટેબલ પર મૂકેલો શાહીનો ખડિયો પડી બધો અને કૂટી બધો. રિસેસ બહુ કડક હતા. એમણો કૂટેલો ખડિયો અને જામીન પર ઢોળાયેલા શાહી જોયાં. તે એકદમ બુઝે થઈ તોકાની ચામું તરફ જોઈ બોલ્યા, ‘આ કોનું કામ છે?’

વર્ગ આખો શાંત ! ન કોઈ બોલે કે ચાલે. સુમંત ધોરેથી ઊભો થયો અને બોલ્યો, ‘સાહેબ, માગણી એ ખડિયો કૂટી ગયો છે. હું જુનેગાર છું.’

રિસેસ સાચાબોલા નીરદ છોકરા તરફ જોઈ રહ્યા !

(2)

પંકજ બજારમાં શાક દેવા ગયો. દૂધી વીસ રૂપિયે ડિલોગ્રામ હતી. તેણો અડધો ડિલો દૂધી લીધી અને શાકવાળાને વીસ રૂપિયા આપ્યો. શાકવાળાએ બાકીના પેસા પાછા આપ્યા. તે લઈ પંકજે ચાલવા માંડ્યું, રસ્તે ઊભા રહી એણો પેસા ગજ્યા તો પંદર રૂપિયા થયા. શાકવાળાએ લૂલથી પાંચ રૂપિયા વધારે આપ્યા હતા. પંકજ તરત જ પાછો ફર્યો. તેણો શાકવાળાને કહ્યું, ‘ભાઈ, તમે મને પાંચ રૂપિયા વધારે આપ્યા છે. આ હો, આ પાંચ રૂપિયા.’

શાકવાળો પંકજ તરફ જોઈ જ રહ્યો. પંકજ કેવો પ્રાભાંશિક !

(3)

દીપા સવારમાં વહેલી ઉઠે. બાને કંચરો કાઢવામાં તથા વાસના ધોવામાં મદદ કરે. દાદીમાને દેવસેવા માટે કૂલ લાવી આપે. નાહીંથોઈ પોતાના પાઠ વાંચે. નાનાભાઈને પાસે બેસાડી રમદે અને બાને જગ પણ ઢેરાન કરવા ન દે. દીપા કેવી ક્રમગારી !

(4)

અશ્વિન બજારને રસ્તે જતો હતો. રસ્તા પર ઘોડાગાડી તથા મોટરની ધમાલ હતી. એક અંધ માણસ રસ્તાની બીજી બાજુએ જવા માગતો હતો, પણ ઘોડાગાડી અને મોટરની ધમાલને લીધે જઈ શકતો ન હતો. અશ્વિન તેની પાસે ગયો, તેણે તેનો હાથ પકડ્યો અને ધીરે ધીરે રસ્તાની બીજી બાજુએ મૂકી આવ્યો. અશ્વિન કેવો દયાળુ !

(5)

ખુશાલીની બહેનપણી પૂજાની વરસગાંઠ હતી. પાંચ-સાત બહેનપણીઓ લેગી થઈ હતી. પૂજાની બાએ બધી છોકરીઓને પાંચ પાંચ પિપરમીટ આપી. બીજી છોકરીઓ પિપરમીટ ખાઈ ગઈ પણ ખુશાલીએ ગજવામાં મૂકી. ધેર જઈ પોતાનાં બે ભાઈ અને કાકાના દીકરા તથા દીકરીને એક-એક પિપરમીટ આપી અને ખાધી. ખુશાલી કેવી વહાલસોઈ !

(6)

નીલેશ એના ચાર ભાઈબંધો સાથે રમતો હતો. એની બાએ એને પાંચ કેરી આપી. નીલેશે ચારે ભાઈબંધોને એક એક કેરી આપી અને પાંચમી કેરી પોતાને માટે રાખી. તે પોતાની કેરી ખાવા જતો હતો તેવામાં એણે એક ગરીબ છોકરાને એમની તરફ અને એમની કેરી તરફ દયામણે ચહેરે જોતાં જોયો. નીલેશે તરત જ પોતાની કેરી પેલા ગરીબ છોકરાને આપી દીધી અને પોતે ન ખાધી. નીલેશ કેવો પરગજુ !

(7)

મનન અને એનો નાનો ભાઈ અંગદ શાળામાં ભાણતા હતા. આજે એમની શાળામાં રમતગમતનો કાર્યક્રમ હતો. બંને જણ સાંજે એ કાર્યક્રમ જોવા જવાના હતા. બપોરે અંગદને એકએક તાવ ચડ્યો અને એમના પણ્ણાએ અંગદને કાર્યક્રમ જોવા જવાની ના પાડી. મનન પણ કાર્યક્રમ જોવા ન ગયો અને તેણે અંગદ પાસે બેસી એને નાની નાની વાતો વાંચી સંભળાવી. મનન કેવો પ્રેમાળ !

શાબ્દસમજૂતી

કામગારી કામમાં રચીપણી રહેનારી **વહાલસોઈ** વહાલમાં ઊછરેલી, લાડકવાયી **પરગજુ** પરોપકારી

3. ખીચડી પકાવું છું

બીરબલ એની ચતુરાઈ માટે જાણીતો છે. અહીં અકબર-બીરબલની એક ચતુરાઈની કથા આપેલી છે. બીરબલે એની ચતુરાઈથી અદેખા ચોકીદારને બોધપાઠ ભણાવ્યો, જુવાનને ન્યાય અપાવ્યો અને અકબરની આંખ ખોલી આપી.

શિયાળાના દિવસો હતા. કડકડતી ઠંડી પડતી હતી. દરબારમાં બેઠા બેઠા અકબર બાદશાહના મનમાં એક વિચાર આવ્યો. તેમણે દરબારીઓને પૂછ્યું, “મહેલની પાસેના તળાવમાં આખી રાત ઠંડા પાણીમાં કોઈ ઉભો રહે ખરો ?”

એક દરબારી બોલ્યો, “નામદાર, દિલ કોરી નાંખે એવી ઠંડી છે, બરફ જેવા ઠંડા પાણીમાં ઉભા રહેવાની કોની છાતી ચાલે ? ઉનાળો હોય તો કોઈ એવી હિંમત કરે.”

ત્યાં બીજો દરબારી બોલી ઉઠ્યો, “ખુદાવંદ, પૈસો અજબ ચીજ છે. ઈનામની લાલચે કોઈ જોખમ ખેડેય ખરો.”

બાદશાહે મોટા ઈનામની જહેરાત કરી.

પચીસ વર્ષના એક ગરીબ નવજુવાને આ ઈનામની શરત સ્વીકારી. આથી બાદશાહે તળાવની ચારે બાજુ કડક ચોકીપહેરો ગોઠવ્યો. નવજુવાન આખી રાત ઠંડા પાણીમાં ઉભો રહ્યો.

સવારમાં બાદશાહે તળાવ પાસે આવીને જોયું તો નવજુવાન પાણીમાં ઉભો ઉભો પ્રાર્થના કરતો હતો. બાદશાહ તેને શાબાશી આપવા જતા હતા. ત્યાં એક અદેખો ચોકીદાર બોલ્યો, “હજૂર, રાત્રે મેં એને તાપતો જોયો હતો.”

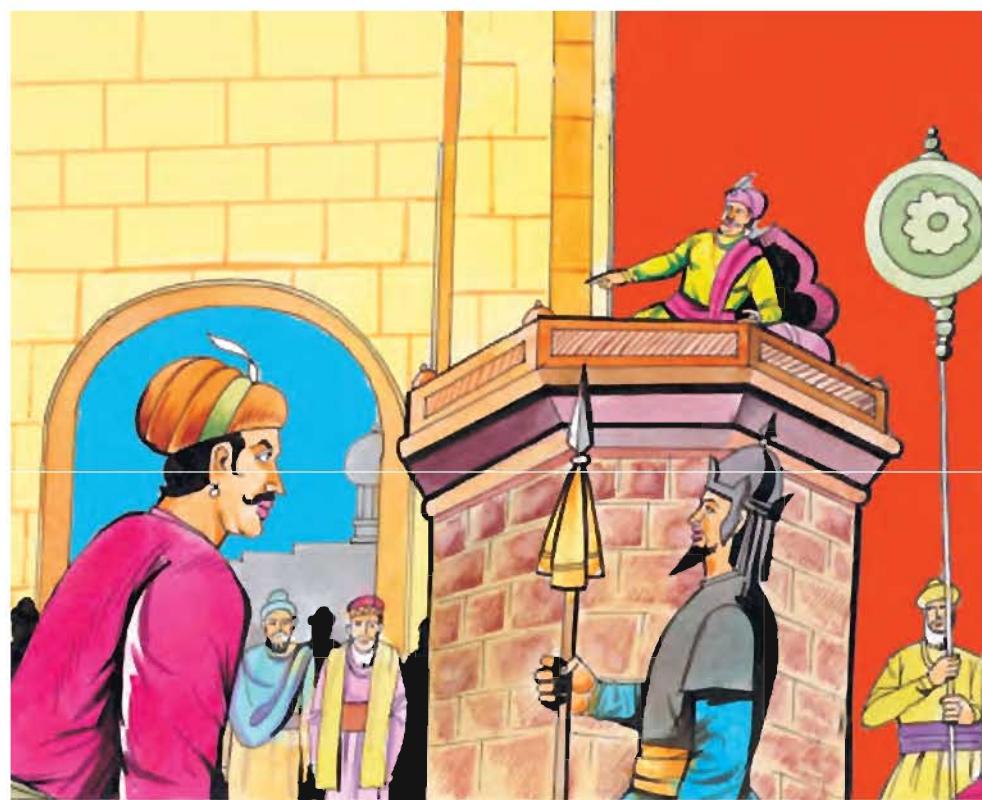
નવજુવાન બોલી ઉઠ્યો, “હું તાપતો હતો ? આવો ગોળો શા માટે ગબડાવે છે ? હું તો આખી રાત પાણીમાં હતો. તું પોતે એનો સાક્ષી છે.”

ચોકીદાર બોલ્યો, “મહેલમાંથી આવતા દીવાના પ્રકાશ તરફ નજર રાખી તું નહોતો ઉભો ?”

ભોળા જુવાને જવાબ આપ્યો, “હા, આખી રાત એ દીવાના પ્રકાશ તરફ મેં નજર રાખી હતી.”

અદેખા ચોકીદારે કહ્યું, “ત્યારે તને એ દીવાની ગરમી મળી ખરી ને ? એ ગરમી મળી તેથી તો તું જીવતો રહ્યો. હજૂર, આ માણસ ઈનામને લાયક નથી.”

નવજુવાનને ઈનામ આચ્યા વિના બાદશાહ ત્યાંથી ચાલ્યા ગયા.

નવજુવાન નિરાશ થઈ ગયો. બીરબલ બહારગામથી પાછો આવ્યો એટલે તેણે તેની પાસે જઈને બનેલી વાત રજેરજ કહી.

બીરબલે નવજુવાનને કહ્યું, “પણ જાનને જોખમમાં મૂકવાની શી જડુર હતી ?”

નવજુવાને કહ્યું, “હું ગરીબ માણસ. ઈનામ મળે તો મારું નસીબ ખૂલ્લી જાય.”

બીરબલે તેને ધીરજ રાખવાનું કહી વિદાય કર્યો. બીરબલ બહારગામથી પાછો આવ્યો છે એવી ખબર બાદશાહને મળી. તેણે તરત જ બીરબલને બોલાવવા માટે સિપાઈને મોકલ્યો.

સિપાઈએ બીરબલને ઘરે જઈને તેના નોકરને બાદશાહનો સંદેશો કહ્યો. બીરબલે કહેવરાયું, “અત્યારે હું ઝીચડી પકાવું છું. એ તૈયાર થાય કે ખાઈને તરત બાદશાહ પાસે આવીશ.”

કલાકે પછી સિપાઈ પાછો આવ્યો એટલે વળી બીરબલે બહાર આવી તે જ સંદેશો મોકલાવ્યો. વળી કલાક વીત્યો પણ બીરબલ જણાયો નહિ. એટલે બાદશાહ અધીરા થયા. તેઓ મનમાં બોલ્યા, “આ તે કેવી ઝીચડી કે બે કલાકે પણ ચડી નહિ ! ચાલ, જઈને જોઉં તો ખરો !”

બાદશાહ પોતે બેચાર સરદારો અને સિપાઈઓ સાથે બીરબલને ત્યાં આવ્યા. બીરબલ ઉતાવળો ઉતાવળો બહાર આવ્યો. તે બોલ્યો, “નામદાર, કહો તો ભૂખ્યો આવું. પણ ઝીચડી હજી ચડી નથી. ખાતરી થતી ન હોય, તો ચાલો જાતે જુઓ.”

બાદશાહને હસવું આવ્યું. તે ઘરના વાડામાં આવ્યા. તેમણે ત્યાં જે જોયું તેથી તેઓ આશ્રયમાં ડૂબી ગયા. ત્રણ વાંસને જમીન પર ઊભા રાખીને એ ત્રણને મથાળે એકસાથે બાંધ્યા હતા. બાંધેલા વાંસની અધવચ એક હંડલી ટાંગી હતી. નીચે જમીન પર ચૂલો સળગાવ્યો હતો. ચૂલા પાસે પાટલા પર બેસી બીરબલે લાકડાના નાના ટુકડા ચૂલામાં નાંખ્યા અને લૂંગળીથી ભડકો કર્યો. પછી તેણે હંડલી તરફ જોયું.

બાદશાહને હસવું આવી ગયું. તેમણે બીરબલને કહ્યું, “બીરબલ, તું તો બેવકૂફ છે. તારું મગજ ઠેકાણે છે કે નહિ ? તેં આ શું માંડ્યું છે ? આ ચૂલાનો તાપ ઊચે હંડલીને કેવી રીતે પહોંચે ? આમ તો તારી ખીચડી સાત દિવસે પણ ચડે નહિ.”

બીરબલે વળી લૂંગળીથી ભડકો કર્યો અને તે બોલ્યો, “નામદાર, આપ ભલે મને ડાહ્યો ન ગણો. મને આશા છે કે ખીચડી ચડશે. મને સફળતા મળશે.”

બાદશાહે કહ્યું, “બીરબલ, મને તારી વાત સમજાતી નથી. તારા મનમાં શું છે ? ઝટ કહી દે.”

બીરબલ બોલ્યો, “દૂરથી મહેલના નાના દીવાની ગરમી નવજુવાનને મળી અને તેથી તે જીવી ગયો. દીવો તો દૂર હતો, પણ આ ચૂલો હંડલીની નજીક છે. મારી ખીચડી જરૂર રંધાશે.”

પછી બીરબલે અદેખા સિપાઈ તરફ જોઈ કહ્યું, “આને પૂછો. એ જરૂર કહેશે કે ખીચડી રંધાશે.” અદેખા સિપાઈનું મોં પડી ગયું. તે નીચું માથું કરી ઊભો રહ્યો. બાદશાહે બીજા સિપાઈને કહ્યું, “પેલા નવજુવાનને મહેલમાં આવવાનું કહી આવ. તેને કહજે કે તારું ઈનામ તને મળશે.”

શબ્દસમજૂતી

અદેખું બીજાની સારી સ્થિતિ દેખી ન ખમાતાં થતો દ્વેષ નસીબ ભાગ્ય, કિસ્મત અધીરા ઉતાવળા ચૂલો રંધવા માટે બળતણ ગોઠવવા કરાની જગા કે ગોઠવણ ભૂંગળી ચૂલામાં અજીની પેટાવવા માટેની ફૂંકણી (પોલી નોળી) હંડલી પહોળા મોંનું માટીનું એક વાસણ બેવકૂફ મૂર્ખ

રંધપ્રયોગો

દિલ કોરી નાખે એવું - સખત, પુષ્ણ છાતી ચાલવી - હિંમત હોવી મોં પડી જવું - શરમિંદું થઈ જવું નીચું માથું કરવું - શરમથી નીચે જોવું

4. મૂલ્યવાન ભેટ

અનુવાદક : જ્યોતિબહેન ગાંધી

પ્રભુને ચરણો ધરાતી ભેટ પેસાની દસ્તિએ કેટલી મોંધી છે એ મહત્વનું નથી, પણ આપનારનો ભાવ મહત્વનો છે. ભાવથી ધરાવાયેલી, કટાઈ ગયેલા એક સિક્કાની ભેટ પણ કેવી મૂલ્યવાન છે તેની વાત આ પાઠમાં છે.

ચીન દેશની આ વાત છે.

આ વરસની નાનકડી તાઓ અનાથ બાળા હતી. એનાં ભા-ભાપ તો એને પાંચ વરસની નાની મૂકીને ઈશ્વરના દરબારમાં પહોંચી ગયાં હતાં. પડોશના લોકોએ એને સંભાળી લીધી. આસપાસ રહેનારાં સૌનું કામ એ કરે. આથી એને પેટપૂરતું ખાવાનું ને કપડાં મળી રહે. ગામમાં સૌ એને સ્નેહથી સાચવે.

એક વેપારીની સ્ત્રીને આ છોકરી ગમી ગઈ. તેથી એ એને પોતાને ધેર લઈ ગઈ. તાઓને કામ

તો કરવું હતું, પણ અહીં એને એક ને એક ઘરમાં કામ કરવાનો પ્રસંગ ઉલ્લો થયો. અહીં આખો દિવસ કંઈ ને કંઈ કામ પહોંચા કરતું. આથી બહાર ફરવાનું બંધ થયું. પરિણામે બહારના મિત્રો સાથે રમવાની, કૂદવાની, ફરવાની મજા જતી રહી. અહીં પણ એણે સૌનાં દિલ જતી લીધાં. એને કદી કોઈ કામ બતાવવું ન પડે. વળી એકેએક કામ ભારે ચીવટથી કરી આપે. વાસણ માંજુને અરીસા જેવાં બનાવી દે, ફળિયું ઓસરી ને ઓરડા વાળીને ચોખ્ખાંચણક કરી દે, અનાજ-સફાઈમાં કશી ફરિયાદ ન આવે. ‘તાઓ’ એવી બૂમ પડતાં જ ‘જી’ કહેતી એ હાજર થાય.

એકવાર ઘરની બહારનો રસ્તો સાફ કરતાં એને એક કાટવાળો સિક્કો જડી આવ્યો. એણે હાથમાં લઈને એને નિહાળ્યો ને ખુશી અનુભવી. થોડી વાર એને ઘસી જોયો, પણ ઉપરની ચોખ્ખી છાપ દેખાઈ નહિ. એણે એ સિક્કો એના બૂટમાં મૂકી દીધો. જ્યારે સમય મળે ત્યારે સિક્કાને ઘસ્યા કરે. આમ તો એ ઊજળો બની ગયો, પણ અંદરનો કાટ કેમે કરીને જાય નહિ. છતાં એને એ સિક્કા માટે મમતા બંધાઈ ગઈ. એણે એને કાળજીથી સાચવી રાખ્યો.

તાઓએ એકવાર ઘરના નોકરોએ વાતો કરતા સાંભળ્યા : “આપણા શહેરમાં બૌદ્ધ બિક્ષુઓ આવ્યા છે. ભગવાન બુદ્ધની ભવ્ય મૂર્તિ તૈયાર કરવા માટે દરેક ઘરમાંથી કીમતી વસ્તુઓનું દાન મેળવે છે. આપણો ત્યાં પણ તેઓ એક દિવસ જરૂર આવશે. આપણો પણ શક્તિ પ્રમાણો કંઈક બેટ આપીશું.” તાઓને વિચાર આવ્યો : ‘હું શું બેટ આપીશ ? મારી પાસે તો કંઈ નથી.’

સાચે જ બીજે દિવસે એક બૌદ્ધ બિક્ષુ એ વેપારીને ત્યાં આવ્યા. દીવાનખાનામાં આવીને સૌએ એમને વંદન કર્યા. ભગવાનની પ્રતિમાની વાત એમણે રજૂ કરી. ખૂણામાં બેઠેલી નાની તાઓએ પણ સૌ સાથે એમની વાત સાંભળી. પછી અંદર જઈને બધાં પોતાની બેટ લઈ આવ્યાં. બિક્ષુની જોળીમાં ભાત ભાતના રત્નજડિત દાગીના હતા. એમાં શેઠાણીનાં સોનાનાં અને નોકરોનાં રૂપાનાં ઘરેણાંનો ટગલો થવા માંડ્યો. આ શુભ કાર્યમાં કંઈ ને કંઈ આખ્યાનો સૌએ સંતોષ અનુભવ્યો. તાઓએ આંખો ફાડીને જોયા કર્યું ને એની આંખમાં ઝળજળિયાં આવ્યાં. એની પાસે માત્ર એક નાનો સિક્કો હતો. સૌ જ્યારે કીમતી વસ્તુઓ આપતાં હોય ત્યારે પોતે કાટવાળો સિક્કો આપે એ તો કેવું ખરાબ લાગે ! એને થયું : ‘આવી મોંઢી બેટ મળતી હોય ત્યાં મારી મામૂલી બેટની શી વિસાત ?’

બધી વસ્તુઓ જોળીમાં ભરીને બિક્ષુએ વિદાય લીધી. પેલા બિક્ષુની પાછળ દોડીને તાઓએ એમને ઊભા રાખ્યા ને કહ્યું : ‘મહારાજ, મારી પાસે એક સિક્કો છે, એ ભગવાન બુદ્ધની મૂર્તિ માટે ધરું છું.’ બિક્ષુએ સિક્કો હાથમાં લઈને કહ્યું : “તને આ સિક્કો કયાંથી મળ્યો ?”

“મને રસ્તા પરથી જગ્યો છે. મેં ધસીને એને ઊજળો કર્યો છે. આ સિક્કો મને બહુ જ ગમે છે. મેં એને જીવની જેમ સાચવ્યો છે.”

“પણ આવો ગંદો કાટવાળો સિક્કો પવિત્ર મૂર્તિ માટે ઉપયોગમાં ન આવી શકે.” એમ કહીને એમણે એ સિક્કો પાછો આપ્યો ને એ ચાલતા થયા.

પોતાની ભેટનો અસ્વીકાર થવાથી એને ખૂબ જ દુઃખ થયું અને એ રડી પડી. એને થયું : “ભગવાન બુદ્ધની મૂર્તિ માટે આપવાને મારી પાસે કશી મૂલ્યવાન વસ્તુ નથી. હું કેવી કમભાગી છું !” એ નિરુપાય બની રહી. અંતે પેલો સિક્કો એણે બૂટમાં મૂકી દીધો.

ખૂણે ખૂણેથી ભાત ભાતની ભેટ લઈને સૌ લિક્ષુઓ મઠમાં આવી ગયા. ધર્મગુરુએ આ બધાં ઘરેણાં મોટી ભક્તીમાં નાખીને ઓગાળ્યાં. તૈયાર થયેલા પ્રવાહીરસને એક મોટા બીબામાં ઢાળીને બુદ્ધની મૂર્તિ તૈયાર કરવામાં આવી. પણ મૂર્તિ જોતાં જ સૌ આશ્રયચક્રિત બની ગયા : ‘અરે, આ શું ? આ મૂર્તિના મુખ પર નાખુશીના ભાવ કેમ છે ? આ ધાતુમાં, બીબામાં કે ધાતુનો રસ તૈયાર કરવામાં કંઈક ખામી રહી ગઈ લાગે છે, સૌ ચિંતાતુર બની ગયા.

મઠના વડાએ પોતાના સર્વ શિષ્યોને એકત્ર કર્યા ને પૂછ્યું : “સૌએ તમને ભેટ તો રાજ્યખુશીથી આપી છે ને ? કોઈને ફરજ પાડવામાં આવી નથી ને ? કોઈની પ્રેમપૂર્વકની ભેટનો અસ્વીકાર કર્યો નથી ને ? આ ભેટ મેળવવામાં કોઈ સ્થાને ગફલત થઈ છે ?”

એક લિક્ષુકે ઉભા થઈને કહ્યું : “મને એક નાની છોકરીએ આપેલો ગંદો કાટવાળો સિક્કો મેં સ્વીકાર્યો નહોતો.”

વડાએ કહ્યું : “આવા પવિત્ર કાર્યમાં જે કોઈ વ્યક્તિ જે કંઈ આપે તે અણમોલ ભેટ ગણાય. જેની પાસે અઢળક સંપત્તિ છે તે થોડા કીમતી અલંકારો આપે, એના કરતાં જેની પાસે સંપત્તિ નથી છતાં કંઈક આપે છે તેનું મૂલ્ય વધારે છે. ભગવાન બુદ્ધને એવી વ્યક્તિ સૌથી વધુ પ્રિય છે. હા, એ ભેટ ખરા હદ્યથી આપેલી હોવી જોઈએ. ભગવાનને ચરણો ધરાવેલી ભેટનો અસ્વીકાર કરવાથી એ નારાજ થાય છે. જલદી જઈને ભેટ મેળવી લાવો.”

લિક્ષુને પોતાની ભૂલ સમજાઈ અને ત્યાંથી તરત જ એ તાઓને મળવા ચાલી નીકળ્યા.

ફરી વાર પેલા શ્રીમંત વેપારીને ત્યાં એ આવ્યા. પેલી નાની તાઓને એમણે બોલાવી. સૌને આશ્રય થયું : “લિક્ષુએ તાઓને શા માટે બોલાવી હશે ?”

ભિક્ષુએ કહ્યું : “બહેન, મારે તારી ક્ષમા માગવાની છે. એ દિવસે મેં તારી ભેટનો અસ્વીકાર કર્યો હતો. પણ આજે હું એ લેવા આવ્યો છું, તારી ભેટ વિના ભગવાન બુદ્ધની સુંદર મૂર્તિ તૈયાર થઈ શકશે નહિ.”

તાઓએ તો મોં પર આંગળી મૂકીને સાંભળ્યા કર્યું. ઘરના નોકરોને નવાઈ લાગી કે તાઓની ભેટ વળી એવી તે કેવીક મૂલ્યવાન હશે ? ત્યાં તો તાઓએ બૂટમાં સાચવેલો પેલો કાટવાળો સિક્કો ખૂબ સંકોચ સાથે ભિક્ષુને ચરણો ધર્યો. ભિક્ષુએ તે સ્મિત સાથે સ્વીકારીને એને આશીર્વાદ આપ્યા.

બૌદ્ધ ભિક્ષુએ આ નાનકડી ભેટ મઠના વડાને આપી. ફરી વાર પેલી મૂર્તિની ધાતુ સાથે આ સિક્કો ઓગળવામાં આવ્યો ને એ રસને બીબામાં ઢાળવામાં આવ્યો. સૌએ જોયું તો એમાંથી એક સુંદર, નમણી ને ભવ્ય મૂર્તિ તૈયાર થઈ હતી.

મૂર્તિનું સ્મિતલર્યુ મુખ, એનાં કરુણાભર્યા નયનો, એનો સ્નેહભાવથી ચમકતો ચહેરો જોઈને સૌએ આનંદ ને આશ્રય અનુભવ્યાં. નાનકડી તાઓના આનંદનો તો પાર ન હતો.

(ચીનદેશની એક વાર્તા પરથી)

શબ્દસમજૂતી

અનાથ નિરાધાર ચીવટ કાળજી ચોખ્યુંચણક સ્વર્ણ ભિકુ સાધુ મૂલ્યવાન કીમતી કુમભાગી કુમનસીબ બીબું કોઈ આકૃતિ ઢાળવાનું ચોકહું ગફલત બેદરકારી તથાગત જ્ઞાની (અહો) ભગવાન ગૌતમ બુદ્ધ

રૂઢિપ્રયોગો

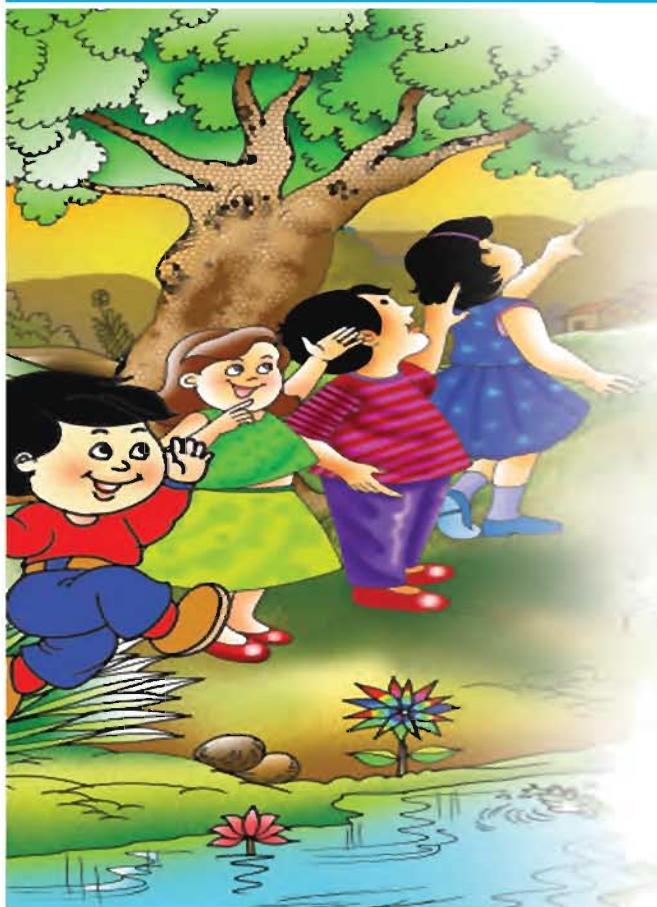
દિલ જીતી લેવું - પ્રિય થઈ જવું ઝળજળિયાં આવવાં - આંખમાં આંસુ આવી જવાં જીવની જેમ સાચવવું - ખૂબ જતન કરવું

5. અમે બાંધવો સરદારના

ઉષા ઉપાધ્યાય

પ્રસ્તુત શૈર્યગીતમાં કવિએ થાક્યા કે હાર્યી વગર મંજિલ સુધી પહોંચવા માટે હિંમત અને સાહસથી માર્ગમાં આવતી મુશ્કેલીઓનો સામનો કરી આગળ વધી જીવનપંથ ઉજાળવાની વાત સમજાવી છે.

થાકો નહીં, હારો નહીં
થોલો નહીં મજધારમાં,
મંજિલ નથી કે દૂર
હો હિંમત અગર કિરદારમાં,

થાકો નહીં...
હો ખાડ રસ્તામાં ભલે
સાથી ચલો, આગે બઢો,
સાહસભર્યા કદમો થકી
જૂકશે કદમ્ભાં એ નક્કી.
થાકો નહીં...

ગાંધી અને મહાવીરના
વારસ અમે કરતારના,
ના આફતો રોકે કદી
અમે બાંધવો સરદારના.

થાકો નહીં...

શબ્દસમજૂતી

મજધાર પ્રવાહની મધ્યધારા **મંજિલ** મુસાફરી કે યાત્રાનો પડાવ, ધામો **અગર** અથવા, જો **કિરદાર** (અહીં) મંજિલ સુધી પહોંચવા મથતું પાત્ર **કદમ** ડગલું **વારસ** મરનારની મિલકત, જવાબદારી, હક દાવો વગેરેનો હક્કદાર કરતાર કરનારું, બનાવનારું, રચયિતા **આફત** મુશ્કેલી, દુઃખ, સંકટ બાંધવ ભાઈ, સગો

